

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اخبار حالات کارزار تنبیه آفرین عساکر بکران قلم صحیح لاهور و ملتان

الحمد لله رب العالمین

تالیف مرویدان سخن فارس مضارین فنی که آراغی و تقیتم منشی عجمه الکرم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست تاریخ پنجاب

۲	حمله اول از تاج پنجاب	۳۳	وسر کار لایبور شکر شازده دمه
۳	اصل سکبان و ضرب ایشان	۳۴	تفصیل شکر شازده و کانه منده عهد اول
۵	سبب عداوت سکبان و مسلمانان	۳۵	نقل عهد دوم فیما بین کارانگریزی و سکبان
۶	حال رنجش و ولادتش و نبوت کشی سکبان	۳۶	تفصیل وفات شکر شازده عهد دوم
۷	سبب کشتن و نوبت سکبان و غیر رنجش	۳۷	نقل عهد نامه فیما بین کارانگریزی و راجه
۱۱	بیان شرح فساد سکبان و نظایر ایستلج	۳۸	کلاب سکبان مثل برده شرط
۱۲	در عمل سرکار انگلیسی و وقوع محاربت	۳۹	رفتن دو صد مجاهد و شش هزار توپ سکبان
۱۳	جنگ اول سکبان با فوج انگریزی مقام	۴۰	بطرف کلکت که در جنگها دست فوج انگریزی
۱۴	جنگ دوم سکبان با فوج انگلیسی و فرود	۴۱	تفصیل کشته می شد ضرب توپ سکبان و سکبان که بگلته رفته
۱۵	جنگ سوم سکبان با فوج انگلیسی در مقام	۴۲	باقی حال ایستادگی و زبانی و مقامات
۱۶	نقل عجیب ضمیمه جنگ سوم	۴۳	سبب بلوای حایای لایبور و رتبه اول
۲۱	جنگ چهارم سکبان با سران انگلیسی و مقام	۴۴	سبب بلوای دوم
۲۲	نقل شهباز و اب کونر و جزل لار و	۴۵	بیان کشتن سپاه و آتشکی فوج
۲۳	لار و تک بنادر	۴۶	در عهد مهاراجه رنجش سکبان
۲۴	نقل شهباز و اب کونر و جزل لار و مقام	۴۷	بیان آتشکی فوج علیجا و قاسم علی
۲۵	فهرست نذر و پیشکش راجه کلاب سکبان	۴۸	مواهب بنجار که با سرکار کپسلی جنگیده بود
۲۶	برای جناب لار و صاحب بهادر	۴۹	بیان شیخ و یار و راجه رنجش سکبان و بنجار
۲۷	شروط اربعه لار و صاحب بهادر و کلاب سکبان	۵۰	شبه از حال شرف الدوله و راجه تورانی
۲۸	وقت خواستن خاص فوج انگلیسی از کلاب سکبان	۵۱	حمله دوم از تاج پنجاب
۲۹	نقل عهد نامه اول فیما بین کارانگریزی	۵۲	

۴۳	بازر بنیاد و شوش و شهنشکمان کاراگر	۱۰۰	حساب خراج اخلاص پنجاب بختیاریه
۴۴	سبب نجات و جنگ فوج انگریزی با دیوان	۱۰۱	دیوان و مقامات در دربار لاهور
۴۵	سوراج صوبه دار ملتان	۱۰۲	نقل شهباز نواب کورنر خیرل لار و دوس
۴۶	سبب فوت سردار جبر سنگه با سرکار انگریزی	۱۰۳	بها دراز کتب فیروز پور
۴۷	کیفیت جنگ مقام ام کرمیو جب پورٹ	۱۰۴	تعداد رعایا و آمدنی سالانه حاکم
۴۸	کندنجیت بھونوب کورنر خیرل لار و دوس	۱۰۵	هندوستان غیره و شمار فوج بریک مقام
۴۹	نقشه راه از لاهور تا دایمی خباب	۱۰۶	شماره از حال راجه رنجیت سنگه و
۵۰	بیان سپرد کردن یون و لارج خود را	۱۰۷	گرفتار شدن ملکهای اطراف را
۵۱	در سرکار انگریزی	۱۰۸	نقشه ملک لاهور
۵۲	نقشه محرم نواب کورنر خیرل بنگاله	۱۰۹	نقشه حصه پنجاب واقع در میان
۵۳	مضمون شهباز نواب کورنر خیرل لار	۱۱۰	لاهور و پشاور
۵۴	از کتب فیروز پور		
۵۵	نقشه جنگ کرات		با تمام رسید

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE6302

بسم الله الرحمن الرحيم

حملة اول التبايع بنجاب

الحمد لله الذي جعل عن التشبيه والنظير تتعالى النصير والوزير من شأنه توفيق الملك
من تشاء وينزع الملك ممن تشاء ولا يدركه حساب البشري حكمته الباقية
ولا يصل فكن بكنه قدرته الكاملة والصلوة والسلام على سيدنا
خاتم النبیین وخير الخلائق اجمعين وعلى آله واصحابه الاقبیاء
الابرار والسادة الامجاد الاختيار وبعد برثائقین اخبار و آثار و طالعین و تاریخ
و سوانح عصا مخفی نماید که چون قلعه و محاربات سکمان ریاست لاهور بامر کار و دستار
انگلیشی بزبان بلوچ آمده و مردم هندوستان خصوصاً باشند شهر که از شوکت صوت
سیاه انگریزی وقت و آگاه نیستند که بزور پنجه بیاوری شجاعت و قوت دولت حکومت
قلعه کون قاف را چون گاه از پنج دین بپایند و در بحر محیط بیک رانی آتش میزنند بپند
اقوال عوام کالانعام را شنیده و بر آن متوق و اعتماد کرده غلبه سکمان بر افواج انگریزی را
می نمودند و حال که سرود اخبار و طبعی و اگر که از روی اخبار انگریزی و دیشی های افسران فرج
مینوشتند بر عکس آن معلوم میشد و اکثر احباب اصداق از رقم آثم تحبب الکفر تمسخر

و جای حال این جنگ میشد برین خیال که این را قلم برانی در یافت حقیقت حال آن
 و بیگار اخبار مطبوعه چند جا را می طلبید و نیز زبانی صاحبان عالی شان می شنید و بر
 ملاحظه اخبارات خلاصه محاربات پنجاب را در فارسی می نوشت و تا بعد در خود هر خبر را
 تحقیق نموده با مختصار بسیار مندرج می ساخت و چون اهل هندوستان را فارسی بطبع
 مرغوبست لهذا از اخبار را در و درین زبان ترجمه نمود و عرض ازین تسوید در آنوقت
 آن بود تا مردم مذکور را از خواص و عوام بر حقیقت این محاربات اطلاع و آگاهی
 دست دهد که غلبه و ظفر کمر است و شکست و نهریت کیت و این مختصر تشلست بر
 حمله حمله اول در بیان جنگ فیج خالصه لاهور با سرکار گلشنی و حمله دوم در محاربات
 سرکار مذکور با دیوان مولاج بقام عثمان و با شیر سنگه و چتر سنگه و دیگر سرداران سیکهان
 در و آج پنجاب و جلم و چون این همه جنگها در ملک پنجاب واقع گردیدند لهذا این
 مختصر بتاریخ پنجاب تخته طلا حجاب موسوم گشت احیاناً اگر در خبری و یا
 عبارتی خللی و قوتوری واقع شود صاحبان و الا هم عیب پوشش عذر نباشد بلکه را
 معذور دارند زیرا که خبر احتمال صدق و کذب هر دو میدارد و انسان مرکب از خطا و
 سیانست و بهر موقوفی لاصواب در بیان اصل سکمان طرق و مذموب
 ایشان در عهد بابر پادشاه فقیری مشهور به نانک شاه در ملک پنجاب پیدا شد چون
 که تارک دنیا و مرد عارف بود و در مذمبی تعصب مذمبت خلق انبوه معتقد گشته
 بعضی مرید بعضی چلیه او شدند و کسانیکه چلیه او شده بودند مثل او دنیا را ترک کرده
 خدمت او حاضر می شدند و در زبان پنجابی سکه چلیه را گویند و پیر را گرد و لهذا آن کو
 که چلیه او شد مشهور سکه گشتند و همچنین کسانیکه از مبنو دین طریق و روش راجه
 گفتند سکه میگویند و نزد نانک شاه هند و مسلمان برابر بودند یکی را بر دیگری ترجیح
 میداد و لهذا از هند و مسلمان هر دو معتقد او بودند و او در مصالح و موعظت متجانس

اصل سکمان طرق و مذموب

کتابی نوشته است بجهان آن کتاب را کرت گویند و این کتاب نزد قهرمانی نیکو است
موجود است بجهان عظیم او بسیار بیکند و بوقت خواندنش بر حل چوبی می بندند
و بدون طهارت که در طریق ایشان بخارفت کرت را مس نکینند و خلاف آنرا
از خواب و مشغول بازند و در حرف ناگری بخط واضح بنویسند و از مطلقا و بخت
می کنند و ساعین از فرقه سکه گرد قاری آن حلقه کرده و با او بنشته مخصوص
و خنوع ساعت آن میکنند خواندن و شنیدنش را ثواب عظیم میدهند و اکثر مقتدران
ایشان بنامی فاتحه و در ناک شاه کراه نموده هم نمیدانند و در میخورند و گرا عبادت
از طوای سیده و شکر و روغن گاو و ساوی الوزن که در ظرف کتان آبی کشاده که آنرا
در بندی کراه گویند بخت شود و بجز گوشت گاو و لحم همه جانوران از بهائم و طیور متعارف
میخورند و طریق و بجه در مذبح ایشان میت جانور را خفته کرده و با شمشیر کشته میخورند
اکالیان از مولاد پسر ناکشاه که اکال نام داشت همیشه نزد بندگان ایشان امر شد از ده
خود تصور کرده بسیار تکریم و تعظیم آنها می کنند و اکثر لباس اکالیان بجهان
نیکون میباشد و از ایشان از بالا بسیار عریض و پهن و از پایین بنایت تنگ
که پای ایشان بدستواری در آن بکشد از این مثل و زینیه از دراز می باشد از حلقه و ده
پهلوی چپ مثل بالنگ اسپ می آویزند و دستارشان بلند و بندش آن بوضع عریض
که از آن دهون محبوس باشد و همچنین ستار در زبان ایشان بکک گویند و از صبح شب
بر سر سپارند و بوقت خواب از سر جدا می کنند و بالای ستار و بکک می بچند و بر دال حلقه آن
عریض مثل نعل اسپ که آنرا چکر گویند میگذارند و این حلقه از قسم خر به است که بوقت چک
بران جریب را میزنند و تمامی بجهان بومیان از سر تا پانی تر شده و عبادت بجهان بجهان
و دینند و بکس از اقوام ننهد سکه شدن بتوانند در عهد محاربه و بخت سنگه بزرگان ننهد سکه شده
و نعل فرج خالصه که دیگر فرج خالصه عبادت بزرگان که در آن کل سپاه افسران از فرقه سکه بجهان

پس منعی خالصه آن شد که در آن فوج بولوی بکمان آن میرش فتنه دیگریت یعنی خالص از آن میرش
 غیرت و فوجیکه در آن غیر فتنه سکه از نمود و مسلمان باشند از فوج آئینی گویند و رئیس لا بود
 عزت و نو فوج خالصه بسیار میکرد زیرا که بمقتوم و محل اعما و او بود و در راه به ثلث است
 فوج آئینی بسیار میشود گویند سبب عداوت بکمان با مسلمانان است که در وقت شایگان
 یا عالمگیر پادشاه و دلی شخصی که و گویند نام از خلفای ناکم شاه در پنجاب پیدا شد و بر ظان
 رویه و طریق ناکم و دیگر قلم مقامالش بسیار زد و دست و پا طلب و در حج کردن بل
 و دولت خیلی بر لیس بود اول میشه قزاقی و قطع الطریق می میکرد و هرگاه جمعی کثیر از مردان
 خود بهم رسانید بر قریات و شهرها تاخته از غارت می کرد و چند بار فوج پادشاهی که برای کشتن
 او رفت از وی مغلوب شده باز آمد و کاری نکرد آخر سعی و کوشش تمام او را گرفتار کرده
 و زنده و قفس آسبی بند ساخته با دیگر رفقای او مخصوصاً پادشاه آورد و نزد حکم پادشاه هر روز
 یک عضو از ارمی بر میزد تا اینکه او را شکله کرده قتل نمودند و محبسین بهر اسیان او را عقوبت تمام
 بکشند و این ظلم سفاک یعنی که گویند بر شهر که میباحت سبب شدت عداوت با مسلمانان
 و کور و اناش حتی که اطفال صغیر ایشان را می کشت و زنان حالمه را شکم می شکافت و فرزندان
 مقتول شدن او مردان پیر و پیش با مسلمانان عداوت شدید میدادند و علی الصبح در حسابگاه
 خود فتنه بعد پرستش در حق مسلمانان بد و عامی کنند و زبان خود میگویند و اگر و می شمع و سکه آید
 یعنی شمع تا بحین که و گویند که عین شمع که دست باد و مسلمانان نیست و نابود شوند و چون سبب
 ضعف سلطنت و ملی و وقوع احتمال در حکومت سلاطین در ایان فتنه سکه بر نام ملک پنجاب
 اطراف سلطه شدند و روز و قوت گرفته بر مسلمانان آنجا انواع ظلم و بدعت کردن آغاز بناد و تاراج
 بهما حبه مال اسباب اغارت کرده نفوس ایشان را قتل نمودند و در ساجد پادشاهی سپهر بسته
 حزاب و ویران ساختند و مانع از اذان با و از بلند و کاوشی در تمام ملک پنجاب نمودند
 بیرون شهر امرت سر که از آن بر سر نیز گویند و آن مقام کما و تجارت است قلعه محکم احداث نمود

این فتنه
 در سال ۱۱۸۰
 هجری قمری
 رخ نمود

بنام گرد و گویند که کور نام آن گویند که نه نهادند بحسب سکه بزرگ و تنباخرانه خود را در همین قلعه
 می نهادند آغاز ریاست بحسب سکه اکثر عمامه و مقتدران مشرقه سکهان در امرت سر
 سیاه نزد لایمور فرد و کاه افواج سکه بود که سر و در مذکور آزادار ملک خود ساخت چنانچه
 اکنون تمام قلم و او را تعبیر ریاست لایمور می کنند و آنچه زبان دعوا و مردم بزرگ
 بود که در قلعه گویند که در بار دپیه بحسب سکه جمع است با کمال دروغ برآمده چه اگر بقدر
 یکد و کرور و دپیه هم در آنجا میبود امکاران سرکار لایمور را در ادای چاه لک و دپیه نقد منجمه
 یک نیم کرور و دپیه تاوان مندرجه عهدنامه که ذکرش خواهد آمد و فتح و دشواری رویند
 و بعضی کرور و دپیه ملک کشمیر و غیره را تفویض سرکار انگلیزی می نمودند در میان حال
 مصارجه بحسب سکه و اولاد او و بغاوت و سرکشی سکهان مخفی مباد
 که بقای ملک دولت موقوف و منحصراً بر حسن انتظام و تدبیر رئیس امکاران و دپیه می دان
 بر آئین وجه و بر اتفاق با یکدیگر و هم بر پاداری عبود و موافقت با دوسای جلیل القدر و ضبط و بط
 بر فوج و رعایای آنجا است هرگاه در یکی از امور مذکور بسبب غفلت فیس و یا بحسب ضعف
 فتوری آید میباد انواع مفاسد بی انتظام مباد و این ریاست پیدا شده باعث تباهی بر باد
 و دولت میگردد و مصداق این مقال حال ریاست لایمور است یعنی تا که مبارجه بحسب سکه نهاده
 رعایت پاسداری جمیع امور مذکور نموده ملک خود را با کمال و فن و سرسبزی تاجی فوج
 و افسران لازم خود را مطیع و منقاد میداشت حدیث از فوج خالصه آئینی و سران ایشان را
 طاقت مجال نبود که از حکم او تجاوز و سرتابی کرده مصدق و فساد شوند و هم پاس رعایت
 عهدنامه که فیما بین سرکار او و سرکار انگلیزی در سال یکزار و شصت و نه عیسوی تحریر یافته بود
 بدان می تنبیه نمود که الالبان سرکار موصوف از وی بسیار ضعیف خوشنود بود و چنانچه مردم سرکار
 و همادوات نظرفین جاری نموده و همیشه کفر که بر سکه و شیر سکه سپران فکونر و نهال سکه
 بنیره و دیگر ارکان دولت خود را با یکدیگر عطف و دوستی می کرد که بعد من ابقای

مباد است
 با یکدیگر و نه تاج

ابقای سرشته و سنی و اتحاد بانکارانگریزی هم رعایت عهدنامه موقت فیما بین دو طرف
 را درام مثل من ملحوظ خاطر داشته باشد و هرگاه که نام افسری از افواج انگریزی برای ملاحظه
 حدود و افواج متعینه مقام لدیانه و فیروز پور بدان طرف میرفتند رئیس گور بکمال
 محبت و اخلاص پیش آمده و ونگار را برای احوال پس با مخالفت پرایا و لوازم ضیافت
 فرستاده محرک سلسله محبت و اتحاد می شد و بذریعه مکاتبات هشتیاق ملاقات فیما بین
 طاهر میمند و چنانچه لار و ولیم فنگ بیاد گور ز سابق بیاس خاطرش عنان توجه بدان سو
 منقطع ساخته در مقام مناسب ملاقات یکدیگر سرست اندوز شده بودند که افسوس که چنانچه
 دشمنان با اقبال داعی حیل را بلیک گفته سفر آخرت کردید که بید عمرش بچاه و هفت سال
 بود و تا هجی سال ریاست کرد و بعد او هر که سنگه اکبر اولادش بر بند حکومت افتاد
 ملک موروثی خود نمک گشت مگر او را حیل فرصت نداد که ازین ریاست تمتع شود از
 سندی شینی او ششماه گذشته بود که در عمر چهل پنج سال بهیار شده رای ملک عدم کرد و
 طرفه با قبالی خاندان چهار جبهه بخت سنگه این شد که کنور نوبال سنگه سپهر که سنگه متوفاکه
 جوان نو خسته و بخلیه فهم و فرست آریسته و پیراسته بود دفعه ازین جهان سست نیان
 در گذشت گویند بعد از موخشن لاش پر خود بر کنار درای راوی چون معاودت شهر کرد
 و سواری او در دروازه شهر رسید بسبب هجوم فیلان سواری امر چند حقیقین و از دحام درین
 آن دروازه شد که فیل سواری نوبال سنگه با بسکی تمام میرفت و در چنین حال مروم
 توپخانه برای شکک تبذیرت و سلامی موجب حکم او یکبارگی صد و پنجاه ضرب توپ را که از
 پیشتر قریب دروازه مذکور جمع کرده بودند سردا و از قضا و قدر بصیده صدای توپها
 سنگی آن دروازه بروی ریضا و دیهان ساعت طریق عدم و فایمید و افسوس کلان
 نبال نو که هنوز از شجر زندگانی بر خورده بود به تند باد اجل از پنج دین بختا و خست سنگه
 احسین بشاه آنار طشت و داناتی او توقع داشت که بعد من انتظام ملک لاسو را

قلمچیکوت کور نوبال سنگه
 بنیر و نواراجه بنیر سنگه

خوبی خواهد کرد لهذا او را و تبعید کرده بود و کهرک سنگه کو بظاہر و بیام سمند نشین آغا
بعد فوت بحیث سنگه شده بود که خود را نائب پیش دست اینچنین فرزند لیس و دانشمند
انگاشته بصلاح و بصواب و او را انتظام امور ریاست میکرد باجمعه هنوز عمرش از سی سال
نجا و زکوة بود که بر قات جد و پدر خود و سر ملک آخرت شد و آنچه سابق بخوبیان
و طالع شناسان برای خوشایند بحیث سنگه در حق همین نو بنال سنگه میگفتند که این پسر کند
طالع پیدا شده است در تمام روی زمین عمل خود خواهد کرد و محض کذب و دروغ بر آید
ریاست لاہور نصیب این بیچاره شد چه جای حکومت بهجت تسلیم این همه امور و است
نقد بر کسی را اطلاع بر غیب نیست القرض بعد قضا کردن آجہ کہ کہ سنگه و کنور نو بنال سنگه
شمیکہ مذکور شد شیر سنگه خلف دومی ہمارا بحیث سنگه کہ مرد شجاع و صاحب جود و سخا
بود بر سبند حکومت لاہور متکلیف گشت و این مرد و پسران بحیث سنگه کہ کمی بعد دیگر
فرزند وای ملک موروثی خود شدند و نام مثل پدر خود و لازم محبت و اخلاص نسبت بر کار
انگریزی مرعی و ملاحظہ شد چنانچہ در عہد حکومت ہمارا شیر سنگه افواج انگریزی فی قلعہ خیر
بسر کردی جنرل ہالک بہادر در میان ملک لاہور شدہ از راہ درہ خیبر کابل رفت
و بوقت مراجعت از آغا تہامی لشکر و سپاہ انگریزی و بہر و ہنگاہ شان کہ در قلعہ ہار
جلال آباد بود سپہ سالاری سہ کس افسران یعنی جنرل ہالک و جنرل اسمت و جنرل ٹاتنبر
عمل سکھان شدہ بطرف ہندوستان آمد و اہلکاران رئیس مذکور کہ جا بجا معین و مامور بود
در اوقات عبور و مرور و آدورفت عساکر مذکورہ دو سنی از رستہ سانی و ضیافت
افسران فوج موافق رستہ ہر کس از بہر سانی و کیر با محتاج سفر قرار واقعی محل آوردہ بہہ اسرا
و خوشود داشتند القرض ہمارا شیر سنگه لازم دومی اتحاد ما بین ہر دو سرکار این شہر تقدیم
و ہم در نظم و سن ملک خود مصروف بود کہ دفعہ ثلثت وادار بر فوج سکھان تازل شد
و شہر اندودی خواست کہ شہر از انکیغیر بد اعمال و ظلم و تعدی کہ بہ بندکان خدا علی بھت

علی الخصوص بر عاکی پیاده سلیمان کرده بودند برسانند بران بعضی فرج سنگه که خاص
 شهر لاهور بود با خواهر و محرمیک بعضی سرداران زیاست بلو ناموده و بغاوت نموده مهاجرت
 شیر سنگه لی نعمت خود را مع سپرو وزیر او و دیگر بسیار سرداران از یکبشتند و قیامتی برپا ساختند
 زمانی بعضی ثقات معلوم شد که در جمیع او سرکشی سکهان این شد که شیر سنگه از یکبکه فاض
 و مرد عیاش بود و دولت بسیار برادران زنان قاصه و مغنیه و هم و لوبو و لعب بسیار صرف کرد
 راجه دیان سنگه برادر راجه کلاب سنگه که خیر خواه آنخانان از عهد خشیت سنگه بعد از آن
 مضروب بود از راه خیر خواهی بارها بخدمت شیر سنگه عرض کرد که این دولت امارت
 والد شما بسیار محنت و مشقت جمع کرده بود و شما آنرا را کمان در امور مقبول صرف میسازید و خیریه
 خالی میکنید شیر سنگه را این امر بسیار ناگوار خاطر میشد چنانچه عوزی در کشت کونیکه اینهمین قسم بود
 شیر سنگه کلام سخت نامزد از قیل و شام نسبت به دیان سنگه گفت و تهدید نمود و دیان
 آنوقت خاموش ماند و گریه آن در دل داشت تا اینکه شیر سنگه افسری را بر بحر می سنکین
 و یا در قصاص خونی که کرده بود قتل کنانید برادر مقتول که سردار فوجی بود با خواهری و فرزند
 مخفی بغاوت و ورزیده در صدد آن شد که عوض برادر خود از شیر سنگه بگیرد و سپاه را که تابع
 بود با اشاره دیان سنگه درین امر با خود متفق ساخت تا اینکه آنهمه بر قتل او مبادا و آماده
 فتنه وقت و قابو بودند که بحسب اتفاق روزی شیر سنگه غافل از خد ریا برای ملاحظه قوا
 فرج در میان قواعد گاه رفت آن افسر با غی قابو یافته تفنگی را که بر آن کلاهها بود از جانب پشت شیر
 سر کرد چنانچه او همین کیضرب تفنگی بهمان ساعت مقتول بر زمین افتاد و همراهان آنستنی پسر او را
 که غافل از کشته شدن پدر در خانه بود بهیانه بیرون طلبیدند و مجبور درین آمدن او را
 گرفتار کرده بر قلعه بردند و مانند کوسفند آن بچه بی گناه را قتل ساختند و بعد
 کشته شدن شیر سنگه حال در غلاندین دیان سنگه را بر دم طرفدار شیر سنگه
 دریافت کرده بعد سه روز ازین واردات دیان سنگه را مع راجه پیر سنگه

پیرش و او تم سنگه بر او زاده بش که پیر راجه کلاب سنگه بود بعضی بای شمشیر
پره پره کرده و در آن روز فیا بین سرداران طوفان در ریس و جانب داران وزیر
بسیار کشت و خون واقع شد و تا سه روز از طرفین جنگ توپ و تفنگ و شمشیر قائم نام
و درین بجو و کشت و خون نه سردار حلیل بقدر از طرف داران شیر سنگه و قریب بجای
دو سه سردار نامی و کار آن نموده از دو کاران وزیر و پنج شش هزار مردم فوج از طرفین
کشته و خسته گردیدند و سپرد می شیر سنگه را که باقی مانده بود مخفی از لایبور برده در شک
داشتند و حفاظتش نمودند و همچنین یک پیر کلاب سنگه که پنا سنگه نام دارد زنده مانده است
که او لاد فوار و دو بعد این همه خونریزی و کشت و خون و خواه فوج خالصه در فکر آن
شد که کسی را از اولاد مهابراجه ریخت سنگه برای نام نهاد و بر سدر ریاست نشانیده
حکم رانی کنند تا بران و لیپ سنگه صغیر پس را که از اولاد ریخت سنگه است بر ریاست لایبور
مقیم ساخته مادرش را بطایر مختار ساخته و آنچه از زو و اسباب بخوانند حکومت چهره
میگرفتند چنانچه شهرت که فوج بیادگان خالصه فی کس و از ده و پیر و مهابراجه بر مقرر
گمانیده از رانی میگرفتند و سوای اتمام نفوس بر بسیاری از خزانه که دست شان افتاد
متصرف گشتند و بعد از آن که قرار واقعی عمل و دخل خود در بار لایبور کردند و کسی را از
سرداران نگذاشتند که ایشان را بهمایش و یا نه و راز از او بجای و خلاف دستور باز دارد
زیاده تر خیره و سرکش شدند و چند سردار باقی مانده که در دربار لایبور حاضر می شدند و بجز
و رضای شان دم نمیزدند و اگر احدی خلاف مرضی ایشان زبان می گشود او را از
جان بکشتند چنانچه رام سنگه برادر رانی را که وزیر مهابراجه و لیپ سنگه شده بود قتل کردند
و نزد بعضی از دراندازی راجه لال سنگه آن بچار کشته شد بهر کیف چون میدان را از غبار
خالی یافتند و دیدند که اکنون هیچک سردار و امور ماهر خلعت کرده و نمیتواند بر یکی از ایشان
خود را مستم و اعتماد میدهند چنان بخاطرشان گذاشت که حالا آنطرف دیاری تلج جو کرده

در ملکهای آن طرف تاراج و غارتگری نمایند در بیان شروع فساد و سکمان
 این طرف دریای تلج در عمل سرکار انگلشی و وقوع محاربات فیما بین
 چنانچه فوج خالصه بقصد غارتگری در ملک سرکاری دفعه اول قریب بیست یک هزار
 سپاه با توپهای کلان جنگی و دیگر سامان و آلات حرب هر قدر که خواستند از راه خود
 گرفته رنجور سنگه و دیگر سرداران را طوعا و کرها همراه خود ساخته در شروع ماه دهم و سال
 یک هزار و هشتصد و چهل پنج عیسوی از لامبور کوچ کردند و از دریای تلج که حد فاصل فیما بین
 ملک پنجاب و عمل سرکار انگریزی بود بریل کشیدند که بسته بودند بلا خوف و اندیشه و بدون
 پاس و لحاظ ملک غیر عبور کردند و بدین طرف بالیان انگریزی که غافل از اراده و حرکت
 ایشان بودند صرف دریافت حال شورش و خود سری سکمان و قتل و خرابی ایشان
 خود را در شبر لا بود و ابتری و بی انتظامی ریاست استخا از راه دور از پیش و مال کشی که از
 لوازم ملکداری و کشورستانی است خواهند که بخطر دریای تلج در عمل خود در چندین
 و معابر که بسبب پایاب بودن دریای مذکور که احتمال عبور سکمان است فوج خود را مامور
 و معین سازند تا فوج مذکور سکمان را که با فعل بی سرومردار و مانند ششتران بی مهارت
 اگر قصد آمدن بدین طرف دریای تلج در عمل سرکاری نمایند مانع و مزاحم شود چنانچه بهین قصد
 و اراده لار و دهار و ملک گور زمر جل فرمان قوه ملک هندوستان بانقض نفیس خود مع
 سه سال از کل افواج انگریزی که صاحب بهادر و وار دکنپ له بیان و فیروز پور شد
 و بنو در تجوید بودند که چند فوج و ظلان مقام و چند در ظلان معبر مامور معین بود که در عمل و در
 و کمان لار و صاحب سپاه لار و سوغین نبود که سکمان خلاف عهد که فیما بین سرکار انگریزی و لار
 از عهد بهار و نخست منگه منعقد است ملک آند و منعقد شده و لار و سوغین بهین بیان بهای لار و
 سامان به تبار و یار و بودند و در فوج معینه بهای لار و فیروز پور و فوج قلیل که در لار و
 صاحب باشد و آنوقت افواج و کور را خاموش بود و که در خاطر داشتند که بعد از این به تمام

و در یافت کردن معذرت فوج مطلوبه از عقب طلبیده خواهد شد و معلوم نیست که این پویش
 سکمان در عمل انگریزی با جمای رانی صاحبه ما در لیب سنگه شده بود و یا بدون اشاره
 مکر کلاب سنگه میخواست که سکمان در عمل انگریزی رفته با ایشان بجنگند چه او از مقام مجتبی
 خالصه ازین اراده مکر مخالفت نوشته بود که ز بهار از لاهور بقصد عبور در ایستگاه
 حرکت بخشد چنانچه ذکر شد و هر چه که آن مغروران بر خود غلط بر گفته و نوشته
 او عمل نکردند و این هم بعید نیست که فوج خالصه از گفته رانی و یا اشاره کلاب سنگه
 قصد ملک انگریزی کرده باشند زیرا که این هر دو کس حال مغلوبی و تباهی خاصه
 را در مقابل با افواج انگریزی بالیقین میدانستند و از بسکه آن هر دو رئیس مذکور از
 دست سکمان شب در روز بر جان خود ترسان و لرزان میآمدند بآبران خسته باشند
 که بکدام صورت اضحلال زور و طاقت سکمان جفا کار آفاکش و دستمال پنج
 و بنیادشان کرده و مغلوبی و بر باد میباشان بجز مقابل با افواج انگریزی امکان
 ندارد لغرض قلع و قمع این کرده بجهتیکه شد عین مقصود و مدعای انی صاحب کلاب سنگه بود
 و عجب نیست که این هر دو کس نظر آلال کار و در اندیشی فلان جنگ چنانکه در عوام مشهورست
 با سر کار انگریزی ساز کرده باشند تا بعد نیست مغلوبی فوج خالصه بکارتان آید و با ایشان
 مهاراجه رنجیت سنگه هم بحال برقرار ماند و آخر کار بچنان شد یعنی سر کار محدود نظر بر عدم شرکت
 و شمول انی صاحب و کلاب سنگه درین جنگ یا است لاهور ابر لیب سنگه پس بحال برقرار داشت
 و نیز در شکری و حمایت کلاب سنگه فرمود و او تا با کل فوج خالصه مغلوب و مستاصل نشد
 از جمو قصد لاهور نکرد و برای حفظ خود و عده های فروغ ابله فریب از جو فوج سکمان میسر و آن
 برای ایشان مینوشت که خاطر جمع دارید من خود را زود رسانیده شریک شما میشوم
 و فوج خود را هم برای مدو شما میفرستم تا سکمان از طرقت و مطمئن شده بقصد او بجهت
 ابریشش نماند و کلاب سنگه بعد دریافت حال ضعف سکمان که بهر میتهای متواتر خورده

خورده و مانند اسیر گرفته شده اند و زور و طاقت در ایشان نمانده و در این صلح نامه آنها را
مغلوب دیده از دادن آلات حرب و فرستادن نیر بالکل دست کشیده اند و افواج سرکار انگلیز
مقرر قصد لاهور خواهد کرد و در صورت زیاده ازین توقف کردن در حوض مناسبت نخواسته
بر جناح استیصال در لاهور حضور پنهان صاحب در رسید و بعد فهایش بکمی مراتب قبل از جنگهای
سکهان رسیدن افواج انگریزی قریب بلاهور مع نذر و استیجاب سکین باد و دیگر مردان در مسکن
لار و صاحب بتمام قصور برای سعادت و حقوق قصور سکهان از طرف الی صاحب حاضر شده تقدیم
مراتب استغفار و استغفار اظهار بقصودی رئیس بنام صلح رسانید انقضای بعضی کارش و صلح فکاهی
بر دو سر کار منعقد شد و اگر او درین وقت نیامدی و دو مصلحت نمیشد فیج انگریزی کسب نایم
و مزاحم در لاهور رفته عمل و دخل خود در تمام ملک بجا بیکر و در ریاست خاندانها را بر حسب تکلیف

در بیان جنگ اول سکهان با فیج انگریزی که در مقام مدلی بتاریخ
نوز و سیم و سیمبر ۱۸۵۹ عیسوی شده بود و کونین سکهان و خداون جمیع

بیت و کینزار با توپهای کلان که گوله و جبهه آن دور تر میرسد عبور و تلخ نموده و مورچه
بسته بتاریخ نوز و سیم و سیمبر کلینار و شت صد و چهل و پنج عیسوی شروع جنگ کردند و در
جنگ بسیاری از نسلان فیج انگریزی و سیم اکثر از سپاه ولایتی و هندوستانی شان بجا آمد
زیرا که نزد سکهان توپهای کلان بسیار بود و گوله و گراب آن در میان فیج انگریزی سید نقصان
سپاه می نمود و فیج انگریزی با وجود قنات مردم سپاه توپهای خرد که در پیش میامی باشند خود
میدشت و گولهای آن تا فیج سکهان میرسد کیند بخفیف بشا هده ایحال که مردم از سپاه با
از گولهای توپهای کلان مخالف بسیار ضایع میشوند حکم بپوشش حمله کرد و مجروح حکم کردن
سوافق قاعده مستقره بپوشش که در میان شان معمول است فیج انگریزی کسب نایم
کرد و از فرط تهور و شجاعت با وجود گشته شدن از شکلهای تواتر خریف تاخت کرده و
غریب بپوششهای سکهان و گرز و توب و تفنگ خود رسیده فیج مخالف را آنچنان شکست

جنگ اول سکهان
با فیج انگریزی
در تاریخ ۱۸۵۹ عیسوی

جنگ دوم
سکهان
با فیج انگریزی
در تاریخ ۱۸۵۹ عیسوی

آتشبار گرفتند که سکه‌ها را با وجود کثرت تاب آن نیاورده و فرار برقرار اختیار کردند و چند نفر از سکه
 در صفت جنگ کشته و خسته گردیدند و باقی‌مانده‌گان آن چنان بر سر سیمه و سیمه‌ها شدند و گریختند
 که تمامی توپها و خمیه و خرگاه ایشان بر سر سپاه انگریزی افتاد و درین رخ و حله اکثر فراریان
 انگریزی خرد و کلان از کشته‌گان انگریزان و خبر لایان کورهای لای و سوار و پیاده‌ها بودند و سوار
 مشغول در مجروح کردن بودند و همچنین که در جنگ از سپاه انگریزی با وجود قوت سپاه یکی آلات و بمبها
 فوج کثیر سکه‌ها را که بسبب تعلیم سرداران فرانسوی از قواعد جنگ خوب آشنایان و در زمان
 حربه و خواه داشتند کار نمایان عمل آمده و بسیار عت و آبروی سرکار خود را بجان سپارده و یادگار
 نموده و ما را از مخالفت برآورده و نظره و منصف گردید اگر چه تفصیل جنگ نیاورده و ازین خوب معلوم نمودند
 لیکن آنچه از اوقات شنیده و در مقام ثبت نمود در بیان جنگ و می‌سکه‌ها را فوج انگریزی
 که قریب بمقام فیروز پور واقع شده که نوبت بدینجا اول که مذکور شد فوج دیگر نیز یکی
 و مدد سکه‌ها را که نوبت از لاهور علی الاتصال رسید بهر طرف خیل قبل از سوار پیاده فرستادند و در میان
 بر داشتند علی‌خصوص بطرف لهستان بسیاری از فوج شتافه قصد بهر کام درازی نمود و تا اینوقت
 توپهای کلان فوج دیگر هم شریک لشکر نواب کورنجرانها در شده بود و دار و صاحب فوج نیز
 ازین حال انتظار رسیدن سپاه انگریزی را که مناسب انگاشته فوج فیروز پور را که بمقام هر ی پیش
 افتاده بود حکم کرد که خود را از مد بطرف لهستان جایگزین سکه‌ها را بر سرش و دشته از بهر با و حله
 چهار و بی لهستان نماید چنانچه اول دوم برگرد پیاده و می‌گیم پیش پا در شاهی و چل و خم و چل و خم و چل و خم
 و شانزدهم ساله سواران سه شرب آسی توپخانه و چهار ساله هندستانی سیر کردی بر سر می‌گیم است صاحب
 بطرف لهستان روانه گشت چنانچه و سوم پیش نیز از دهم کوک آمده شریک فوج مذکور شد و آن نیز
 این فوج تا به پیشین میان با قطع مسافت کرده فوج از کمپوی لهستان که نیک و می‌گیم پیش پا در شاهی و چل و خم و چل و خم
 سوار توپخانه بطرف فوج سر بر سر است مذکور نیز روانه شد و ایشانها را انبوه کثیر فوج سکه‌ها را و سقا
 بلند فوج انگریزی آید و کوله توپ و آن آغاز کرد و مذکور است صاحب لای افسر مذکور و سقا و سقا و سقا و سقا

جنگ در فیروز پور

امروز سپاه اسبافت بعید را طی کرده آمده است مانده شده باشد حکم جنگ است و اگر تا هم وقت
 روانگی توپ و تفنگ بطرف حرکت سر کرده میرفتند تا اینکه قریب و صد کس از تیر و کمر
 کشته و بعضی مجروح گردیدند و علاوه برین یکمان قباویافته بهیر نگاه فتح انگریز را که عقب
 مانده بود نیز غارت و بعضی کوره و لایق و قدری سپاسیان پلش بند و ستانی را که زار کرده بودند
 سرسبزی است ازین قتل انهب که از سکمان بوفتح آمده بود و در ششم شده بتایج بنیت ششم
 جنوری عوین آنرا خوب گرفت یعنی سکمان از الفرب گریز قریب بغیر و زور پروده و میان فوج
 خود کرده از هر چهار طرف همچو آتشباری کرده که اندک هزاره کشته پشته ساخت جمیع سببا
 نهوه بوفتح خود را مع اسباب غلیم اترع نمود و پیشتر این جنگ در هیئت و کم ماه
 مذکور فوجی دیگر از سکمان بر ملک پشایله ناخنه قلعه آن را تصرف خود در آور و و ملک
 فتح خود را بر بالای قلعه مذکور نیز سر کرد و و لیکن بعد چند روز فوج انگریزی آن چهار را جنگ
 از سکمان باز گرفته حواله راجه پشایله نمود و در هر جنگ فوج خالصه العین کلی بود که راجه سکمان
 با جمیع دست و پنجه زار سپاه زود برای مدد ملک مار سیده شریک جنگ خواهد شد و حال آنکه کلاب سکمان
 از سکمان که برادر و فرزندش را کشته و خانه و ملی نعمت او را از قتل کردن مهلا راجه سیر شک
 و پسرش بجرع کرده بودند چندان تا خوش و ناراض بود که از خدای خواست که این غلامان
 بهر عذابی و عقوبتی که کشته شوند عین جواب باعث اصلاح و امن و آسایش ملک و من
 آنجا است حکمت علی بنر آمد خود و مشهور و ظاهر کرده بود تا بوم و کمان آمیزش او در کار انگریز
 بقصد خرابی و بپوش و چون در او ای است نکند و بعضی دشمنان ایشان را از لاجو
 کاره در بار و ملک خود غارت گری میکرد و منو سبب اینکه رانی بعد دریافت حال از من و من
 سکمان طینانی بهم رسانیده از فرستادن آلات حرب و خزانه که بار بار طلب میکردند و
 کشیده بود از رانی بر کمان کشته که بار بار انگریزی ساخته است با خود قرار داده بود و مذکور
 در لاجو رفته رانی و یک سنگ به پسرش را کشته بجای او و دیگر بار بریاست لاجو مقرر خواهد کرد که

قابو میافتند همچنین سیر و نبرد بر ایشان را باز رفتن در راه نور نصیب گویند سبب نوشته
 راجه کلاب سکه که قبل از جنگ مکرر در راه نور فرستاده بود که تا من شریک شما نشوم هرگز قصد
 با انگریزان نمائید بعضی فوج را بهر خصوصاً کل سپاه آلمنی و چندی از سرداران شریک فوج
 خالصه در جنگ کشته بودند و کسانی که بگفته و نوشته کلاب سکه عمل نکردند از کل کالیان
 فوج خالصه از خود سری عبور تسلیم کرده با انگریزان جنگیدند و تباها شدند و هرگاه نه پشیمان
 برای طلب تنخواه نزد رانی صاحب میرفتند و در جواب میگفت که من اکنون بحساب هر صد دوازده
 روپیهره در اسبه فی کس سپاه کاژدادن نمیتوانم و شما که اظهار تبااهی و پرتیانی خود میکنید اینهم
 سزای سرکشی و خود سری شماست چه یکم سر کار با انگریزی جنگ کردید و آخر کار نتیجه آن دیدید
 و زیاده ازین خواهید دید و قبل از یافتن شکستهای فاحش بعضی کسان از فوج خالصه کلاب
 و کراف شهر کرده بودند که انگریزان وکیل خود را فرستاده پیغام صلح کرده اند و با جواد
 که صلح آنوقت خواهد شد که فیروز پور ولد میان و اقباله در عمل فوج خالصه و آید و کراف
 در میان او و شاهد فصل باشد و بعضی از ایشان چنین شهرت داده بودند که انگریزان بفوج صلح
 پیغام داده اند که در ایامی صلح فیما بین او و شاهد فصل باشد و در جوابش گفتیم که بعد یک جنگ
 جواب پیغام شما خود میبیم داد انقض قبل از جنگ و دودخوت و غرور و در داغ چنان حمیده بود
 کسی را بهر خود ندیدند در بیان جنگ سوم که بتاریخ میشت و هشتم
 جنوری ۱۸۴۴ عیسوی در مقام الیوال شده بود کونیدست نیز که
 با بجا و شش ضرب برای کمک آن کرده که از کلاب در مقابل فوج انگریزی بود و هشتم
 جنوری سال مذکور را منظر در ایامی صلح عبور کردند و بمجلس آن فقط چهار هزار سوار یاد و از ده صد
 توپ که همراه داشت شریک فوج خالصه که در مقابل فوج انگریزی بود شد و فوج انگلیسی
 در آنوقت از نصف فوج غنیمت هم کم بود و فقط سی و دو ضرب توپ با خود داشت که با خود
 قلمت سپاه در جنگ هم حریف را بهریت داده غالب کردند و شخصیت بجا ضرب توپ کلاب

جنگ سوم در مقام
 الیوال

بدست ایشان افتاد و چون ضرب توپ را که سکبان همراه خود گرفته کرختی بودند بمحاله آن سه نفر
 در دایه بوقت عبور کردن بحالت اضطراب غرق شدند و دور که بجهت و کد با نظرف دریا
 برده بودند کشتانی از فوج انگریزی آنطرف دریا مخفی رفته بوقت شب ز کمال جرات چاکا
 در محله آن میانه آن بر دو ضرب بجهای آهنی زده بیکار ساخت و با تحقیق معلوم کرد که
 قبل این جنگ لال سنگه بامیت هزار سوار و چند ضرب توپ برای کمک فوج خالصه است
 آن استاده بود و چون نامه قتال کرم شد راجه مذکور علیه فوج انگریزی را دیده بدون شک
 شدن بدست پا چنانندین حکام سپه را بر تافته مع سواران همراهی خود یک طرف بود
 شتافت و در اثنای راه بعد از عبور دریا میستی علی ذکره بران آمد و رفت فوج سکبان بود شکست
 و چون فوج خالصه که اکثر میاده بودند در بین جنگ موسمی مظلوم کشته رو بفرز نهاد و
 حوشت که از راه پل مذکور عبور دریا کرده بطرف لاهور رود و فوج انگریزی غالب و مظهر
 کشته شکست زان در بغایت شان شد چند هزار از سکبان فراری باراده عبور برکناره دریا
 رسیده و ثانی از پل در انجا نیافتند مضطر شده اندیشیدند که اگر در اینجا توقف بکنیم از فوج
 که شکست زان در عقب می آید کشته می شویم و اگر خود را بدریای اندازیم سبب بسیاری ب
 غرق میگردیم با تجمه ازان گروه هر که خوف غرق شدن برکنار رود دریا توقف کرد و از
 فوج انگریزی کشته و هر که خود را بدریای انداخت لقمه نهنک اجل گردید شاید صدودی
 بقوت مشناوری ازین تنگه بر ساحل غایت رسیده باشند و سوار لال سنگه که پل اسکته
 رفته بود غرضش همین خواهد بود که بوقت فرار از سکبان خود متفرقی از مده نماز از شکست
 حوشت مقتول را بدیر غرق کرد و ازین سعاد که لال سنگه نسبت بفوج خالصه گردان
 شد که کسی از سرداران و فسران که داخل فوج مذکور بودند از ایشان بدل اضنی خوشتر
 زیرا که هر یکی از دست شان بر جان خود میترسید و سبب همین نفاق و خلاف فوج سکبان
 با وجود کثرت و دشمنی است که در حین سامان جنگ حسب خواه بدین بودی در مقابل بدست

یافته مغلوب گشت و الا در جنگ کردن چهلای سوار نمودن بر فوج انگریزی کوتاهی می کردند
 و مرانه وار حمله نمود و علاوه نا اتفاق خون ناحی محارجه شیر سنگه و دیگر سوار کسان انگریز ایشان
 بود و واری این جمع نقص عهده نموده بلا سبب در عمل غیر یوریش فاخت نمودند و بلند بملای
 آبی کشته مستاصل فریاد کردند و بدو قبل این جنگها کسی از سرداران نامی طینانی بر جان مال خود از
 ظلم سکبان بدشت چنانچه لهذا سنگه که از سرداران حلیل القدر محارجه رحبت سنگه بود در ملو سنگه
 شیر سنگه و دیهان سنگه و غیره کشته شده اند از لا بور در رفته در بنارس بود و باش خود اختیار کرده
 لیکن از شامت اعمال آنها در انجا هم بخوشدلی نشست زیرا که بعد از چند روز برای شیر تفرج بلا
 شرقیه احاطه انقال خود را در بنارس گذاشته و دارا لاماره کلکته رفته و ایام جنگ فیما بین سکبان
 و سرکار انگریزی بنا بر عزم و موثاری حکم کونسل سردار مذکور با مردم بهاری در شهر مذکور نظر بند شد
 و نامی مال سباب که در بنارس و کلکته بود در سرکار انگریزی قرق کرد و در سبب نظر بند شدن
 سردار لهذا سنگه آن بود که سباد ایاس بمقامی و هم مذهبی سکبان لا بور در دارا لاماره مذکور
 فساد می برپا کند و همچنین ملاک و اموال سکبان که در مقام بر دوار دیگر بلاد و محاصر عمل انگریز
 بود نیز بقوتی در آمده و بعد از انقضای صلح فیما بین آنها اموال اسباب غیره و اکتاف جنگ و چاکلار
 دادند و سوم فبروری دیگر صاحب گداز از معبر و پرتا معبر به پور برای بند ساختن معابر
 دریایی سنج که پایاب بود فراموش شد تا سکبان به بنظر عبور کردن نتوانند و میشت و بتم
 جنوری جنرال سمث با معسکر خود از کنگا دیهانه در لشکر کشد رشیف طحی کردید زیرا که تا
 آن زمان فوج سکبان در مقابل لشکر مذکور بسیار بود و سوم فبروری توپخانه که انتظار آن بود
 از مقام دلی در لشکر لار و صاحب رسیده و بعد رسیدن توپخانه بفر رسیدن چهارلس تا یک حساب
 کور زنده در معسکر لار و صاحب برای عبور کردن افواج انگریزی بدان طرف دریایی سنج
 از حالت متظره و دیگر باقی نمانده بود بلکه تاریخ عبور و معبر هم قرار یافته بود و لیکن اخلاص
 آن می نمودند نقل عجیب دوم فبروری لشکر عیسوی یک سکه قصد قتل کردن متو

سزودین است ارث که در انباله بود رفت و در باغ پادشاهی سکن صاحب موصوف و حل
 شده سپاهی پیر را به ضرب شمشیر قتل و سر در زنبیره را بدو سه ضرب مجروح ساخته در کان آن صاحب
 و حل کردید هرگاه صاحب او را بخانیافت بکمر حین مردم تعاف کرده او را گرفتار کرد و نزد او
 شب در فید خود را قتل کرد و در بیت و دو م جنوری لاله چنی لال از طرفت فرج خالصه بخت
 لار و صاحب پنجم صلح بر دو معذر بنامند او را جواب شد که ماسر کار خالصه سر و ارج سنگ
 و راجه حل سنگ که سر دفتر خالصه اند میدانیم که کیستند اگر وکیل از طرف رانی صاحب یا از چه
 کلاب سنگ و یاد یوان دینا نامه می آمد ساعت کلام او میشد و به بیت چهارم جوهری افروز
 کشید اگر نریزی رسیده و حل لشکر لار و صاحب شد و ششم این ماه راجه کلاب سنگ با دو
 هزار فرج جنگی و بیت هزار مردم کوبی بلوایی بر فاصله ده کرده از لاهور رسید و فرود شد
 و روز دیگر بر مبرک او دل که بر سر کردی از لاهور است رسیده خبر در و خود بخود بر انصاحیه
 عرض کرده فرستاد حکم شد که فرج خود را بطرف پهلور فرستاده خود و تنها در لاهور حاضر کردند
 در جنگ ابوال که جنگ سوم بود از فرج اگر نریزی پانصد و ششاد و نه مردم از سپاه و ششاد و نه
 و سه پسر مقتول و مفقود کردید و از انصاحیه با قنای تمام سرداران سنگ و سپاه راجه کلاب سنگ
 را وزیر کرده جمیع امور ملکی اختیار جنگ و صلح را بدو تفویض نمود و فرج خالصه هم بر جبهه کلاب
 نموده گفته فرستادند که اکنون بدون شریک شدن شما جنگ ما مقابله کردن با خروج انور
 و شوارست و بعضی سکهان که از فرج خالصه در لاهور آمده بودند حال تباهی و هلاکت فرج و از
 دست رفتن فریب یک صد ضرب توب و صرف شدن خزانه و اسباب رسد نامند که او بار
 و کشته شدن جماعتی کثیر از کالیان سپاه خالصه افسران آن در سه جنگ عرق شدن هزاران
 در ایستادن سکن مل و دیگر مصائب شداد را ظاهر ساختند کلاب سنگ آنهمه حال شنیده بظاہر
 تشفی ایشان کرد و کلمات تاسف بر زبان آورد و گفت شمار یاد خواهد بود که یکد و ما به شش
 ازین واقعات من هیچ خلصه که سر بخود سری بروشته بار و ده جنگ قصد قتل طرف فریاد

کرده بودند چه قدر مخالفت نوشتیم که ز بهار بدو ان جائزیت من قدم بدانظر نخواهید برداشت
مگر افسوس که فوج خالصه بیستم را هم مثل لواء کلاهور تصور ساخته سخن برانستند و آنچه در خاطر ایشان
آمد کردند و همچنین بار دوم و سوم برای فتنه طرف لد هیانه و آنطرف تبلیغ مخالفت نوشتیم و زبانانی
هم گفته مفر تا دم و لیکن آنها اصلا بران عمل نکردند و بعضی سرداران فوج خالصه که از جنگ گاه در لاهور
برخیته آمده بودند از بارندست سرنگون شده و بجز این کلام کلام بنکه را جوابی ندادند که چون کابل
زیر حکم کسی نبودند و بنوهم و کمان خالصه یعنی که لاره صاحب سپه لاهور فوج اگر نری در چاهانی
لد هیانه جمع شده اند ازاده تشنج و اشراق ملک پنجاب از سکمان میدانند بخیار کی جور در یک
تسلیم نموده شرح جنگ کرده اند و بسبب هم ندبی و پاس قومیت فوج خالصه هم شریک شده اند
شده و ما را هم با عراد و مبالغه فوج مذکور و مجبوری شریک شدن با او نشان و جنگ افتاده و بهر
معلوم است که از ابتدا اگر باست مهابه رحمت سکندر فوج خالصه اینچنین شکست بر نرسیده و نتواند
بلکه همیشه در هر جا و مقام مظفر و قحط باشد مگر اکنون از زمان مساعدت بخت سه بار علی الاصل
سکست بر سکست خور دیم و تاملی تو بهیا که هر جنگ برده بودیم درست فوج حریف افتادند
اکنون نیز در ابریم و نه آلات حرب که باز مقابل با افواج اگر نری کنیم مگر با قیام مذکور از فوج خالصه
میخواهند که یکبار دیگر با فوج اگر نری بجنگند و در صف جنگ پاویاری کرده و با کل معقول و قضا شوند و
یا بر فوج مخالف غالب آیند تا آنکه تمام آبروی خالصه جو بر قرار ماند و این بار بدوین
شمار حرب گاه ممکن نیست خیر آنچه سابق شده شد اکنون دستگیری شاپر ضرورت تا در جنگ نیز
کرده شود شاید آب فوج باز آید و در آن آبروی که در پیش شکستبار و اس شجاعت سکندر
شته کرد و با بعضی امتیاج حکم و فرمان شایسته هم موازان بخاور نخواهیم کرد زیرا که از آنجا
و خود سری اکنون نوبت بجای کار باستان رسیده و شامشیده باشند که از سوتی میری خالصه
برنا اتفاقی در جنگ سومی چه قدر فوج بر باد گشته یعنی سردار بخور سکندر و راجه لاد و او را چنان
و سردار مرار با سردار جی سکندر و غیره افسران از اگر نری شکست خورده و در آنجا پناه یافته

این طرف تلج بجا تلج کشته آمد و با وجود کیه فوج خالصه انیظرف دریا در عمل خود آمده بود و دیگر
 هر یک سردار سابق الذکر خوف بخون انگریزان متوجه شده جایی متفرق شد فقط مردم معتمد
 در فوج خالصه باقی مانده بود و منجمله شخصت ضرب توپ که در جنگ همراه برده بود و پنجاه توپ
 حواله حریف کرده و در ضرب را همراه خود و اسیر آوردند و بعد جدا و کد بسیار و قوای
 مردم در لشکر رنجور شکست فراهم آمدند و کوله و بار و تدارک ندارند و را میضا حریف هم اکنون سواران
 جنگ منیدهند و میکشند آلات که سابق برده بود دیدن چه کار کردید که اکنون خواهی
 الفتن باقی ماندگان از فوج خالصه انیظرف دریا بی تلج در عمل بوده و دوازده ضرب توپ و
 انتظار آمدن شرکت شدن شاد دارند هنوز این کشتی کو تمام نشده بود که همه کارها خراب آوردند
 که ناخواب کرد و ساد و هوسنگه که در جنگ بزم کاری مجروح شده بود و برده و کرده و گور از مردن
 و منصف کشته بطرف کرنا پور کوچ کرده برقت و نیز مردم از تلوان آمده ظاهر کردند که فوج گریز
 بر مبعوض تلوان مجتمع کشته پل آبی را برای عبور کردن فوج بسته اند و باشند کان مندی تلوان
 از نسیب خوف فوج انگریزی اسباب جنگی و خانه داری را کشته رقتند انگریزان کوله و بار و ت
 او شایان را در دریا انداخته باقی اسباب را تا راج کردند کلاب سنگه بعد از استماع انیبه حراسان
 کلام سابق را عاده کردند که من در میان صورت مختاری شما میکنم که تمامی فوج خالصه
 قرمان بجای می کشید و آنچه من تجویز کنم آنرا قبول نمایند و غرض کلاب سنگه ازین کلام آن بود
 که بعد نویسانیدن مختار نامه از تمامی سکهان افسران خالصه تدبیر صلح بهر نوعیکه متصور شود نماید
 تا باز جنگ واقع شود و دانست که کار فوج مذکور در همین جگها تمام شده است بهر کیف صلح و حسب
 پس در صلح مشوره با دیگر سرداران هم نمود و همه بالاتفاق راضی صلح شده و بخیر کردند که فوج
 انگریزی بذر مبعوض کلاب سنگه نوشته شود که فوج خالصه از افعال حرکات خود بسیار نادانم و
 شد اکنون امیدوار است که فیما بین سر و سر کلا صلح واقع شود هنوز این امر از قوه لفعیل نمانده بود
 که جنگ چهارم که اخیر جنگهاست در میان کیفیت جنگ چهارم که در مقام سواران

فوج چهارم
 سواران و پیاده
 در جنگ

در دهم فروری ^{۱۸۴۵} عیسوی فیما بین سکنان فوج انگریزی
 گویند فوج اخلاصه ساز و سامان حرب در اینم کرده مورجاها کند و آموه جنگ شد و در
 نواب کوریز خزل بهادر و کندر شریف چنان قرار یافت که اکنون فوج انگریزی آن طرف
 در بای سنج غور کرده بورش بر ملک لاہور نماید و جمعیت سکنان که مورجال کند پیشتر و افغانه
 کوریزانیده شود زیرا که لارڈ صاحب و کندر شریف را تحقیق معلوم شده بود که سوانی این فوج
 سکنان که بالفعل آنروی در بای نظری آید فوجی دیگر نیست که برای جنگ با فوج انگریز
 مقابل کرده اولی آنست که این فوج را حمله و بورش متفرق ساخته یکبارگی جوهره یا
 نماید پس سه ساله مذکور بگنج دهم فروری سال کنیز از شصتصد و چهل و شش عیو یکپاس
 روز رانده حکم بفرج خود کرد که جنگ توپ شروع شود چنانچه در دت نیم ساعت ششکهای
 متواتر که کلوه توپهای ایشان بسیار بود در تیرت مورجالهای سکنان را که آنطرف سنج غور
 ساخته و مجبور شده شدن مورجال بفرج پیاده حکم شد که بر سپاه حریف بورش کند چنانچه
 پیشتر کور که و غیره از راه پلی که بهان ساعت از تختانی شین در و سه جانب نصب کرده بودند
 برق دار ساخته در فوج سکنان در آمدند و داد و دانی و او و خوب جنگیدند فوج سکنان
 اقاقت در خود ندیده رو بهر نیت نهاد و جمیع اسباب ایشان مع شخصت خرفی که بهین
 در لشکر غنیم بود دست فوج انگریزی افتاد و در جنگ لارڈ صاحب پیاده خود و شریف
 و افواج انگریزی بعد که نرا خیدن جمعیت مخالفت را مع توپخانه خود و گلان هر قسم جو دریا
 نموده داخل در عمل لاہور کردند و لارڈ صاحب بهادر در مقام قصور این شهر بار دادند
 خلاصه شهر نواب کوریز خزل بهادر و مر قومه چهار دهم فروری
^{۱۸۴۵} عیسوی بشرح آنکه افواج سرکار آغشی در هر یک مقابل و جنگ فوج سکنان
 را بهر نیت پی در پی داده اند عمل خود را آنطرف و بای سنج بر کرده داد و زیاده از دود
 ضرب سکنان بضبط سرکار مذکور در آمد و اکنون افواج انگریز در چلی ملک پنجاب گردیده

فوج سکنان
 در مقابل
 فوج انگریز
 در جنگ
 در روز دهم فروری
 در سال ۱۸۴۵ عیسوی

در شهر تهرانی که بنا بر سیزدهم و چهارم سال کهنه از پیش قصد و چهل پنج عیسوی قبل از جنگها جاریافته
 بود و مندرج است که نواب کورنر جنرال بنا بر چند بار یک جهت حفاظت ملک بخشیده از دوشم بر
 انچه از شوکت و افتدار سرکار مصدق و نیز برای منادای سبکمان عهد شکن که موجب مایه کافراهم
 است این همه تدابیر جنگ را بر روی کار آورده و خود اکنون با انتقام کامل از شکستن عهدنامه که
 قیامین سرکار موصوف سرکار لا بور و شسته عیسوی اتفاقا یافته بود سبب تاخت و یورش
 آوردن افواج لا بور بر ملک سرکار انگریزی که بران سبب یکی توین سرکار معظم الیه عائد گردید
 از سرکار لا بور نیکمیزد فوج انگریزی از قبضه ملک پنجاب دست بردار نخواهد شد و نیز تاوان کل اخراج
 این مهم از سرکار لا بور خواهد گرفت و نیز آستان بند و بست در سرکار لا بور خواهد فرمود که با
 قاضی غدر و فریب در فوج لا بور نماید و ازین بند و بست در سرکار لا بور مقصود افزایش ملک
 انگریزی نیست چنانکه در شهر سابقین الذکر مفصل و شرح است که فقط مقصود و خواستش از این
 مصدق قبل از جنگ آن بود که در ریاست لا بور باز آچنان نظام و بند و بست بطور بد
 که افواج آخا زیر حکم رئیس و رعایای آخا در امن و امان باشد چنانچه مصدق و شاه این فوج نیست
 که ازین طرف هیچک تدبیر برای جنگ و جدال با فوج لا بور ازین پیشتر بعمل نیامده بود لیکن
 هرگاه از سرکار لا بور یکایک و دفعه ملا ظهور و هیچک و چه تاخت و یورش بر ملک انگریزی که در
 محصور است و فوج محصور عمل آوری تدبیر محبت جنگ و حمله آوردن بر ملک لا بور موجود اکنون
 آنچه حرج و نقصان بر ریاست لا بور خواهد افتاد محض سبب حرکات نامعروضه اطلوزا بخار
 سرکار لا بور و فوجش مقصور خواهد بود و کوخویش این نیست که زیاده و بی و افزایش ملک
 سرکار انگریزی که در خلا بهجت تلافی و تدارک مافات و برای اطمینان آینده ضرور لازم
 گردید و فعلا عید در میان تلج و بیاس و اقتضای کوهستان واقع آن شامل مضاف
 مملکت انگریزی که در دو باب این همه عهد شکنی و جنگ و جدال بلا سبب که از طرف سرکار لا بور
 آمده تا هم منظور غرض کورنر جنرال بهادریست که کل ملک پنجاب را در قبضه تصرف خود درآورد

بشرطیکه پس آنجا در سرکار گلشنه رجوع آرد و نیز مکرر از اهلین سرکار انگریز است که در صورت رجوع
آوردن و همیشه تابع و مطیع بودن سرکار لاہور ریاست آنجا را بر کی از اولاد مہاراجہ پنجم
بیکشتہ باشی کہ بانی مہابی این ریاست و متحد و معتبر سرکار گلشنه بود بحال برقرار دارد و کلام
دیل خان تر بر محل بر داری لارڈ صاحب اغراض نمودن شان از جہتم و کسانخو ارجح لاہور
توانند شد کہ با وجود فتح کامل غلبہ نام باطلان پسین مکررات باطنی خود بردهند و بیفکند
خاندان مہاراجہ نسبت سکہ سرکاشی علی الخصوص کسانی کہ شریک جنگ جدال با سرکار گلشنه و
خبر داده بشود کہ اکنون با تقاضا نواب کور ز خیرالہا در آنجا بنده و بست بطور آزادی از روی آن
ریاست اولاد مہاراجہ نسبت سکہ پنجمی قائم و برقرار باشد کہ فوج خود را محکوم و تابع و رعایا را محکم
و امن و امان دہشتن توانند و اگر احیاناً باز آنچنین عہد شکنی از طرف سرکار لاہور نسبت بسکہ
انگلشی بوقوع خواهد آمد در خصوص انتفاک کل حقوق حسب اہسان سرکار موصوف و غلام
فقط و بعد اجرائی این شہتہا سرکار لاہور کل شرائط سزجہ آنرا بدل قبول منظور کرد و متعاقب
تقریباً دوری لارڈ صاحب در ملک پنجاب از تاریخ دہم فروردی تا ہمدہم آن تمامی عساکر
انگریزی کہ در قرب و جوار فیروز پور قیام داشت مع توپخانہ کلان نیز داخل پنجاب شد و چون
کلاب سکہ در مقام قصور آمدہ تاریخ شانزدہم ماہ مذکور شرف ملازمت لارڈ صاحب بدو قافز
شدند و سباب پیشکش کہ بسیار آوردہ بود معاف کردید و بموجب حکم مہاراجہ پنجم
خدمت سحر لاریں صاحب و سترکاری صاحب سکرتر لارڈ صاحب مدوح حاضر شدند
از نیم شب در میان ہر دو صاحبان موصوف و راجہ کلاب سکہ و دیوانہ یانانہ و فقیر عزیز
کھنٹ شود و ماند و شرائط صلح میان قرار یافتند کہ در شہتہا مذکور سزجہ بود یعنی تمام ملک ہندو
کہ در میان سنج و بیاس ہست در قبضہ سرکار انگریزی باشد و علاوہ برین یک نیم کہ در وقت
نقد کہ درین چکجا صرف شدہ است سرکار لاہور در سرکار انگریزی بہر دو سزجہ آن چاہ کہ
روپیہ نقد بالغفل و یک کہ در روپیہ بطریق قسط بندی در میان مدت سال و اساز و ستایج

سواران پنج سده نیم ماه خالی بموجب شرائط مذکوره عهدنامه فیما بین هر دو سرکار مرتب شد
 همه چهارچوبه و سیپ سنگه را دیوان دینا نامه بران ثبت کرد و در سید ششم ماه مذکور چهارچوبه
 و سیپ سنگه بقصد ملاقات نواب کورنر جنرال بهادر از لاهور در لشکر انگریزی بمقام قصور
 فوج نوزاد فوج نواب صاحب مدوح فائر المرام گشت و نوزدهم ماه مذکور لشکر نواب صاحب
 مدوح در مقام لایان که مابین قصور و لاهور است وارد گردید و در آنجا خبر رسید که کل
 فوج سکبان باجی بقدر شانزده هزار که باقیانده است نصف آن مسلح و نصف بی اسلحه و در
 نهایت خائف و هراسان در مقام برپا نه افتاده است و از برپا نه راه سبوت لاهور بهانه
 و امرت سرحد و دوار و صاحب از آنجا راه برای صاحب برای تشییع گفته فرستادند که احتیاج
 شش روز دیگر میسر میسر کرد و از سکبان باجی و کدیس و غیره هیچ اندیشه و هراس نمیکند و در میان
 قلعه چور گاهه از آنجا میسر کار لاهور و قریب به لاهور بود و بقصد فوج انگریزی
 از ابل قلعه کسی بمزاحمت پیش نیامد بلکه نیم شب قلعه را خالی کرد که رنجته رفند و میسر ضروری
 بکنند و نیت بهادر حکم دادند که در حین سواران بی لای گوره و در ساله سواران هند و سواران
 و سواران با دی گار و ضروری و یک ساله سواران بقیاعده و در ترب ز توچانه سپی کتیب
 توچانه گوبه و یک توچانه سواران هند و ستانی تیار کرده برای رفتن همراه سواران
 در وقت سحر از تیرا بوقت سه پیرایش از احتیاط تمام کل سواران ساند و لار و صاحب
 در ششم ضروری دخل لاهور شد و در سبوت و یکم آن چهارچوبه و سیپ سنگه سر داران
 خود باز برای ملاقات جناب لار و صاحب آمد و جنوا از قصور است خواست جناب مدوح بطحاظ آنکه
 چهارچوبه و سیپ سنگه بهر چهارچوبه نیت سنگه که دوست و فادار سرکار انگریزی بود از همه قصور
 فوج او گذشت حاکم تمام ملک پنجاب فرمودند بشهر طیکه بر شرائط مندرجه شش هزار نامه
 قائم باشند و وقت آمد و رفت چهارچوبه موصوف لشکر سلامی بر حسب تبه ایشان در لشکر
 انگریزی لعل آمده اگر چه بی چهارچوبه و سیپ سنگه این بود که تا قیام دایره دولت لار و صاحب

در شهر لاهور در لشکر انگریزی باشد لیکن لار و صاحب بنسور انیکه در لشکر مهاراج راجه
 ایشان را باعث و احرام از لشکر در مجلسی رسانیده دادند و حکم شد که کسی از لشکر انگریزی
 شهر لاهور نرود و مردم رسد که در لشکر انگریزی آن حفاظت کنند نقل شهرتار و
 کور نیز جنرل بهادر مصدق بهینر دهم قمروری سته الهیه مستقام
 تشقی مردم شهر و غیره بر جمع بود اراک و سوداگران کوتهی الان بر عیال و اراک
 لاهور و امرت سروا ضح باد که چون مهاراجه دلیپ سنگ بر روز ملاقات با نواب کورنجران
 شکایت منافرائی و بغاوت و کجفاری فوج خود ظاهر ساخته و تمامی شروط و احکام لواب
 مدوح را قبول کردند اکنون یقین است که باز در میان هر دو سرکار و بطور دوستی اتحاد بطور
 سابق جاری ماند و لواب صاحب موصوف ابدانجام و اتمام شرائط مقرر شده و تمام
 کردن سپاه خالصه بار و کیرا فوج انگریزی و حفاظت و پاسبانی بر عیال و اراک
 و خود مهاراجه صاحب موصوف دهم در توفی و بهتری سرکار ایشان سعی کوشش بفرمودند
 پس باید که باشند کان ملک پنجاب بخوف و خطر در کار و بار خود مصروف نشوند که هیچ
 پامال ظلم و تاراج نخواهند شد انتهی عبارت شهرتار و در نسبت دوم ماه مذکور لشکر انگریزی
 برای حفاظت محاذی دروازه پادشاه باغ و حضور بی باغ افاد و باقی حاشیه قلعه که بر
 سمت مجلسی مهاراجه دلیپ سنگ است اقربای شان سکونت میدادند و در آن محضره خانگی
 و اراده نواب صاحب معظم الهیه است که فوج سرکار لاهور فقط آنقدر باشند که بران مرتبه
 و بندوبست سرحدات ملک خود بکنند و زیاده ازین دشتن ضرورت نیست و لار و صاحب بهادر
 از راه مزید قدر دانی بجله دی حسن خدمت و جانفشانیهای سپاه انگریزی که سبک از چهار بار
 شکست داده عمل و دخل خود در ملک لاهور کردند بطلای تنخواه یکسال بطریق انعام حکم فرمودند
 و علانیه تعریف شجاعت و لادری و فرمانبرداری فوج مذکور در جمع عام از زبان مبارک خود بیان
 ساختند فهرست تذرو و پیشکش که راجه کلاب سنگ به پنجاب لار و صاحب

نقل
 ویک ازین مقام
 لاهور و امرت
 و انگریز
 و بهینر

مردود بود و تفصیل اسامی سرداران که همراه او آمده بود

تفصیل فیر و پیشکش مذکور		اسامی سرداران همراهی کلاب سنگه	
رود پیرفت	فقیر نورالدین	فقیر نورالدین	فقیر نورالدین
پارچه ابریشمی	نادر تاج الدین	نادر تاج الدین	دوران نیا نانه
کونجا ابریشمی	لاله استرام	لاله استرام	لاله رای کشن چند
کرسی نقشه	مارش صاحب	مارش صاحب	پسر رای شکله
دو عدد	مردار سلطان محمد	مردار سلطان محمد	لاله هرسر اس
سکه	سپای کوی	سپای کوی	x
نقش کعبه	دو پلشن	دو پلشن	

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

در همین ایام سرکارش برادر بزرگوارش که مجتهد و کلکتر دلی بود بهمد کشتی
خیز و زبور و ملک دو آبه باین شیخ و بیاس مامور شد که بنده بعد از انعقاد صلح فیما بین دو سرکار
راجا کلاب سنگه و جنور لار و صاحب عرض کرد که اکنون فوج انگریزی از اینجا کوچ کرده و به
هندوستان برود و زیرا که زیاده ازین دشتن آن در اینجا ضرورت نیست رئیس و دیگر علمه و علمه
لاهور باین فوج را از حکم حضور خود در صورت قیام فوج مذکور در اینجا موجب کراهی و غرض
و بهر حال عابای لایبور شکست لار و صاحب فرمودند که تا چهار راجه و لیب سنگه یک نوشته بنشین
این شرط چهار کانه ذیل نگاشته و بر آن مهر خود کرده بخوانند و او فوج انگریزی از اینجا برنگردانند

بیان شروط طارعه

شرط اول آنکه اگر مردم این ملک باز در انگریزی فوج شرط دوم هر قدر فوج که در جنگ فوج فاعله بود
و فساد کند جوابی آن مه چهار راجه صاحب ابر بود و بهر حال است فوج انگریزی تا از قول لار و صاحب
نظم شود آنکه فوجی را که در لایبور مستقر است فوجی شرط چهارم آنکه چهار راجه صاحب بجا و یک راجه
انگریز طلب کرد که فوجی را که در لایبور مستقر است فوجی شرط چهارم آنکه چهار راجه صاحب بجا و یک راجه

و چون در خزانۀ لاهور ز روغن و لہذا در دادن تخواہ بر طرفی سکھان باغی و دہلی و او و کابل
 بحساب و آردہ روپیہ در ماہ کہ از رانی صاحبہ بزور و جبر مقرر کنند بود و دہلی طلبیدہ شد صاحبہ
 بموجب در ماہہ سابقہ ایشان میداد لہذا کلاب سنگہ حکم شدہ چنان تجویز کرد کہ ہر قدر تخواہ
 و وقت مختار صاحبہ بخشیت سنگہ میافت اکنون ہم ہا تقدیر باید و فوجیکہ در عہد ہمارا
 شدہ بود سر اسم شش روپیہ باید داد و کسان را کہ راہ ہیرہ سنگہ خلف راہبہ و بیان سنگہ
 در عہد وزارت خود ملازم و شستہ بود تخواہ مقرر کردہ آنوقت کہ چندان از اہل بیت دادہ یک قلم
 موقوف نمایند کشتی طلائی و سکی ہا از سکھان پس گیرند باید داشت کہ کشتی مثل اہل تسبیح کلان
 از طلا و درختیاریہ در محوط میباشند فوج را برای زمیت دادہ بود و سکی شش از بیت است آن
 از قسم اشرفی طلا میباشند یک طرف آن تصویر کہ ام بت خواہد بود مثل و پیہ چہہ شامی کی امر و
 خال قوم ہندو از تینا و ہم برای زمیت در شستہ کشیدہ در کلومی اندازند کہ پیہ توبی را صاحب ہیرہ
 کہ بعد کشیدند بر خود وزیر مختار صاحبہ و لیسپ سنگہ شدہ بود و نوکر و شستہ کشتی و سکی ہا دادہ
 مردم ہمین فوج از کشیدہ و او کھرامی و آقا کشتی دادند از فرض راہبہ کلاب سنگہ برای صاحبہ صلوات
 داد کہ چون اکنون از تہیہ و ز مقدم ادای چاہ لکہ روپیہ نقد و سرکار اگر نیست و اینقدر تخواہ
 لاهور موجود نیست باید کہ بعد ادای تخواہ بر طرفی فوج خالصہ بزودی تدبیر چنان نمایند زیرا کہ
 بجا آوری شرائط را بہرہ بر واجب و لازم است گویند کلاب سنگہ برای ادای از نوکر و کھرامی
 کرد کہ بیت دو لکہ روپیہ از خزانہ سندرو مہدہ لکہ روپیہ از تحصیل صوبہ ملتان و بہشت لکہ روپیہ از
 آمدنی ملک کشمیر و برای سہ لکہ روپیہ باقی جواہرات و ظروف طلائی و نقرئی دادہ شود و بعد فوج
 کل فوج سابقہ نامہ و چنان قرار یافت کہ چہار علیش توچانہ و بیت و چہار ہزار پادہ و شش جیش
 سواران جدید ملازم و شستہ این مجمع فوج را نام خالصہ باید ہناد و چون در ادای چاہ لکہ
 روپیہ مذکور و مفتی رود و لہذا غشی حبیب علی از طرف لار و صاحب ز کلاب سنگہ رقمہ نقاشا
 زہ مذکور و طلب توپہای لاهور ز نو کلاب سنگہ در جوبش گفت کہ پیہ لار و روپیہ مذکور و توپہا

خدمت لار و صاحب سنگم و نیز مسئولیت تمام داد که تنخواه بر طرفی کل فوج را بدین تائوت بلای می
 فکام و فوج فرستاد و فوجیکه در زمانه افتاد و است تنخواه آزارها بخا فرستاد و موقوف سازند
 کلاب سنگم گفت این همه ارشادات حضور را در مدت دوسه روز بجل می آورم و در تمام سینه
 پیکر خود را بلب سنگم این برای ملاقات لار و صاحب و لشکر انگریزی آمد و یازدهم لار و صاحب
 بخانه نورال
 فرمودند و چون رانصاحبه بنا بر مصطفی برای چند روز راجه کلاب سنگم را وزیر خود کرد و بود
 و لب و اندازی سرداران معتمد خصوصاً با راجه لعل سنگم از انجمنین زمین با تدبیر خیر خواه
 سرکار لاهور که وسطه حقوق و رات و باعث صلح و تقارب است مذکور شده از دل اضنی بود
 و این طبعی شدن جمیع اموراتهم و حصول جمعی تمام او را از منصب وزارت موقوف کرده باز
 و این طبعی سنگم و وزیرها راجه لب سنگم که او بسبب منقرسن از نیک به اطلاع ذار دست
 اگر چه این چنین تلون مزاحی را بی ناگواری خاطر االیان سرکار انگریزی شده باشد مگر موجب
 دفعه پانزدهم عهدنامه اول که سرکار انگریزی برادر امور خاکی لاهور مداخلت نخواهد بود
 و معتمد اعراض فرموده طرح داد و نمود چون کلاب سنگم با وجود بجا آوری حسن خدمات در
 پیر و سرکار بلا تکیک مقصود بسبب موزول شدن از عهد جلیل وزارت ایوس و افسر و طبع
 و علاقه سرکار لاهور خارج ساخته راجه ملک جمو و شمیر و غیره ملک کو به سبب ساخت و نیز قرار یافت
 که برای چندی تا حصول اطمینان کلی از طرف سبکان باغی برای حفاظت محاراجه صاحب و
 خاص شهر لاهور بقدره هزار فوج انگریزی بجهت آن دو پیش گورده و باقی تر کسواران و پیش
 فند و ستان در لاهور ماند و یک رزیدنت از طرف سرکار انگریزی باشد و در ملک دو آرم
 در دو جا چوئی کسب انگریزی مقرر کرد و یکی در مقام جالند بر دوم در فرید پور و کوشاک
 فع بعض کوره گرد فوج آرا و در شش سرکار انگریزی در آمد و ششم ماه مذکور راجه لال سنگم در

از رزیت بهادرجان جاگیرهای سرداران ملک و آبه و دیگر علقیات که در عمل انگریزی آمده اند
 پرسید صاحب موصوف جواب داد سردارانیکه سند معافی چهارجه رخصت سنگه نزد خود مسافره
 جاگیرهای ایشان بهر صورت رعایت خواهد شد و گسائیکه سند چهارجه مذکور نمیدارند جاگیر آنها بمحض ملک
 انگریزی خواهد درآمد و نیز رزیت گفت که مال الاک جمیع سرداران کجاست که در وقت کار
 ملک انگریزی ضبط شده بود اکنون باطل سفر کرده شده ملک مال محصور خوشحال
 رسیدن بهر نابالغش در سرکار انگریزی امانت خواهد اند و در بین طلبه هزار رنجور سنگه سند جاگیر خود
 بملاحظه صاحب رزیت در آورد صاحب موصوف جواب داد چون شما از بطن کینز هست اینها
 در جاگیر لهناسکه مجبیه حق شما نیست علاوه ازین شما بسیار نقصان صاحبان انگریز نسبت
 چهارونی که سیاه و غارت کردن آن نموده اید رنجور سنگه گفت حاشا که من چهارونی آخار آتش
 داده باشم و نه سباب صاحبان از غارت کردم راجه لاؤ و ابوقت که رختن چهارونی آخار آتش
 صاحب جواب داد راجه لاؤ و اد حقیقت بی ایمان بود البته او ترکبای این متوجه شده باشد و شما هم
 شریک در کار او بودید و قوی بر شریک بودن شما با او نیست که بر گاه من در میان ایام
 خطی شما بین مضمون نوشته بودم که بر کار را فهمیده و مال کار را اندیشیده باید کرد اما آخر کار
 موجب ذمت شما گرد و شما بعد اطلاع بر مضمون خط را از دست انداخته گفتید هر چه بود با او
 من بمقتضا بمقومی مدو راجه لاؤ و اخوانم کرد رنجور سنگه از رسیدن خط صانعان بگوید که
 سردار منال سنگه آلوده الیه حاضر شده گفت من آن خط را از دست خود جبار ساندیم رنجور سنگه
 انکار کرده و کبیل را که مسلمان بود بقسم خوردن قرآن باعث شد صاحب رزیت گفت حاجت
 بقسم خوردن نیست در حال شما خوب معلوم هست رنجور سنگه از حضور صاحب رزیت از فرام
 شده نزد رانصاحه فته عمن کرد که به سبب فتن من و جنگ صاحب رزیت از من جدا
 ناخوش است بدون سحر کار قصور را معاف و جاگیر من بگذشت نخواهند کرد و روزی که
 کند رنجیت مع مجر لارنس رزیت در شهر رفته کلید بکلی راجه همان سنگه و بر ساین که در

که در کلبه ای سکبان کشته شده بود طلبیده تمامی سپاه راجه مذکور را بر اج کلاب سنگه براد حقیقی
 مشو طاجو اله فرمود بعد راجه اصل سنگه وزیر و دیگر مستدان سرکار لاہور برای عمل کھانیدہ وادن
 فوج انگریز را بر ملک قلعہ دوآبہ مذکور ہمراہ صاحبان فوج شدہ مذکور بنام بون کہ از قوم
 انگریز کہ قلعہ کوٹ کانگڑا بود عمل نمادہ علم بغاوت و ترو برافراشت فوج انگریزی نیزہ چہار
 محضرہ نورال محاصرہ کردہ بکلوہ ہمای توپہای کلان کار بر قلعمکیان تنگ کرو و سنگہای کلان
 قلعہ را برانیدہ و تاسہ روز تپشباری و کلوہ اندازی و قلعہ قیاسی برپا ساختند تا اینکه نائب
 مذکور مع ہمراہیان پناہ خواستہ و سلاح ہنارہ از قلعہ بدون فتنہ بعضی کوندا ایشا زانبرائی
 رسیدہ کردہ مذکور در جمیع قلعہات دوآبہ مذکور و کویستانی محل سرکار انگریز بستہ و در نیم ماہ لاہور
 و لاہور در بارعام فرمودہ اجازت حاضر شدن بہر یک شخص کہ قابل تخرابی حضور بود وادن
 و بعد از این در بار راجہ کلاب سنگہ برای رفتن بطرف ملک جوئیاری کردہ و افواج انگریزی
 در بار دوم و دواک دوم سنگاب پنجاب کوچ کردہ رفت و ہماراجہ ولیپ سنگہ برای ملاقات حضرت
 لارڈ صاحب آمد و بعد حصول ملاقات با عزت و تکریم تمام از سر شدن شلک سلامی و استقبال
 سعادت مکان خود نمود و بموجب بند گذرانیدہ راجہ لال سنگہ سرواڑان بار لاہور را بفرستاد
 خانہ از پیشخانہ لارڈ صاحب مغز و سرفراز کردہ مذکور بوقت خدمت ہماراجہ ولیپ سنگہ
 لارڈ صاحب بہ در در انگریزی چیزی ارشاد فرمود مذکور سرکاری صاحب جہ از آبا و اجداد
 برین عنوان بیان کردہ کہ فوج سکبان بدون مرضی اجازت سرکار خود بر فوج انگریزی حملہ
 کردہ و چنگیدہ کا محضرہ برای خود رسیدہ کنزن رئیس لاہور اباید کہ از جای آوری امور کیہ موجب بہتر
 و بہتر بنی ملک و ریاست شان مضرت سعی و کوشش نماید و آن چنان کاری کند کہ در ہر سرکار
 بہر شتہ اتحاد و وفاق ثابت و برقرار ماند و قبل از آنکہ لارڈ صاحب از لاہور بخصت فرمودہ
 متوجہ سنگہ شود و اہلکاران سرکار لاہور از طرف ہماراجہ ولیپ سنگہ بواسطہ صاحب زمین
 آنجا بحضور لارڈ صاحب دای تینائی بعض فوج انگریزی و در شہر لاہور درخواست نمودند و

عند الاستفسار سبب ماندن فوج در آنجا عرض کرد که مهابراج صاحب همه مقامی اهل کاران
از شروشا و سکبان باعی مطمئن نیستند بل احوال است که بعد کج کرده و نفس کل فوج اگر بیری
جمعی از آن فتنه پردازان که هنوز از خارج کلی شان از ملک پنجاب نرفته است و اگر تمام است
شروشا و بعضی مخفی و بعضی ظاهر کرده کرده افتاده اند و از راه شمل سابق ضرر نبرد
و فوج آتینی که در خیانت بران اعتماد نیست که ایشان دفع سکبان کنند و چون که فوج خالص
اگر بیری یک قلم ازین سرکار جواب شده است ملک و همه شهر لاهور از فوج خالی است اگر عرض این
فوج اگر بیری در حیا آنجاغت با اعیان راجرات بچگونه شروشا و کرون درین سرکار غول شده
برگاه جناب لار و صاحب بدین مرتبه اعانت و حمایت رئیس لاهور فرموده اند اگر این در خواست
هم پذیرا سازد خوشب مزید عنایت و لطافت خواهد شد و بعد از آن که مهابراج صاحب بظهور
سنگ سرکار خود بدین فوج جدید معتبر خواهند کرد و آنوقت فوج اگر بیری را ازین ملک عداوت
سرکار لاهور برخاسته نماید اگر چه لار و صاحب را بر که منظور نبود که فوج اگر بیری در آنجا ماند
تا کل اختیار در ملک پنجاب مهابراج و لیب سک که باشد که بر پاس طر و اصرار ایشان این درخواست
مشروط بشرا الطحند که در عهد نامه دومی سنج است قبول منظور ساخته اکنون نقل عهد نامه
اول دوم را که در اردو بود و برای مناسبت کتاب که در فارسی نوشته ام آنرا نیز در فارسی
ترجمه نموده و درج کردم تا ملاحظه این عهد نامه ها که حال بند و بست را باست لاهور که در صلح
فیما بین هر دو سرکار از طرف االیان سرکار اگر بیری حمل آمد و است بخوبی معلوم کرد و نقل عهد نامه
اول که فیما بین سرکار اگر بیری سرکار لاهور و تبارج نهم مارچ را رقم شده
مشتمل بر شازده و دفعه چون سبب عهد نمایی سکبان که با فوج سرکار اگر بیری بوجه و سبب
و بدین سرکار بر یک سرکاری نمود و عهد سابق که فیما بین سرکار مهابراج و تبارج سک که در سرکاری
در سال کینزار و ششصد و نه عیسوی منعقد شده بود و مقتضی کرد و اکنون جزو شده که عهد جدید
در میان هر دو سرکار موصوفین منعقد کرد و تا بعد ازین بنوعی حتمه و ضمانت سبب این عهد نامه در سرکار

فصل
نقل عهد نامه اول
معه
۱۴

در سر کار لاهور واقع شود چنانچه بواسطه همکاریان معتمد و دیگر کار این عهدنامه و غیر
 شد از طرف سر کار انگریزی این کار صاحب سکر و گورنمنت هندوستان و حیدرآباد
 صاحب گورنمنت نواب کورنجران هادره از طرف سر کار لاہور بمقامی رام سنگه و سردار
 چتر سنگه سریال و سردار پنجور سنگه و راجا لال سنگه و سردار تاج سنگه و دیوان دینا ناتھ و
 سید نور الدین برای انعقاد عهد جدید بنام سرکار انگریزی و سرکار لاہور و سرکار
 مندرجہ عهدنامه اول شرط اول در میان مہاراجہ دیک سنگه رئیس لاہور و سرکار
 انگریزی همیشه دوستی و اتحاد خواهد ماند و کای جنگ نخواهد شد شرط دوم مہاراجہ بوصف ملک
 دو آبه را کہ در میان تلج و بیاس قسمت سرکار انگریزی دادند آیند کسی از وارثان ایشان
 در آن دعوی نخواهد کرد شرط سوم تمامی قلعات را کہ در میان این دو آبه و قلعہ بکر انگریزی
 تقویض کنند شرط چهارم آنکہ مہاراجہ یک نیم کمر و روپہ بعضی اخراجات این مہم کہ سبب
 عهد شکنی فوج لاہور در سر کار انگریزی افتاده بود داد و قبول کرد و چنانچہ بجاہ لک و سیہ نقد
 سہرست خواهند داد و عوض بکر و روپہ کہ بالفعل دادن نمیتواند تمامی ملک کوہستان
 در میان رود سند و بیاس و قلعہ مع ملک کشمیر و ہزارہ برای وام سرکار کہ سنی و ادام شرط
 پنجم آنکہ بعد مرتب شدن این عهدنامہ بجاہ لک روپہ بخلکہ یک نیم کمر و روپہ مذکور برود
 نقد خواهند داد شرط ششم آنکہ مہاراجہ صاحب قرار میکند کہ تمام فوج کش لاہور
 را بخوار بر طر فی دادہ یکلم موقوف خواهند کرد و فوج آئینی موافق مہاراجہ بخت نکاح
 نخواہ خواهند یافت شرط ہفتم سر کار لاہور فقط بیست و پنج پلٹن پیادہ فی پیش
 ہشتصد سہا و دو آزدہ ہزار سوار نوکر خواهند داشت و سواہی ازین ہند
 اجازت سر کار انگریزی نگہ ندارد و اگر عند ضرورت قدری زائد از مقدار مذکور
 فوجی را با اجازت سر کار بکشد ازند باید کہ بعد رفع آن ضرورت آنرا موقوف سازد
 بشرط ششمی و شش توپ کہ در جنگ فتنہ بودند و آن توپہا بہرست سر کار انگریزی

در سر کار لاہور واقع شود چنانچه بواسطه همکاریان معتمد و دیگر کار این عهدنامه و غیر
 شد از طرف سر کار انگریزی این کار صاحب سکر و گورنمنت هندوستان و حیدرآباد
 صاحب گورنمنت نواب کورنجران هادره از طرف سر کار لاہور بمقامی رام سنگه و سردار
 چتر سنگه سریال و سردار پنجور سنگه و راجا لال سنگه و سردار تاج سنگه و دیوان دینا ناتھ و
 سید نور الدین برای انعقاد عهد جدید بنام سرکار انگریزی و سرکار لاہور و سرکار
 مندرجہ عهدنامه اول شرط اول در میان مہاراجہ دیک سنگه رئیس لاہور و سرکار
 انگریزی همیشه دوستی و اتحاد خواهد ماند و کای جنگ نخواهد شد شرط دوم مہاراجہ بوصف ملک
 دو آبه را کہ در میان تلج و بیاس قسمت سرکار انگریزی دادند آیند کسی از وارثان ایشان
 در آن دعوی نخواهد کرد شرط سوم تمامی قلعات را کہ در میان این دو آبه و قلعہ بکر انگریزی
 تقویض کنند شرط چهارم آنکہ مہاراجہ یک نیم کمر و روپہ بعضی اخراجات این مہم کہ سبب
 عهد شکنی فوج لاہور در سر کار انگریزی افتاده بود داد و قبول کرد و چنانچہ بجاہ لک و سیہ نقد
 سہرست خواهند داد و عوض بکر و روپہ کہ بالفعل دادن نمیتواند تمامی ملک کوہستان
 در میان رود سند و بیاس و قلعہ مع ملک کشمیر و ہزارہ برای وام سرکار کہ سنی و ادام شرط
 پنجم آنکہ بعد مرتب شدن این عهدنامہ بجاہ لک روپہ بخلکہ یک نیم کمر و روپہ مذکور برود
 نقد خواهند داد شرط ششم آنکہ مہاراجہ صاحب قرار میکند کہ تمام فوج کش لاہور
 را بخوار بر طر فی دادہ یکلم موقوف خواهند کرد و فوج آئینی موافق مہاراجہ بخت نکاح
 نخواہ خواهند یافت شرط ہفتم سر کار لاہور فقط بیست و پنج پلٹن پیادہ فی پیش
 ہشتصد سہا و دو آزدہ ہزار سوار نوکر خواهند داشت و سواہی ازین ہند
 اجازت سر کار انگریزی نگہ ندارد و اگر عند ضرورت قدری زائد از مقدار مذکور
 فوجی را با اجازت سر کار بکشد ازند باید کہ بعد رفع آن ضرورت آنرا موقوف سازد
 بشرط ششمی و شش توپ کہ در جنگ فتنہ بودند و آن توپہا بہرست سر کار انگریزی

نناده اند باید که آن همه توپها را حواله سرکار موصوف نمایند شرط آنکه حجم و جومات
 محصول از دریای سیلج و بیاس تا سرحد مین کوشت و از آنجا تا بلوچستان کل قلع و ستر کار
 انگریزی خواهد داشت سرکار موصوف آنرا تحصیل کرده بخدمت خود و سرکار لاہور خواهد فرستاد
 و برای آمد و رفت تجار و مسافران مخالفت نخواهند شد شرط دیگر آنکه اگر کسی که از کابل
 برای حفاظت سرحدات ملک فوج خود را بجای بی بردن خواهد فرستاد و بار لاہور رسد سائبین
 سامان رسد و شیتا بر دهنه خود خواهد گرفت مگر خرج آن فتنه سرکار انگریزی خواهد افتاد و
 از هر جا که گذر فوج انگریزی خواهد شد پاس مذہب باشند کان آنجا ملخو ظاہر کار انگریزی
 خواهد بود شرط پانزدهم در بار لاہور کسی را از قوم انگریز و مردم امریکا و غیره باشند کان
 ملک فرنگستان بدون اجازت سرکار انگریزی لازم نخواهند داشت شرط دوازدهم
 راجه کلاب سنگه را نسبت آن ملک که از وقت مہاراجه کبرک سنگه نزد دست و هم نسبت
 آن ملکی که بعد نوشته شدن این عهدنامه سرکار انگریزی او را بی عوض خیر خواہی بزد و کاکا
 و خصوص مصالحه کنانیدن خواهد داد سرکار لاہور حاکم متقل بداند و یک عهدنامه
 در میان راجه کلاب سنگه و سرکار انگریزی بنویسد شرط سیزدهم اگر در
 کدام امر فحاشین والی لاہور و راجه کلاب سنگه تنازع واقع شود باید که طرفین رجوع
 به سرکار انگریزی کنند و آنچه اہالیان سرکار فضاہل کنند رئیس لاہور را منظور
 کردن خواهد شد شرط چهاردهم حدود ملک لاہور بدون صلاح و اجازت
 سرکار انگریزی تبدیل نخواهد شد شرط پانزدهم آنکه در امور ملکی خانی
 در بار لاہور سرکار انگریزی را دخالت نخواهد بود و لیکن اگر در کدام امر مہاراجہ
 صاحب رجوع باین سرکار خواهند کرد و نواب کورنر جب سنگه را پیا و از راه
 خیر خواہی و ہوا خواہی شان دست انداز خواہند شد

و بنا بر این نسبت و چهارم مارج سنہ حال لاہور صاحب را در کتب مذہب باید تشریف فرما شود

تشریف فرماید در بار عام کرده و بعد ملاحظه چنانچه در مقام جالند بر طرف کوه شکر
نقل عهدنامه دوم مر قومه است و چهارم لاج ستمه السیه
قیما بین کار کارگری رئیس لاج ستمه السیه است و چون در بار لاج
درخواست و شرفی در شهر لاج برای حفاظت ذات مهاراجه صاحب
حراست امرای دربار و شهر تا نوکر و تیار شدن فوج جدید از نواب کور زخیران بهاء فرمود
نواب صاحب درخواست مذکور را قبول فرمود و در نواب این عهدنامه شکر بهشت
و قه قهر بر آورده نقل این عهدنامه که دارد و بود نیز در فارسی ترجمه نموده در نیا ثبت نمود
تفصیل و قفات به شکانه که در عهدنامه و میند

دفعه اول لاج و صاحب هر قدر فوج انگریزی که برای حفاظت در بار لاج و نواب
خواهند داشت امور خواهند فرمود و بعد ماه دهم ۱۲۹۴ عیسوی که درین زمان
فوج جدید لاج و نواب خواهد شد حکم برای برخاستگی فوج خود خواهند کرد و قسم
دوم چون مهاراجه و لیب سنگه بر حسب خوشی خود درخواست تعیناتی فوج انگریزی
در شهر لاج و نواب کرده بود لهذا اخراجات چهار دلی فوج و تیار می کانات برای فرار آن
و سه مهاراجه صاحب موصوف خواهد شد و سواهی ازین هر خریکه از نگهبان شدن فوج
مذکور در سر کار انگریزی بیفته مهاراجه صاحب آزادام دام خواهند داد و دفعه
سوم مهاراجه صاحب فوج جدید خود را زود نوکر داشته اطلاع آن بویل انگریزی
میکرده باشند و دفعه چهارم در بعد مذکور مهاراجه صاحب فوج خود را نوکر
وارند با نواب که شش میا و مذکور فوج سر کار انگریزی برخاسته خواهد رفت
و دفعه پنجم حقوق جاگیر واران که از خاندان مهاراجه رنجیت سنگه و کبر سنگه و شیر سنگه
تعلق میدارند در سر کار انگریزی لفظ خواهند زد و جاگیرهای کسانیکه در ملک آنها موقوفه
خواهد بود تا حدین حیات و معاف خواهد ماند و دفعه ششم سر کار انگریزی تحصیل زمین

در بار لاج

دفعه

دفعه

دفعه

دفعه

دفعه

دفعه

که در ملک موقوفه خواهد نمود باید که کارگران مہاراجہ صاحب در آن اہانت و مدو
کنند و قلعہ ہشتم سرکار لاہور را ہر قدر سہ باب از قلعجات موقوفہ اسوامی بہ
پوپ در کار باشد آنرا طلب نماید اگر سرکار انگریزی را بعد از آن سہ باب مطلوب
خواہد بود کہ غنہ قیمت آن در سرکار لاہور خواہد رسانید اگر سرکار لاہور را دہ فروخت
آن سہ باب بجای دیگر ہشتہ باشد بفروشد مالعت آن خواہد شد بک سرکار انگریز
درین امر مددشان خواہد نمود و قلعہ ہشتم از جانب ہر دو سرکار امین و کشن

نقشہ

نقشہ

نقشہ

نقشہ

نقشہ

نقشہ

نقشہ

کرده شوند تا فریقین حدود ملک موقوفہ را معین کردہ و ہند نقل عہد نامہ فیما بین
سرکار انگریزی و راجہ کلاب سنگہ مشتمل بر دہ شرط مرقومہ و از ہما
مارچ ۱۸۵۶ عیسوی بنا شد و از دہم مارچ سنہ مذکور نو اب کور ز خیراں بہادر لاہور
بطریق اہل سنت شریف خواستند و در آنجا رسیدہ کلاب سنگہ را خطاب مہاراجہ
دادہ رئیس ملک جو غیسرہ بالا استقلال ساختند و ہما بخاین عہد نامہ متضمن بر
شرط فیما بین سرکار انگریزی و مہاراجہ کلاب سنگہ ثبت گردید **شرط اول**
سرکار ممدوح مہاراجہ کلاب سنگہ و اولاد او را کہ ذکر بہ شد سلا بعد شل نام
ملک کوہستان کہ جانب مغرب راوی و طرف مشرق رود سندہ و قلعہ
تفویض کرد و این ملک یک حصہ است از ان ملک کہ مہاراجہ دلپ سنگہ
در سرکار انگریزی تفویض نمودہ اند **شرط دوم** در حد شرقی این ملک
امین و کشن برای تعیین حدود آن از طرف مہاراجہ کلاب سنگہ
سرکار انگریزی معین شوند **شرط سوم** آنکہ بعوض این ملک مہاراجہ
کلاب سنگہ ہفتاد و پنج لک روپیہ نانک شاہی در سرکار انگریزی دادن قبول کند
سنگہ آن بیت و پنج لک روپیہ قبل از ماہ اکتوبر در سرکار انگریزی داخل خواہد شد
فقط شرط چهارم آنکہ حد ملک مہاراجہ کلاب سنگہ بدن اطلاع سرکار انگریزین

بخواند شرط پنجم آنکه اگر کدام ترافع در میان دربار لاہور مہاراجہ
 کلاب سنگہ راجہ شود و مہاراجہ مذکور آن مقدمہ را در سہ کار انگریز
 مرجع نماید درین صورت صاحبان انگریز ہند مہاراجہ مذکور را قبول
 منظور کردن خواہند شرط ششم مہاراجہ کلاب سنگہ و اولاد او قرار
 می کنند کہ اگر فوج سرکار انگریزی برای مہاراجہ کلاب سنگہ دشمن
 شود و مہاراجہ کلاب سنگہ فوج خود معین و مددکار فوج مذکور خواہد شد
 شرط ہفتم آنکہ مہاراجہ کلاب سنگہ اقرار میکند کہ ما کدام انگریز و یا باشندہ ملک
 امریکہ و غیرہ باشندگان فرستادہ بی اجازت سرکار انگریزی ملازم نخویم
 شرط ہشتم آنکہ مہاراجہ کلاب سنگہ اقرار میکند کہ شراط پنجم و ششم و ہفتم
 سند رجہ عہد نامہ اول کہ فیما بین سرکار انگریزی و دربار لاہور شدہ است
 منظور خواہیم داشت شرط نہم آنکہ ہر گاہ کدام دشمن بر ملک مہاراجہ صاحب
 حملہ و یورش کند سرکار انگریزی مدد او خواہد کرد شرط دہم آنکہ مہاراجہ کلاب
 برای تقسیم و تکریم سرکار انگریزی بر خود لازم کردہ اند کہ در ہر سال یک سب و
 دہ از دہ میش کہ از موی آن شال می بافند و سہ زوج و شالہ مذکور سرکار موصوف
 خواہیم کرد فقط و سبب دن قیام فوج انگریزی در لاہور شاہی عریض جہت آمد و رفت
 کردن سوار و صاحبان فوج و توپخانہ تیار شدہ و راجہ لال سنگہ وزیر پلٹن اطفال و سال
 مہاراجہ لال سنگہ کیسہ پنجا طفل را موقوف کرد و یک اخبار نویس در جمہ کوہ وطن مقام دولت
 مہاراجہ کلاب سنگہ است مقررنو دنا احوال شہار و زی آتجا بحضور رانی صاحب فرستادہ
 و بہناک سنگہ پسر رانی کشند در ملک دو آپہ بیستہ و کالت مقرر گشت و بیست و چہام پانچ
 ضلع مالیانجلہ جاگیر چہر سنگہ کالیوالہ کہ در جنگ اخیر شتہ شد در سرکار انگریزی ضبط کردید
 و راجہ لال سنگہ در پلٹن یک فشی را بحال داشتہ دیگر نشیازا کہ در لشکر سیار بود مذکور

ساخت و دیوان احوال بسیار شاد و گوی سپاسی برای بند و بست سرحد آن حضرت
 و جان لاریس برادر میجر لاریس اجنت که در دو آب کشته شده اند چهارم برادر معروف
 به جیش و ملی طلبه است و در بست چهارم ماه مذکور لاریس صاحب له بسیار تشرف کرده
 و بارعام نمودن بکمان ذی عزت و بیع را بجای آن لوح را بلامت خود مشرف
 و به نسبت راجه پیا له را شده که االبان سرکار انگریزی از خدمتگزاری و در سرد راجه
 شمایسار راضی و خوشود هستند و حکم شد که بوقت آمد و رفت راجه مذکور در لشکر انگریزی
 پانزده آواز توپ بتقریب سلامی سر شده باشد و قدری ملک بهم بجلد وی حسن خدمت
 راجه مذکور عطا شد و حصار در بار عرض کرد که راجه لا ذوه که با فوج بکمان شریک شد
 با افواج انگریزی بجنگید در حق خود بسیار بد کرد و آخر بنزای اعمال خود رسید و راجه نایه
 که در جنگ شریک بکمان بود و در بار آمدن نیافت در میس فرید کورث را بزرگ عیانت
 خطاب را جلای عیانت شد و همچنین دیگر سرداران و در میان بجلد وی حسن خدمتیکه از
 ایشان درین مهم نسبت بسرکار انگریزی بعمل آمده بود و یافتن خلعت خطاب مغز و مشایر
 در میان رفتن و دو صد و پنجاه و شش ضرب توپ بکمان که در جنگها
 بدست افواج انگریزی در آمده بودند بطرف کلکته بموجب حکم لاریس صاحب
 بهادر دو صد و پنجاه و شش ضرب توپ که بجلد آن دو صد و بیست ضرب را بباران فوج
 انگریزی از بکمان در جنگ ارتعاع کرده بودند و سی و شش ضرب را بعد و حمل شدن
 فوج انگریزی در لاریس و عند الطلب مهابه راجه دلیپ سنگه دادند باستقامت گفتند که بزرگحال
 از راه خشکی روانه کلکته شدند در اثنای راه بهر شهر شرقی از دلی اگره و آله آباد و کانپور
 و غیره که میرسیدز آئینه توپها را در سیدانی وسیع بترتیب صف بصفت استاده میکردند
 و برگاه جمیع صاحبان انگریز و مردم آن شهر از وضع و شریف برای تماشا می آمدن و پیافون
 میشد و یکی از صاحبان انگریز با و از بلند می گفت که دو صد و بیست ضرب توپ ازین توپها

ازین تهر انگریزی در چهار جنب مقام مدی و قیر و چو احوال و سوبروان در
 مدت شصت و سه سال سکبان گرفته است و سی و شش ضربه از دربار لاهور و بعد از این
 که کسی از دربار لاهور که در این توپها وقت ساختن منع میکردند بخوبی ملاحظه
 میکنند و اکثر مردم که بر توپها را میخواستند بکار آن میکردند و همین طریق وضع این
 توپها را بنگار برده و از اینجا بار کرده در لندن و آنجا بود و غرض از آنش تسخیر این توپها
 تسخیر لاهور تا بنگار ملک نالندن بدین وضع و طریق آن بود تا عوام الناس که از گفته
 مردم باز نهری و اهل حرفه مثل کار بانان که از ملک چنانچه می آمدند و از حقیقت حال اینهم
 آگاه و مطلع بودند و غلبه سکبان را بر فوج انگریزی بنان زد کرده بودند مشاچه این توپها
 و دریافت کردن مضامین کند ما که بر هر یک نام چهار جبهه رنجیت سنگه و کبرک سنگه و سرکار خطه
 و غیره و سال نیاری در نظم و نترگنده است دریافت گفتند که سر اسر غلبه و حضرت فوج انگریزی و
 بهریت و مغلوبی سکبان درین بختها شد و آنچه در عوام بر عکس آن شهرت یافته بود سر اسر فوج
 بی اصل است و در فرستادن توپهای مذکوره از معین کردن با خیال و الوف زکا و ان کارهای
 و خلاصیان و غیره عمل و فقه و سپاه انگریزی و از همراه بودن صاحبان انگریز و صاحبان
 هزار بار و پیه سرکار که پس بصر در آمده کونند اگر چه در ابتدا از معین شدن فوج انگریز
 در لاهور بسیار امن و امان لاهور و اطراف حاصل شد مگر زبیداران و مالکداران بدین
 حال صفت سرکار لاهور و اطراف آن سر بشورن بر داشته بودند باری لاهور
 بحسن تدبیر و بفرستادن افسران فوج انگریزی و اطراف ملک چنانچه رو خدا و در خطه
 و اطراف دور دست موقوف گردید و جمیع رعایای ملک چهار جبهه لیب سنگه و چهار جبهه
 در اطاعت او ای خراج حاضرند و اگر کسی از آنها آید و تزد و سرکشی خواهد کرد و دوست
 فوج انگریزی بفرستادن اعمال خود خواهد رسید و چون شیخ امام الدین پسر شیخ غلام محمد الدین
 متوفی عامل سابق مغزول کشمیر نائب چهار جبهه کلاب سنگه و بعد از صلح و نوشته شدن عبدنا مصفا

بسیار از این لال سنگ وزیر که خطوط محضی با نوشته بود و عمل شده با وی چنانچه چنانچه
بنگاه قتال به حال با مردم راجه مذکور کرم و پشت و از طرفین صاحب مردم شده و نمی
کرد و میزد و بهر لال رنس صاحب اجنت در ریاست حال این شروع و فساد و کشمیر رفته بعد طفا
باز به جنگ و خونریزی شیخ امام الدین به همراه خود در لاہور آورد و شیخ مذکور بوقت رو بکار
نظام کرد که من موجب نوشته وزیر در بار لاہور نشان معمار راجه کلاب سنگ را عمل او و بهر
و با آنها جنگیدم و خطوط وزیر را بجا خطه صاحب اجنت در آورد و چنانچه بعد اثبات چنانچه
و فتنه پردازی لال سنگ وزیر که باعث قتل صد نفوس کشمیر شد از منصب وزارت معزول
و از شهر لاہور خارج کرده و با فضل او در اگره است کابی در ریاست لاہور دخل نخواهد یافت
و مشهور است که بعد معزولی لال سنگ از وزارت این منصب حلیل برای معمار راجه کلاب سنگ
تجزیه کرده بودند مگر او که از بس دینش و مال اندیش است آنرا قبول نکرد و خود اندیشید که اکنون
بر بنیاد سرکار انگریزی ملک جو و کشمیر و غیره ممالک کوستانی حاکم بالاستقلال و نکته مقابل
لاہور ستم را اینقدر ملک و حکومت کافی است زیاده ازین حوصله و موس نامردم در اختیار
است که در منصب و فرمانرواری رئیس لاہور بوده مورد الزامهای مردم و سرکار محسوس و کار
ریاست لاہور با شتم و خون االیان سرکار انگریزی سوامی معمار راجه کلاب سنگ در ریاست
سرداری دیگر که دینش و صاحب تدبیر و باواینت باشد و بی نسیانیت و بدون عداوت
دیگری انجام امور ریاست لاہور را انتظام دهد خصوصاً درین ایام که رئیس آنجا صغیر
مالغ است نیافتد جناب لارڈ صاحب و بهر لال رنس اجنت لاہور را رسیدن معمار راجه کلاب
بعد بویغ بر منصب وزارت آنجا مقرر و امور فرمودند مگر این مامور قوی است یعنی که انگلیس
جناب امور ریاست لاہور بی شروع و فساد و خونریزی انجام پذیر شوند و قلب و تصرف و بی انتظامی
هم در آن سرکار نشود و واحدی از سرداران و فسادان فوج لاہور سر بشورش و فساد
نخواهند برداشت تفصیل کتبیه می و پشت ضرب توپ منجمه توپهای سکه

توپ است که از لاهور بکلیه رفته اند و از قلم آهنی بر هر یک توپ بود
 و شش تا از آن شد و بسیار خلعت و درختهای بر یک اقسام کلکاری طلای
 و رنگ بر یک توپ است که کاری عجیب متوجه شد و از آن جمله یک توپ با کل از نقره
 خالص خاص معارفه بود که بود کتبه توپ اول اکال سهای نظم قوی طالع
 شاه نجیب سنگ همه ملک را پر کرده چرخ که سنگ شترزاده عالی بکان که دانای
 گو را بود و در آن رخ جنگ شد در زمانی تیار که پنجه صد و بود شمشاد و چار
 جعد از این توپ شد رای سنگ که در جانشانیت او بید رنگ موجب صلاح لاله
 جیسکه یار غلام بی گفت تاریخ وار و سخط گرو تار گیر تاج پنجم ماه که سبت ۱۸۸۴
 و ستوای این عبارت چیزی در شاستر کننده بود کتبه توپ دوم نظم چهار در باج
 و دل بسی داغ کهن دارم خذر کن ای قیب از س که پیش در دهن دارم قطعه ای را
 توپ ز نواب نامدار در هستی و پر دلی خود کانه از دردی و شیر نژادی جنگ
 ماری محره دار و صاحب خزانه سرکار نواب محمد علی خان بیاد و صفه جنگ ششم
 النبوی است که شکر بوزن یکصد و ده من که بود مقدار دهن بار و نصف کوه در
 کتبه توپ سوم توپ بی بان برون بابت شامولی طول بی و ال الله دعه
 ۱۲۰ دی و بعض عبارت او شاستر بود کتبه توپ چهارم سری کال سهای
 نظم هست این توپ مصری بی رام با نقش کفنه فتح و نصرت نام ضرب آتش فشا
 و برق نزار صبح اعدا زد و او چون شام سبت کتبه توپ پنجم بفضل اکال
 سیاهی از حکم پادشاه نجیب سنگه بیاد بلند اقبال توپ جنگ بجلی با ستام جواهر ل کارخانه
 صوبه سنگه ساخت و در اطله لا بور سبت درخت سرد است سنگه کتبه توپ
 ششم بفضل سربلی کلل پور که بی از حکم نجیب سنگه بیاد بلند اقبال سنگه بی
 کارخانه دار اطله لا بور با ستام جواهر ل سبت عمل سپران سدا سنگه کتبه توپ هفتم

شبه

شبه

شبه

شبه

شبه

شبه

شبه

بفضل سری اکال پور که جی مهاراجه رنجیت سنگه بهادر دام ملکه و سلطنته سری اکال پور
 و هراج هذا ضرب موسوم بفتح بان حسب الامر اقدس در ۱۸۸۴ سال راجه بکراجیت باهتام
 صاحب رسطو فطرت فلاطون فطنت موشو ثوالیر جنرل کورث صاحب بهادر رنجیت سنگه
 کتبه توپ ششم برین توپ چیری در شاسری نوشته است کتبه توپ ششم
 فضل اکال از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال توپ شش بان باهتام جوبل
 کارخانه صوبه سنگه دار السلطنته لاہور ثبت در تحت سردایتج سنگه کتبه توپ ششم
 فضل اکال از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال توپ شش بان باهتام جوبل
 صوبه سنگه ساخت دار السلطنته لاہور ثبت در تحت سردایتج سنگه کتبه توپ یازدهم
 بفضل سری اکال پور که جی مهاراجه رنجیت سنگه بهادر دام ملکه و سلطنته سری اکال پور
 هذا ضرب موسوم بنصرت بان حسب الامر اقدس در ۱۸۸۴ سال راجه بکراجیت باهتام صاحب
 رسطو فطرت فلاطون فطنت موشو ثوالیر جنرل کورث صاحب بهادر رنجیت سنگه
 و واز دهم موجب حکم حضور فیض کجور سنگه صاحب صراج خالصه پادشاه رنجیت سنگه جوبل
 دام اقبال باهتام میان قادر بخش در قلعه مبارک لاہور توپ دیوان لاله سونی رام ورام مال
 تیار شد ثبت اسم توپ پنج جنگ عمل محمد حیات کتبه توپ سیر دهم بفضل سری اکال
 پور که جی مهاراجه رنجیت سنگه بهادر دام ملکه و سلطنته سری اکال پور صاحب بهادر
 از راجه سری بکراجیت هذا الضرب موسوم ببلان حسب الامر شمس اقدس اعلیٰ حضور انور
 در ۱۸۹۶ ثبت باهتام صاحب رسطو فطرت فلاطون زمان موشو ثوالیر جنرل کورث صاحب بهادر
 در عید کاچین خدمت فضل علی کیدان شاگرد صاحب مدوح بهادر رنجیت سنگه
 توپ چهار دهم بفضل سری اکال پور که جی مهاراجه رنجیت سنگه بهادر دام ملکه و سلطنته
 سری مهاراجه صاحب هراج در ۱۸۸۴ ثبت از راجه بکراجیت هذا الضرب موسوم مجنون
 حسب الامر شمس اقدس اعلیٰ حضور انور در ۱۸۹۶ ثبت باهتام صاحب رسطو فطرت فلاطون زمان

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

سری

فلما طردوا من شوشو شیر جنرل کورث صاحب بیاد در عید گاه بجز دست فضل علی کبدان
 شکار و در شکار شد کتبه توپ یازدهم ارب بهای و پست سنگ
 کتبه توپ سنگ کل شکار شد کتبه توپ شازدهم نظم است این توپ از دهن
 دمان از دم خود شتر از پیش نشان بیک آوا بخود کند اما کما بخت دشمن چو دود بخون
 سپاه پی تشنه قلعه سخت چونک زین سبب نام گشت نصرت جنگ در عهد پادشاه نجیب سنگ
 چهارم در چهارم در جلاسله شریانیه با تمام مشی و لیا و استیلا علی ای سنگ توپ ساز در سال ۱۸۹۱
 و بشده در شاد و بهشت اتمام یافت کتبه توپ هفدهم فضل سری کال پور که بی از کم و بیش
 پادشاه بهادر بنده اقبال توپ شوی که بی کارخانه دار السلطنة لاہور با تمام جواهر بنیاد شد علی بن
 سد با سنگ کتبه توپ سیم ضرب رام بان فضل سری کال جی عید پادشاه جم
 جد شتر زمان کرن و ران بهار جاد ابراج رنجیت سنگ بهادر خلد اندک مقرب بارگاه سلطان
 مصاحب گاه خاص الخاص خاقانی سردار خوشحال سنگ در سبب کبیر و شصت و نود و پنج کربانی
 مطالب کبیر و دود و صده و پنجاه و چهار جبری با تمام باکی خان توپ زینتار کنایه کتبه توپ
 نوزدهم اول برین توپ قدری از انگریزی کنده است نظم فضل کربانی
 او لطف کو بند سنگ و ز حکم شانزده کور نو بنیال سنگ شد توپ نو تیار ظفر جنگ و شصت
 منصوب تو بخانه جرنیل تیج سنگ ضرب سورج کبی ساخت لاہور سبب ۱۸۹۴ کتبه
 توپ سیم فضل کال نظم از فضل کروناک لطف کو بند سنگ و ز حکم پادشاه بهادر
 رنجیت سنگ شد توپ نو تیار عدد و کوب و دود بان منصوب تو بختانه جرنیل
 تیج سنگ ساخت دار السلطنة لاہور کارخانه صوبه سنگ سبب ۱۸۹۰ کتبه توپ
 بیست و یکم فضل سری کال پور که بی بهار جاد رنجیت سنگ بهادر دام ملک و سلطنة سر
 بهار جاد ابراج پد ضرب بولوم اندر بان حسب الامر شرف اقدس در ۱۸۹۲ از راجه بکر حیت
 با تمام صاحب اسطو فطرت فلاطون طنت موشو شیر جنرل کورث صاحب بیاد در رنجیت شد

کتابه توپ بیست و دوم برین توپ که از آئین است اندک عبارتین نوشته است
 کتبه توپ بیست و سوم برین توپ آهنگی چیزی از حروف انگریزی نوشته است
 کتبه توپ بیست و چهارم کتبت ۱۸۰۲ فتح حضرت مرتب ساخت توپ اردلان
 یشال برق رعدنای آئین الملک ام الدین بهادر خطابی شاهانه شاهی ستمه چری
 کتبه توپ بیست و پنجم اول قدری عبارت شاستری نوشته است بعد سری
 سهای سکر راجه سوچیت سنگه کتبت ۱۸۸۸ کتبه توپ بیست و ششم فضل اکال
 پادشاه عجیب سنگه بهادر بلند اقبال توپ راه بان با بهنام جواهر مل کارخانه صوبه سنگه
 لامبورنت ۱۸۸۵ کتبه توپ بیست و هفتم اول چیزی در شاستری نوشته است
 اسم این توپ از سرکار عالی جنگ جیت تحریر یکجاست ۱۸۷۴ کتبه توپ
 بیست و هشتم برین توپ تمام عبارت انگریزی خوشخط کنده بود کتبه توپ
 بیست و نهم برین توپ نیز همان عبارت توپ سابق و همان مبر کنده است
 کتبه توپ سی ام فضل سکر اکال پور که جی از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال
 توپ جوالاکی کارخانه دار السلطنه لامبور با بهنام جواهر مل کتبت ۱۸۹۴ عمل سپران سد سنگه
 کتبه توپ سی و یکم فضل سری اکال پور که جی از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال
 توپ خالصه پند کارخانه دار السلطنه لامبور با بهنام جواهر مل کتبت ۱۸۹۴ عمل سپران سد سنگه
 کتبه توپ سی و دوم فضل اکال از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال توپ پرتو
 در کارخانه صوبه سنگه دار السلطنه لامبور کتبت ۱۸۸۸ درخت چ سنگه کتبه توپ سی و سوم
 برین توپ عبارت شاستری کنده بود کتبه توپ سی و چهارم فضل اکال پور که جی از
 حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال توپ شورش بان کارخانه دار السلطنه لامبور با بهنام
 جواهر مل کتبت ۱۸۸۵ عمل سپران سد سنگه درخت چ سنگه کتبه توپ سی و پنجم
 فضل سری اکال باقی عبارت جهان مشکوک بود که خوانده میشد کتبه توپ سی و ششم

۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰

از ملک و لطف گویند سکه از حکم پادشاه بهادر شریف سکه شد توپ توتار
 بعد و حقیرت بان منسوب و بخانه سره اسخ سکه سفت ۱۸۹۰ کشته توپ سی
 به قلم بقتل سری کال پور که جی ضرب رام بان به پادشاه جمجبه جدیدتر زمان کران
 دوران چهار جبهه و هر یک سکه بهادر دام افباله حساب بکم سرب بارگاه سلطانی حصا
 درگاه خاص الخاص خاقانی سردار خوشحال سکه در سنت کبزار و شصت و نود و پنج کراچینی
 کراچی و دود و صد و پنجاه و چهار سکه به نام باکشی خان توپ ریز تار کماند کشته توپ
 سنی و ششم برین توپ چیزی بخت بندی کنده بود که چندان شکوک بود که خواندند
 بهند سال در اگر زری این بود ۱۴۹۸ و بر توپ ۲۸ و ۲۹ عبارت در اگر زری بسیار
 کنده بود درین عبارت نام پادشاه بخت سکه و سه اگر زری ۳۳ و صیوی و دریا
 باقی احوال یاست لاهور که زبانی مردم معتبر و ثقات بساعت سید
 گویند راجه سویت سکه وقت قصا کردن زر صده بطریق امانت در سرکار اگر زری
 به افضل محاراجه کلاب سکه برادر راجه متوفا مذکور دعوی آن ذکر کرده چنانچه دعوی و حقیقت
 آن نیز پایه ثبوت رسید سرکار موصوف آن امانت را در حقا و پنج کمانه به کوه بهر
 کوهستانی از محاراجه مذکور طلب میداشتند حرا کرده گرفته و مشهورست که هرگاه محاراجه
 غیر سکه در ملوای سکبان کشته شد محاراجه دلیپ سکه را بر بند ریاست لاهور نشاند
 والده صاحبه او شان را خفا کرد و وزیر که محاراجه مذکور صغیر حسن است و در خیابان
 لال سکه برادر حقیقی خود را نائب و وزیر محاراجه دلیپ سکه ساخت راجه لال سکه را که این
 خاطر بود در پی دفع بیانی لال سکه کشته آخو او را از خدر و قرب قل کماند و بجای او خود
 کرد و چنانچه در وقت جنگ سکبان با فوج خلکشی بین لال سکه بر نصب وزارت لاهور منصوب بود
 و بعد مانیک در کتب له بیان و غیره پور موجود بودند جنگین سکبان با سرکار اگر زری
 بیان میکنند که سبب عبور کردن کجمان از شهر لاهور این طرف تلج در بعضی اضلاع و علفات

که در عمل لاهور بود و قریب چهاونی لدیهیانه و فیروز پور واقع محل علاقه بهیچیک در مردم کوٹ
 و کوٹ عیسی خان و قلعه کبکو که در سری پشنت فیا بن سیمان مردم سپاه سر و لا چاونی
 هونوع فساد و سکا چهار پاکشته نوبت کشت خون بر سید بنابران ستریزان کشت کشت
 که حاکم کل علاقه لدیهیانه و غیره سرکار انگریزی بود و بحضور نواب کورنر جنرل بهادر در کل
 رپورت نمود و رای خود نوشت که اگر این چند علاقه لاهور که قریب چهاونی لدیهیانه
 طرف تلج واقع و جمع آنها را از پنج لک و پیه نیست اگر بکدام صورت و در این
 بطریق معاوضه با ملک دیگر از ان سرکار انگریزی خواه بطور تعهد و مستاجر و در عمل کار
 بیاید تا آمد و رفت سیمان علاقه لاهور در عمل سرکاری کل موقوفه مسدود کرد و باز هیچگونه
 قضیه و فساد نشود و گویند جناب لارڈ صاحب سحسان ای کشن و گویند و بهر بار لاهور این
 حال را نوشته است و از تبدیل علاقجات مذکوره نمود و بدین طور که سرکار لاهور خواه بطور
 علاقجات کل دیگر از سرکار انگریزی بکیر و دوازده خراج آن سال سال از سرکار مذکور گرفته
 را انصاحبه والده رئیس لاهور در جواب آن بحضور لارڈ صاحب نوشت که نظر به پیشین اتفاق
 قدیمه که فیا بن بر و سرکار از عهد مہاراجه خجیت سنگه بکشته باشتی ثابت محقق است بدون
 بنا بر مصلحتی که بدان ایام رسیده است بجان دل امنی اجم بر صورتیکه سرکار انگریزی خواسته باشند
 و در عمل و دخل خود دارد بشتر ملکی که فوج خالصه هم درین امر راضی کرد و زیرا که من بالفضل
 و نهضای فوج مذکور شہیدار و نامور ملی نوارم حال غلبه و خود سری آن بران صاحب
 ظاہرست و در همان ایام فوج خالصه بد ریافت این حال که را انصاحبه ابدن آن علاقجات
 در سرکار انگریزی شہیت در کمال غیظ و غضب و حسب اتفاق و میان قریب دوازده لک سپاه
 و کشتی بخت بهادر برای ملاحظه چهاونی کتب لدیهیانه و فیروز پور و سیم است نظام عالم
 و برای تسلیم قسمیکه سابقین مرقوم کشت جریده تشریف دوز سیمان ایقین اثن شد که در
 حاکمان چلیل القدر سرکار انگریزی بحسب اجازت و بهر ضمای انصاحبه ای عمل و دخل

در این احوال که در آن زمان از راه نادانی و خود سری بی آنکه حقیقت حال را در میان
 یکبارگی زیاده است بر اسوار پیدا و منع تو بخانه سکین و دیگر آلات حرب و عمل بر کار اگر یاری
 آمد جنگ کردن شروع نمود و بمیره نیت داشت شاست عهد شکنی بوجود نگین و لیرانه و حرات
 در جنگ نبرست یافتند و خواسته بودند که بعد غالب آمدن بر فرج انگلیشی در ظاهر و رفته
 را با آنکه با آنکریان ساز و دار و قتل کنند و سپهرش را بر داشته و دیگر را بر ریاست لاجور نشانند
 مگر بجزیره ام که اندیشیده بودند قدرت نیافتند و از هر طرف خائب خاطر گردیدند و نیزه کردند
 سکهان از فرج خالصه بعد جنگ هم با سوم که مغلوب منبزم شده بودند خیال کردند که سبب جنگ
 و تباهی ما مردم در واقع ستر بر اثر فتنه کثرت بر صورت که ممکن باشد رفته بقصاحب
 بایگشت پس پنج سوار سکهان برین راه در مقامی رسیدند که در آنجا صاحب کشتی در میان
 بسیار صاحبان انگریز بود اول با و از بلند پرسیدند که فلان صاحب کجاست با او کار می داریم
 و آخر آن صاحب را شناخته و سوار برق و از بر روی پورش کرده بصره بای شمشیر صاحب
 کشتی را کشند و خود هم از دست دیگر صاحبان مقتول گردیدند اگر ایحال و قضیست از جهالت
 کینه کشی این فرقه بعد نیت رساندن این اکثر سرداران سکه در مقام امرت سرکه جای تیرت و
 و شنگاه سکهان است سکونت میداشتند و لاجور مقام فرودگاه لشکر خرب سکه بود آخر رفته رفته
 رئیس مذکور از دارالریاسته خود ساخت و قلعه و عمارات تعمیر کرده سلاطین بنویر یکون
 میکرد و در میان امرت سرو لاجور فاصله سیست و پنج کرده است مردم شبانه از امرت سرو لاجور
 میروند و چا و فی لدر هیانه و غیره و ز پور برود و برکنار نه شرقی سلج و قهند و دریای مذکور سرحد
 سرکار انگریزی سکهان است و فاصله در میان لدر هیانه و غیره و ز پور محل چکر و ده است که پنجاب
 در میان پنج دریا واقع است ابتدا از پنجاب کونیه دریای اول آن که جانب شرقی پنجاب است
 سلج است دوم دریای میانک و سوم دریای چهارم پنجاب و چهارم سکه و در میان این پنج دریا
 چهار و آنکه در میان و در این پنج دریا که در میان سلج و میان و فست چا و فی جالندهر

چنانچه در شهرهای و حاکمات افروخته و درخت شده و بوی سنگ زدنی بر مردم
 حتی که بدانان اگر نیز شروع کردند و ساعت ساعت مردم بمقامشان فراهم شده
 بلوای عظیم نمودند و چون چند کس از سنگ و چوب آنها مجروح گشتند سواران سالک
 سیده بموجب ابامی صاحب کشتراجا قریب دو صد کس را گرفتار کرده قهقهه زدند
 و ایان که کرخیه رفته بودند بدست بنامند و اکنون چند و کان بقصر عباسان
 هر مقرر شدند و گوشت کا و بی تکلف و علانیه در آنجا فروخته می شود و نیز گویند برگاه
 لار صاحب بهادر امارت سر شریف بر دند کلاب سکه بشا بهر گوشت کا و در میان
 بازار حبهت سواران کوره و لای بی هم کاب لار صاحب مدح بموجب نصب شریف
 بسیار خجیده و ملول خاطر گردید و از فرط بیخ و طمان بهانه بیماری سوزند و نه خصوصاً لار
 حاضر گشت و آخر عند الطلب حاضر شده عرض کرد که در مذبح ماسکمان کا و کشتی بسیار
 ممنوع است مقتدایان ما در میاب نوشته اند که هر سکه کا و راکشته و یا گوشت آزار به دنیا و
 و چنانچه که بشرط داشتن قدرت کشنده کا و راکش کا و فرج کند و یا خود را بکشد و امارت بر
 قدیم پستگاه سکمان است ما مردم این مقام را بسیار تعظیم و کرم میکنیم و لهذا امری که خلاف
 مذبح ما باشد در آنجا دیدن نمیتوانیم لار صاحب فرمود آنچه شما گفتید درست و ما را حفظ
 در آن خصوصاً پاسداری مذبح وین بر یک قوم مرکوز خاطر و ملحوظ میباشد که این امر که
 شایستگی آن کردید در آنجا بجوری عمل آید زیرا که غذای مردم است و گوشت است و از سرکاری
 بسیار و لای بی بر روز داده میشود کلاب سکه از آنش کرد اگر بجای گشت کا و گوشت برایش نه کار
 بفرج و لای بی غایت شود قبله حتم ندارد ارشاد شد این قدر بر ویش در سفر و هم که با هم می
 و علاوه و چند سده صرف در گوشت بر ویش خواهد افتاد و سرور مذکور عرض کرد که بهر چه
 قیمت ارزان فربه است هر قدر که در فرج ولایت مقینه امارت سریش صرف خواهد
 مردمان بنده بر روز خوابانید لار صاحب فرمود من ازین چه بهتر چنانچه با خاطر

راجه کلاب بنکه بچمکار و صاحب بنادی و باب اقتناع گاووشی در شهر اهرت سرنگه بنده کرد
 یاد و روز از بنادی مذکور شخصی کشمیری سلمان گاو و در مکان خودی کرد چون این خبر ملا و صاحب
 شد حکم بنوا و شهیر این کشمیری شد زیرا که او بعد بنادی حضور ملک این امر شده خلاف حکم
 حضور نمود بنادی بسیارش بعضی از تاجران عمده کشمیر خصوصاً شمعاف حکم گرفتند و جریا بن
 از انکس مسا و شد چنانچه کاشمیر بان ای حفظ آبروی بمقوم خود و جریا نه را داخل کار
 ساخته از ان و وزیر راجه کلاب بنکه کله بز و میش را بعد حاجت و در حینت سواران پیش
 ولای میرسانید و دست آن از سر کار انگریزی میافتد در بیان کشت سپاه
 از استلکی فوج لاهور و در عهد مهابه راجه بنحیت بنکه رئیس سابق لاهور
 زبان می کشانیکه سابق سال در لاهور بود و در شنید شد که بنحیت بنکه مذکور فوج سوار و پیاده و
 توپخانه را از رودی و سلاح و غیره از آلات حرب ساز و سامان چنان آرسنه کرده بود که وقت
 قواعد کردن پیش نامی پیاده و در حینت سواران او در میدان بسینب افتادن شجاع افتاد
 سلاح مصقول و شفاف شان نظر تماشاگران خیرگی میکرد و گویند هرگاه که کنانش صاحب داده
 نشانیدن شاه جماع الملک بر تخت سلطنت کالای قدما رنوجه فها نشان شد و اشنای که گذر
 ایشان مع افواج انگریزی توپخانه در لاهور افتاد بنحیت بنکه که در آن زمان تعهید میا بود و بجا
 دوستی و اتحاد یک با سر کار انگریزی میباشند کنانش صاحب جامع تمامی فوج بمهرابی تاسه و در
 لاهور قیام کنانیده رسم ضیافت صاحبان عالی شان افسران فوج حبس چه رتبه کس
 و هم دعوت کل سپاه با توسع و کشاده لی نمود و درین بیت یکروز ملاحظه سپاه انگریزی تماشا
 قواعد شان کرد و روز دوم سپاه خود را از حینت سواران پیش نامی پیاده و توپخانه
 صاحبان انگریز را ملاحظه کنانید ناظرین هر دو فوج میبختند که در تی مجوز می سپاه پیاده
 صفائی و صفائی ساز و دران سواران چالاک هم توپخانه لاهور وقت شکست و در نشان بخت
 و در دیگر طرف قواعد ابر فوج انگریزی بود بلکه در بعضی امور و پیشی بر فوج انگریزی بود

افسران افواج اگر نیمی تعریف آرستی فوج که بان نمودند و رئیس گوید
 از بس آشنند و آل اندیش بود با اعتماد این فوج خود گاهی قصد مقابله با کاراگر نریس
 بکرده زیرا که او خوب میدانست که در اصل و نقل سبب فرقت درین زمانه تدبیر جنگ پادری
 نگاه بر اهل دلاست ختمست که بخواهر کسی از اهل بند تعلید مژد لایت فوج خود را از پوشانیدن
 و ردی آموختن قواعد و شکافنی تیار کند و لیکن بوقت جنگ بر کار پادری مثل فوج
 اگر نیمی بخوابد کرد زیرا که افسران اگر نیز بوقت جنگ حسب سوره بعضی سپه سوار بعض
 پیاده از صفوف سپاه چند قدم پیشتر ستاده میشوند و بذات خود با حرف می جنگند سپاه
 با تدبیر جنگا نند و سپاه ایشان بموجب قواعد و مشق دائمی عادی بر امور جنگ در جمعیت
 افسران خود میباشد و وقت جنگ و غیر جنگ ایشان را یکسان مینماید و بشا هر حال افسران
 فوج خویش از جزلان و کر نلان و دیگر عهد داران که در وقت مقابله با حرف پیشتر از صفوف
 می آیند شجاعت و دلیری در مردم سپاه نیز با ضرورت پیدا میشود و سبب پادری و جرات
 صاحبان اگر نیز جنگ بچند وجه است اول آنکه میدانند که ما با این ملک غیر هستیم که بخانه کجا
 خواهیم رفت اگر در معرکه جنگ کشته گردیم بموجب دای حقوق سرکار که برگردن است
 خواهد شد و هم باعث نیکنامی در قوم و ملک ما تصور بلند آگشته شدن خود در زمره بزرگواران
 قرار میگیرد و نیز هر فردی از ایشان حکیم و تجربه کار دانستندست بعین میدانند که در جنگ بی حال
 نیست اگر زنده خواهیم ماند بر حرف غالب آمده و بر ملک دولت و تصرف بشده حکمرانی خواهیم
 کرد و اگر کشته شویم قوم ما حکومت خواهد کرد و در صورت جبن و گریز در میان قوم و پیشانی خود
 از بخا تا بولایت مذمت و شتر ساری خواهیم برداشت و مغرول شده در مواخذ سرکاری
 افتاد و خلاف سپاه میگردانند و نیز آنکه در جنگ بمقابله حرفی و تصور و کشته شدن
 و در جوهرس که دیده میباشند بر و جنگا نند سپاه را از دست و بند در اندک
 حمله و غلبه حرف موت خود را پیش از آنکه پیشتر از سپاه فرار بر قرار اختیار میکنند فوج بهم

به نسبت افسران خود ماکزیر را اگر نیمی بپایند در مقام از حال آرشیکی فوج نواب
 بناسبت مقام مردم سیکر و یعنی هرگاه نواب مذکور بجای میر محمد جعفر خان نایب خود
 بنگال و بهار شد بود و باش خود از مرشد آباد ترک نموده در مقام موکیر مقامت و رزم
 و در آنجا که گشتن خان نامی ارمنی را جنرال فوج خود ساخته سپاه و توپخانه را خوب
 گویند که فوج او نیز مثل فوج انگریزی در قواعد و لشکر رزمی و توپخانه ملازمی و بهم
 ساز ویران خوب تیار شده بود و نواب قاسم علی خان مذکور با خواجی کریم خان مذکور چنان
 قصد کرد که اکنون فوج ما با فوج انگریزی برابر و یک به یک است بلکه در کثرت زائرین نیز غور
 و پندار با الهیان سرکار انگریزی در امر سهل تر است و پر خاشاک در حال آنکه سرکار موصوف
 بود و بغایت الهیان آن سرکار این چنین ریاست کلان یافته بود با بحال چون مقدمه طول کشید
 و از او و جنگ صمیم نمودند و در لار و در شهرت کور و جنرال آن زمان که دوست قاسم علی خان بود
 بحسب اتفاق از کلمه برای ملاحظه کوئی تجارت گیتی در شهر پیشه زفته و بعد معاودت از آنجا
 در موکیر برای ملاقات نواب مذکور تشریف برد خان مزبور بعد تقدیم لوازم صنایع گذر
 مخالفت قواعد فوج خود را بکوز موصوف نمود و کوز بعد دیدن نامی افواج و توپخانه او
 بشاهده قواعد و چاکمندی مردم توپخانه در لشکر رزمی و هدف انگلیسیا تعریف کرد و
 مافی الضمیر قاسم علی خان را از نمودن خود دریافت کرده بوقت مناسب دوستانه
 مذکور نصیحت کرد و گفت نواب صاحب فوج شما همه وجوه خوب آرسنه و تیار است این
 سپاه بر دو کر و میان مهند و ستان که افضل مستند غالب میتوان شد مگر با اعتماد این فوج زنها
 مقابل با فوج انگریزی نباید کرد که هرگز با آن عهده بر آنجا امید شد و اکنون شوکت اعتبار
 ریاست شما نیست و گیر سرداران مهند و ستان اندست میا و اگر از جنگ کردن با انگریز
 آزار بر آید بیدار مردم هر قدر که خوبست باشید در سبانه و حجت بیکدیگر با فوج شما
 قاسم علی خان که در آنجا غور و پندار با خواجی ارمنی مذکور پیش میروش بود و صحبت کوز را

[illegible]

[illegible]

و سوره دیگر کجایشی را اجازت گرفت و بخوبی بند و بست آن نمود و فایده مستفید
 و بعد از آن تکلیف قبولیت یک علقه را که جمیع یک لک و پیه بود نوشت و زود کیفیت
 و که متعلقه داری تحصیل ملک کماحقه واقف گشته از تعلقه داران معتبر و نامی شد آخر کار
 بقدر پنج شش لک روپیه را مالکزار سرکار شده پرویزه خود را درست کرده و صد و صد پاد
 و چهل تاجه سوار را نوکر خود داشته شل نمیداران کلان لبر میکرد تا اینکه میر منو صوبه دار
 لاہور قضا کرد و چندی زوجہ بیوه او انتظام صوبه لاہور کرد آمدنی ملک اشل شو خود
 به سال در سرکار پادشاهی ارسال می ساخت و بعد فوت محمد شاه نوبت سلطنت باجده شاه
 و سلطنت دہلی سبب فتنه پردازی غازی الدین خان وزیر ابتر و ضعیف ترکشت و علی کوبر
 پسر پادشاه از پدر ناخوش شده بقصد تسخیر بلاد شرقیہ مطرب بہار رفت و دستجات چند
 در حاکم برن پیر جعفر علی خان صوبه دار بنگالہ و بہار مشغول ماند لغرض سبب فتور بی انتظام
 سلطنت صوبه داران و عاملان آمدنی ملک در سرکار پادشاهی نفر شده بلا خوف و خطر
 بتصرف خود می در آور و ند چنانچه چرسا سنک و ہر دو برادرش کہ با خود متفق و شریک
 در متعلقه داری بودند تا چند سال بناوت و رزیدہ یک جبہ نہ بزوجہ میر منو کہ بنام صوبه دار
 لاہور بود دادند و نہ در سرکار پادشاهی فرستادند برین سبب صاحب زرفوج کردید
 و ہر گاہ وزیر مذکور بقدر و فریب احمد شاه پادشاه راقل گناہید علی کوبر پسر پادشاه
 شدہ در دہلی آمد و سرداران مغلیہ مدار بہام سلطنت اوستند مزاج خف خان کہ نجاشی
 و مدار بہام سرکار پادشاهی شد بکل عاملان زمینداران دور و نزدیک برای فرستادن
 خراج ملک تاکید و تهدید نوشت و بعض استغنیہ و استیصال کرد و برخی را در سلطنتہ دہلی
 طلب نمود چنانچه در ہمان ایام چرسا سنک و ہر دو برادر استیصال و بکسر زمینداران مالکزاران
 لاہور در دہلی حاضر شدند مزاج خف خان بکثیر از آمدنی ملک کہ در تصرف ایشان بود
 بابت زمین باضیہ از ایشان طلب ساخت با وجود دخل و خرج بسیار در سرکار پادشاه

از آنجا که از محاسبه نجات نشد این بر سره برادر از غایت سیاست مصلحتیات
 نرسان بر زبان میآید تا اینکه بخندت شرف الدوله که یکی از سرداران تورانی و دوست
 بخشی الممالک مرزا نجف خان بود لغاری پیدا نمود و چند ماه در خدمت خود در مکرور
 آورفت کرده او را مربی خود ساختند شرف الدوله که از بس جوانمرد و با مروت بود
 بر حال تباه این بر سره برادر که غریب الوطن با انواع صعوبت مبتلا بود نذر رحم نمود و در
 خدمت نواب نجف خان سپارش کرد مرزا نجف خان که ممنون احسان شرف الدوله
 بود چنانچه شمه ازین حال عنقریب مرقوم خواهد شد پس خاطر نشان از محاسبه این بر سره برادر
 در گذشت بلکه خلعت بجای علاقه که سابق نامزد ایشان بود داده باعث حیرت
 رخصت با همور ساخت و این بر سره برادر در وطن خود رسیده در رد و تحصیل علم و نجات
 خود که سیر حاصل بود بدستور مشغول گردید و بساعت نجات در زمان قلیل از آمدنی ملک
 چنان تامل بهم رسانید که صاحب هزار دو هزار سوار و پیاده گردید و تاحیات مرزا نجف خان
 با رسال خراج و دیگر سبب شکش در خدمتش او را از خود راضی و خوشنود میداشتند تا آنکه
 بعد فوت مرزا نجف خان که مرود انشد و صاحب تدبیر و شجاع بود و قوت عظیم در دلی و دوا
 و کل سرداران مصلیه از اقر با و رفقای خان مرحوم بسبب نا اتفاقی در قتال جدال از دست
 یکه میکرشته شدند و چون از سرداران مذکور که کسی از خوف و بیست شان مجال قهر و کسری
 نداشت میدان خالی شد و ولو العزمی و صاحب شوکتی در سر کار پادشاهی ناز
 غلام قادر خان سپر ضابطه خان خلف نجیب خان افغان که از مدت در کین نشسته جو یا
 قابو و وقت بود در چنین چنین بکت قرین کر بر بنگرامی بسته ناگاه از کین گاه جبت
 قهرج رونبیل در شا بجهان آباد رسیده در شهر قلعه بند و بست خود کرد و قلعه اباجارو
 گرفت و با پادشاه و شهرزادگان کستانخی و بی ادبی آچنان کرد که رحب سلطنت
 از او به بخاری و دیگر چهره افغانه رونق خاندان بخاری بعد از خرابیا که از دست

وزیر سابق الذکر شده فی الجمله از سی و کوشش مرزاجب طمان لیاورد و دیگر سردار و
 او آغاز شده بود باز در نیم و بر یکم کشت کسی را توجه و لطافت بحال غمالات رسید از آن و در
 نامه لیا و اگر از آن سرکار پادشاهی را خصوصاً که از پای تخت دور بود و باز ناچار در غم افتاد
 و بر یکی بر جناح ملک متصرف شده امیری و صاحب فوجی شد و در میان ایام چرسا سکه در پیش
 خود را خطاب به یکی مشهور کرد و انیده سپاه را پیش از پیش نوکر داشتند و به نسبت دیگر سکه
 لا بهر صاحب نام و نشان شدند و بعد فوت چرسا سکه و لیا سکه که لا اول بود و در ریاست
 علی چرسا سکه برادر سومی رسید و چرسا سکه سپرد است یکی تربیت سکه و دود و یکو و چو که تربیت
 اگر اول و لیا سکه و صاحب قبایل بود و بعد فوت پدر خود بر ریاست پدر و هر دو عمدی خود
 چرسا سکه و لیا سکه رئیس بالاسقلال شد و چون نیز قبایل طالع او در شرقی واقع بود و از
 ریاست نور و فی شرقی کرده و از هر طرف میدان را خالی یافته فوج معتد به اسوار و پیاده
 سکهان بهقوم خود ملازم داشت و بدو و در شش فراوان و سی و کوشش نمایان فتنه زده
 نامی ملک پنجاب و ملائع و مرزاجم متصرف گشت و بعد از تسلط و انتظام در ملک پنجاب و در آن
 نمودن خزانه بسیار و نگهداشت فوجی جزا و استسکی توپخانه انتشار طاق و زور ملک گیری
 بهم میساخت و در مدت قلیل صوبه ملتان و پشاور و کاشمیر و غیره ملکهای کوشستانی را از افغانان بنه
 شمشیر گرفته بران قابض و متصرف گشت و خطاب و از یکی بهیار یکی شمشیر کرد و یکدیگر در پیش
 می گویند و در بیان شمه از حال شرف الدوله سردار توراتی که ذکرش بالا
 که شمه چون ذکر این سردار باوقار بالا کرده بود ذکر بعضی از حال ایشان در بنقام سناست
 با بر داشت که نام شرف الدوله قاسم خان باجم موقوف است و موقوف خاص بخوار و فیکه علی
 در عهد شهادتی و در ایام بعدی از احمد شاه پادشاه پدر عالمگیر و از جوناغوش شده و بطرف باج
 شرقیه توجه نمود و قصد تسخیر صوبه بهیار و شهر مشرقی که کوشش نموده و درین بنجام و از
 حاکم پور نیواسه عیادت جنگ بهم با فوج خود برای آمدن و چو ملک شهر اده و معروف بود و

که در آن وقت که سواد فعلی جان عرف میرن میر میر جعفر علی خان ...
 مقابل لشکر شتراده با سیاه انبوه و توخانه ذاتی خود افتاده و خواست که شتراده را از لشکر صدیه بیا
 که در عمل بود مجامعت فوج انگریزی خود باز دارد و در سه جنگ هم میبایست که قطع کرد و تا آنکه
 غالب از غلبه نیز نمیشد و همان ایام مرزا قاسم جان سرور مذکور با جمعیت پانصد سوار
 بمقام خود بمقدور حاکم شتراده از لاهور آمده و در یک جنگ شتراده رسید و درین وقت که
 شتراده در غربت پیشه مقابل فوج حریف افتاده بود و کوندا احمد شاه پادشاه دلی به لاهور گلیو
 کور کلمه نوشته بود که شتراده علی کوهر فرزند مبارک که ناخوش شده بدان طرف رفته است بطور
 متصور باشد و از این صوب نماید لهذا فوج انگریزی که در مقابل شتراده بود قاتل فوج آنکس
 محض نیایند طرناظم کماله میرن مذکور بود و خواست که شتراده را خواسته باشی خواه جنگ
 بی آنکه او را صدمه و آسیبی برسد و قاتل او در ده سج و سالم با عت و احترام بر اوید شاهجهان
 بحضور پادشاه محمود و نایب نوزاین به از قوه بغل نیامده بود که فلک شیده باز بازی کرد
 بر روی کار آورد که شرح عظیم می آید الغرض مرزا قاسم جان بعد رسیدن در آنجا قصد کرد
 که خود را ملازمت شتراده فائز کرده و در خواست همگانی و حاضر باشی حضور او کند و بوقت شب
 با همریان خود مشوره نمود که بوقت ملازمت چه چیز بنذر شتراده باید که رسانند و همین فکر کردند
 بود که زبانی باشند که آنجا شنیدند که آنجا وضع کار بحال صلح بخش کرده است رسیده غایب
 جانوران لشکر میرن سیده است مردم تپاری رسیده شب در آنجا منزل کرده صبح روانه لشکر
 خود خواهند شد مرزا قاسم جان مجبور شد بعد از آنجا دو صد سوار همراه عالم جان بردارد
 خود کرده برای انترلاع کرده آوردن صد فرساده سواران نورانی برق و آوریده و بر مردم
 معین که غافل در خواب بود و شب بخون ده تاجی اسباب رسد راجع و در آن فوج همریان
 پس از کلاوان و چهار فوج مراد مقبولان مخالف بر سر شیده و لشکر خود آوردند
 منی اصباح قاسم جان ملازمت شتراده رسیده اقبال غیره به باب رسد حریف راجع سر

بنده رکن را بنده شهراده الیه حسن خدمت مرزا قاسم جان قبل ازین که ملازم سرکار شده
 بسیار خوش کردید مخصوصاً از یافتن شتران بار برداری غیره زیرا که سبب نبودن بار برداری
 نیمه خاص انصوری بر جاموشان و زنگاوان بار میشد بهر کیف همان روز شهراده بخلد می فرستاد
 نمایان قاسم جان را بعنایت خطاب شرف الدوله خلعت سرفراز فرمود و بحسب اتفاق از
 قصه و قدر در شب دوم یاسوم از ورود مرزا مذکور در اردوی شهراده در عین ترشح برقی
 جان نشان بر میرن افتاد و گویند میرن بعد تناول طعام شب برای استراحت بر بنگ دراز
 شده بر حسب معمول فسانه از قصه خوان می شنید و دو خادم بای و رامیا لید مذکور یکگاه
 آتش برق در غریبستی او افتاده را بی ملک عدم شد و آن مرد و خدمتکار مع فسانه
 بعیت آقای خود نیز راه فدا پیودند و تا بریزان حال کسی را از خدمت و چشم و طالع نشد و معلوم
 بود که بعد دو ساعت تبدیل خدمتکاران میرن میشد چون خدمتکار در حیمه و رختند آقا
 خدمتکاران سابق را مع قصه گو بر فراش عدم غنوده یافتند دفعه شورو او ایلا و وحشتنا
 بروشته افسران لشکر را خبر کردند و هر چند ایشان بنا بر مصلحت حال مردن میرن اغرضی داشتند
 و علی الصبح لاش بجایان او را لباس معمولی پوشانیده و بر هوج فیل نشانیده را با جابطن
 راج محل برای کفن و دفن روانه ساختند تا فوج حریف شادان و لشکر را برسان نشود و با وجود
 این همه تکلف که کردند بهما ساعت و لشکر و این خبر شایع شد و رفته رفته در لشکر شهراده هم رسید
 علی الصبح شرف الدوله این خبر را شنیده بحضور شهراده حاضر شد و قبل از نیکه شهراده از این خبر آگاه
 کرد و عرض کرد که حضرت را مبارک باشد شهراده پرسید این چه مبارک باد است عرض کرد
 بر میرن ششم جنو برق افتاد و او تصدیق مبارک شد و همین وقت لاش او را بدین تکلف روانه
 راج محل ساخته اند گویند بعد سنج این اقمه افسران فوج انگلیزی پیغام صلح و آتش میست
 شانزده فرستادند و آنچه مناسب وقت بود از عظیم و تراضع نسبت شهراده بعمل آوردند و چون
 را موقوف نمودند و از آنوقت پاسداری شهراده میکرد و هیچ چنانچه کنیز را را شرفی لار و کلاو

از نزد خود و بحضور شاهزاده فرستاد و عرض از این همه مراعاتیکه گویزند کوشش بسیار و در وقت
 کنگر خراسان و در از پدر خان زمان خود بود و کردگنی بود که عقیق بسیار شده بار آوردن
 این احوال طولانی است که خلاصه آن نیست که مشارن اخیال خیر شد که احمد شاه پادشاه از
 مکر و فریبکاری این خان و زیر کشه شد و صاحبان انگریز حسب سده عامی شهرزاده در میان
 در موضع کشتولی جانب ایشان از تحت سلطنت هندوستان نشانیده و در ماکه را نیند و چند کات
 پیکش و در از عالیجاه میر قاسم علی خان که او را بعد مغول ساختن میر جعفر علی خان ناظم
 بنگاله و غیره ساخته بودند و مانیدند و نیز شاهزاده لک و پیه سال از مدنی ملک بنگاله و بهار
 پادشاه جدید مقرر نمود و علی کوهر یعنی شاه عالم پادشاه از اطراف بهار خوش و خرم نصبت
 فرموده در آن آباد رونق افزودند و قریب دو سال در اینجا اقامت فرمود و بنگاهم قیام دشت
 در آن آباد و کلان و کلک آمده نقد و هدایای قیمتی ولایت از طرف کبیری انگریز بهاد و بهار
 که زانید و در خواست دیوانی هر سه صوبه یعنی بنگاله و بهار و او رسیه نمود پادشاه بموجب عهد
 که سابق بوقت تشریف و هشتن در اطراف پشته با افسران فوج انگریزی کرده بودند
 صوبه های مذکوره بنام کبیری نوشته داد گویند اگر شاه عالم در آنجا تشریف می شد
 غلام قادر خان و سید بلال می شد مکر پادشاه بموجب تعجب ارکان دولت هم مقتضای
 وطن شاه جهان آباد که پای تخت سلاطین تیموریه از آبا و اجداد کرام و بود تشریف و در آن
 ایام تمامی علاقات اطراف دلی ملک در خاص شهر هم سوامی قلعه مبارک و تصرف عمل جانان
 بهرت بود و چون که شرف الدوله مذکور از حسین بلالست بهر کاب پادشاه بوده که بر نمی شد
 مامور میشد بجای آورد و عمل جانان و حکومت این قوم ناکوار طبع اقدس پادشاه بود و بری دفع از
 شان شرف الدوله را فرمود و چنانچه مکر مع سواران بهرامی خود که اکثر از برادران و اقارب
 عزیزان او بودند و بنحسب علما جانان را از اکثر علاقات اطراف ملی که زیانده اخراج کرد و به
 راجه بهر تکرار و بر یافت این حال در ختم شده بقصد استیصال تورانیان با پنجاه هزار سوار جا

سوار شد و این نایب درین مهم قلم خورده بود که التورانیان را استیصال کند و نیزت نزد علم
خو رو ن برین حواست و سواران شرف الدوله از پشت فوج جانان بزم که فوج را در مقابل
مقتضای کوه منور و قلعه حکمت غنای کشتن غاب آمده جانان را شکست
داد و گویند نایب راجه زکوری که مرد جبری و جسم و زور او بود از صفوف فوج خود پیشتر
را و دانید خطاب لشکر تورانیان کرده اند و نه برود و گفت هر کسی که از شماست و در باشد بمقابل
من بیامیز تا قوت و زور او را بیاوریم شرف الدوله بجز و شلیدن این کلام سپهر مانند
برق در صاف جولان داد و بمقابل حریف درآمد و گفت منم آنکس که تو او را می طلبی
سوار شد و کوه را از و حاجت ظاهری و از آنشکل ساز و یاق شرف الدوله ثابت شد که در حقیقت
همین کس سوار لشکر تورانیان است اسپ را با اسپ شرف الدوله قریب آورده و شیری
بر شرف الدوله انداخت شرف الدوله که در فرس سپاهگری و شسوار ی هر و کمال بود از خا
زین جدا شده حریف را خالی داد و فقط بر چرخ دست چپ او که بر خاس نشین داشت شمشیر
رسیده و مجروح ساخت و بعد خالی داد و در حریف را فوراً در خانه زین آمده و بی از از علالت
کشیده چنان بر نفس نه که ناکره و پاره شد و بر زمین افتاد محمد بخش خان اکبر اولاد و پس و
سر پرورد سر و در جاش را بریده و بر سر نیزه کرده بلند ساخت فوج جانان با وجود کثرت سوار
خود را برسان نیزه و پاره بر اسان گشت و بکریخت جمع نقد و سپاه که در لشکر غنیم بود و
تورانیان درآمد و بر افسری از ایشان صاحب لوف و مالک اسپان و خیمه و حرگاه شد و
که مرد و اما بود و فید که تورانیان اکنون صاحب دولت و ثروت شده اند حکم بن باغخانه آورد
و برین سب در فوج همیشه خلل و فتور خواهد ماند بهتر است که یکی از شهزادگان را لشکر بیاورد
تا از حکم او احدا بر مجال بر تابی نباشد پس برین اراده بحضور پادشاه رفت و بعد که از پادشاه
مژغرض عرض کرد که در فوج بودن کدام شهزاده مناسب است پادشاه گفت کدام از شهزادگان
مالیقت این امر ندارد و شرف الدوله عرض کرد که اگر شهزاده نباشد کی ایستادن در کار خواهد

سوار شد
و این نایب
درین مهم
قلم خورده
بود که

بمده بخشگري سرفراز فرموده معين سازند از حکم بخشگري کسي بخشي نماند که پادشاه فرمود
زودتر از اينکه ميتردي زد و گريست شتار خلعت بخشگري به سيم شرف الدوله اندر شد که اگر من
خلعت بخشگري بپوشم افسران فوج خواهند گفت که براي ميان کار چه پادشاه فرمود و چو
نمود خلعت بخشگري پوشيده آمده است اولي است که شخصی فکر را برين خدمت مقرر کنند
پادشاه خود بايد بر دوشرف الدوله بعد بجا آوردن آداب عرض کرد که انفعده مي انجامين
خدمت نخوايد شد زيرا که از خبر گيري فوج فرصت ندارم صلاح دولت است که مرزا نجف خان را
که لکرمندان طليل القدر و از چندي باسيد پرورش پر دخت پرورد دولت حاضر است
خلعت اين خدمت مرحمت شود لائق اين کار هيچ شخص است زيرا که شجاعت و شورش و دود
پادشاه اين را مي پسندد که ده فرمود که هيچ وقت ايشان را بيازند شرف الدوله نزد نجف خان
رفته گفت که من تا ايندت از خدمت گذاري جناب قاصر و نادم بودم اکنون قابو يافته ام
چون مسئله خدمت بخشگري را براي انصاحب مقرر کنند ام بسم الله بخرم و همراه من
شويد الغرض پادشاه ميرزا نجف خان بيا در انجمن فوج مقرر کرده روانه لشکر ساخت
شجاعت و بيا دري مرزا نجف خان که در شاهجهان آباد کرده بود و از بس شهرت دار و
مستغنی از بيان است و مرزا موصوف بهمين سبب بيار محبت و اخلاص من نسبت بشرف الدوله
مستغنی است و بر قرآن شريف مقرر کرده بود که اگر مرا ليکثان بهم مير خواهد شد نصف از تو هضم
شرف الدوله و حسن زبان او خواهم ساخت و باظهار معين الدين حسين خان بيا در
که کلي از غير کان شرف الدوله لکرمندان در يافت شد که شرف الدوله مرزا قاسم جان
بيا در بذات خود از بخارا اول در سمرقند آمده رفيع حاکم آغا شد و در مزاج حاکم خندان
داخلت بهم رسانيد که مدار الهام کل رياست او کرده مدني دراز در آغا بخواست
گذرانيد و چون حاکم سمرقند در شکار کبابي که براي صيد رفته بود بیک ناکاه بیک
بمغلاجات بخار حبل کرد و در شرف الدوله سبب نامو هفت پسر حاکم که هميشه در لشکر

اخراج و استیصال آدمی از این دین در هر وقت مناسب وقت مناسبه از سید الهی شکارگاه
 روانه بطرف هندوستان شد در آنوقت زو او قریب سیزده هزار نفری از لشکر باقی ماند
 و سامان دیگر بود و چون لاهور رسید میر منو صوبه دار آنجا که جوانمرد و قدر دان با شرافت
 به وقت ملاقات با کمال شفقت عنایت پیش آمده شرف الدوله را رفیق و ساختار علی
 واسطه کتختاری شان با صبیح نظر یک خان هزاره که از سرداران جلیل القدر آنجا بود
 و ملک سنده را در جاگیر شرف الدوله و او چنانچه محمد بخش خان دفتح السدیک خان
 که تا تحریک این تاریخ در دلی زنده اند در سنده پیدا شد پس دومی شان قدوة السدیکان
 مخاطب با شرف الدوله و الد معین الدین جمیع خان بزرگوار مستند و شرف الدوله را
 دو برادر بود و یکی عالم جان و دیگر عارف جان و الدنواب احمد بخش خان جویم با کمال
 شرف الدوله قریب ده سال در لاهور با کمال خوشی و مرفه حالی بسر کرد و چون منو صوبه دار
 لاهور فوت شد سبب بمی و در بمی امور صوبه لاهور بر خاسته خاطر شده با اقصا
 سوار بقصد فاقت شیراز و علی کو هر چنانکه مذکور شد و صوبه بهار رفت و ملازم جلیل
 ساخته ملازم سرکار او گردید و در عهد نواب صف الدوله که در
 ملیده لکهنو آمده بود ازین جهان فانی بعالم جاودانی
 شتافت و اندک عسلم بالصواب
 تمام شد حمله اول لاهور

حکومت از تاریخ

بسم الله الرحمن الرحیم

تاریخ لاہور کہ در شصت و شش سالہ عسکریان لاہور باز سر بنیاد و توشن
 در سرکار انگریزی برداشته بودند قبل ازین نوکر بزخامہ و قلعہ نکار
 بود کہ رانی چندہ والدہ مہاراجہ دلپ سنگہ والی لاہور را از قلعہ خاصہ بھیب
 فساد و بھنگا پردازی شیخ امام الدین صوبہ دار مغول کشمیر کہ از یافتن خطوط در لال سنگہ
 وزیر مہاراجہ صاحب کہ بصلاح و مشورہ رانی صاحبہ نوشتہ بود مردم احبہ کلاب سنگہ را
 در کشمیر دخل مزادہ باعث خونریزی و فساد عظیم در انجا شدہ بود در قلعہ شیخ پور کہ
 بقاصلہ ست متزلزل لاہور واقع است بردند و در لال سنگہ را بعد از مغول غنیمت
 از عہدہ وزارت در مقام اگر ہستم ساختند و اکنون کہ رانیا صاحبہ از قلعہ شیخ پور
 پرتاب شدہ و در شہر بنارس بردہ اند و سببی دیگر کہ محقریب می آید بیان بکنند مخفی مباد
 کہ سابق ازین تاملت دراز بعد مصالحہ و تصفیہ امور سرکار لاہور تمامی نظم و نسق در بار
 انجا از سر بھجرا لاسن تعلیم دہشت زیرا کہ صاحب صوف ورامی دہشت عہدہ خطیبہ
 رزم نشی در بارند کہ از طرف سرکار انگریزی بعد مغولی در لال سنگہ خدمت نارت
 سرکار مہاراجہ صاحب بن الذکر را نیز انجام میداد و چونکہ این صاحب ز امور ریت
 انجا کامیابی اطلاع و آگاہی دہشت بنا بران دستی بکلی امور از کل و جزو آن در بار
 چنانکہ باید و شاید می نمود و سرداران آنراست را کہ از وقت مہاراجہ رنجیت سنگہ
 خاک بارہ و نہ ماخہ متفقہ و موافقہ ساختہ چنان قسم دادہ بود کہ ہر مقدمہ ریاست
 خود را کہ در انجا بود و در بجای خود بخویند کہ بخویند ایشان درامی حساب
 نمود و دست می افتاد حکم باجرامی آن میفرمود پس آن سرداران بمنبر لہ ارباب
 بودند و خود را زینت قائم مقام کورنل جنرل رضوت بکلی موآن بریت

و قضاة اختیار خود میداشت و با هر یکی از رئیس و سرداران آنجا رفت و ولایت پیش
 می آمد بدین سبب بچکان از او رعایای آنجا از بهر اخلت سرکار آنکریز می فرستادند
 ناراض نبود و چون سرلارنس صاحب مذکور از عهده رزیدنتی آنجا استعفیای نموده بواسطه
 تشریف بدهجای او جناب مسترکاری صاحب بهادر مقرر گشت زیرا که این صاحب
 در وقت وقوع محاربات فیما بین بچکان و سرکار آنکریزی سکر تر خاص نواب کور زندهل
 لار و دمار و کمک بهادر بود و نیز از جمیع امورات سرکار لاهور بخوبی و خفوت دست داشت
 انعقاد مصالحه فیما بین هر دو سرکار و تحریر عهد نامه و شروط آن صاحب موصوف
 سرسبز لارنس مذکور واسطه شده بود و در لحاظ این همه مراتب صاحبان کونسل گلگه کار
 موصوف را که اخل کل نسل آنجا شده بود بر عهده رزیدنتی و وزارت و بار لاهور مقرر و امور
 فرمودند و این صاحب نیز نسل رزیدنت سابقین همه امور آنجا را با کمال خوشایند می
 حسن انجام و انصراف می نمود و لیکن چون بعد از فوت همایران بهر ترحمت شکست شامی
 اعمال نگومیده سکبان که دابره و انگیر ایشان است و بقول آنکه سیت جویره شود و در دکان
 همان آن کند کش نیامد کار به امری عجیب و غریب در لاهور از مردم آنجا سرزد که موجب
 بیرون این صاحب را از قلعه شیخوپور در شهر بارس کرد و در وید و میل اینحال برین سوال است که
 بعضی سرداران بلفس و خیم العاقبه برای افنا و اعدام تمامی صاحبان آنکریز از حکام
 افسران فوج که در لاهور بودند خاندانان و شاگرد و همیشه و غیره عمل مسکوت که هر را که تمام
 و تباری طعام صاحبان در آنخانه از ایشان متعلق میداد و بطبع وادون زر نقد و جاکیر و باخود
 متعلق ساخته چنان قرار دادند که شامه مردم علم این خانه شرکت در روزی که تمامی افسران
 فوج و حکام آنکریزی که در لاهور مذ برای خوردن طعام در آنجا تصد گشته یک روز و شام
 ما مردم را اطلاع دهند تا شمار زهر بلابل بهیم و شما آنرا در طعام و شراب ایشان اخل
 کنید و بعد ازین که از تاثیر زهر آنهمه جماعت آنکریزان یکبارگی سرکشی کردی و مردم و خاندان

[illegible]

باید که برای بقا و شست و شوی صاحبان فلان قلم چشم طعام و اقسام علویات و انوار
 غراب بر حسب معمول بکار بیاورند و انداختن این حکم با دیگران که در این
 نوع کسب و تجارت با این امر و رسانیدن این مژده بجان بعضی از سرداران که شکر
 درین مژده شورا بودند معنی بوقت شب رفت و خواست که زهر را برای حمل کردن
 و طعام سکوت که از ایشان بگیرد و هم زهری که خاص برای اشیات خودش بعل آوری این
 و عده کوده بودند بستاند که ناگهان شخصی از شاکر همیشه یکی از صاحبان نج با و دیگر
 بودن در این مسلح و مشوره از تمامی حالات آن آگاه بود پیش آقای خود
 همان ساعت رفته از آن حال آگاه کرد و نیز ظاهر ساخت که فلان کس از خانه
 و غیره در خانه فلان سردار برای اطلاع دبی از روز ضیافت صاحبان که حکم عطایا
 طعام آن روز یافته اند در وقت رفته اند و فرمای آن که مجمع کل صاحبان در سکوت کبر
 خواهد شد زهر و طعام شان داخل خواهند کرد و بنده دریافت این حال بپاس نک
 حضور ازین ماجرا خبر کرد اگر بر صداقت کلام من اعتماد نشود همین وقت مردم کار را
 فرستاده بسته کاغذات و صندوقچه رابع علیه سکوت که در خانه آن سردار جمع نگار
 کرده طلب فرمایند تا از مضمون نوشتن ایشان با خیال خوبی شکفت کرد و آن صاحب
 مع کارم مذکور خود بیکان سرکاری صاحب زینت در بار لا بهر رفته ازین حال اطلاع
 نمود صاحب موصوف بفرستند این ماجرای شگرت زبانی در وسط حیرت و درشت
 و باز بخود اندر زد و مردم معتبر را برای گرفتار کرده آوردن آن همه مردم و ضبطی بسیار
 خانه سردار مذکور فراموش او گویند و سه چهار سپاهیان گور و ولایتی بمرکز یکی کویان
 و انجا رفته اول آنکرا را حاضر نمودند و سپس بیکان بیکان را گفتند بستم که
 که در اینجا یافتند بحضور زینت حاضر آوردند و میگویند از روی بعضی کاغذات
 که همانم نوشته بود در حال سازش و اتفاق علیه ضیافت خانه مذکور با سرداران که

روان سکه و مستعد و آماده شدن آنها بر این است که فایده صریح معلوم کرد
 و در این نامه های نوشته ایشان در دست ما رسید که از این بزرگواران و بزرگان
 شرکت خود در آن کار نمودند و حال شمول که در کارها هر ساله که از یکدیگر روزگار
 بنا بر پیشه سکونت که بعضی سرداران سکه نزد صاحب رزینیت ثبوت میدادند
 آنرا که در پیشه بود و در آن روز عیسوی مذکور یکجا کار از امور دنیوی نمی کشیدند
 و در عبادت مشغول میباشند که صاحب رزینیت بسبب اینست که غلبه
 حکم کرده که آنهمه مهربان را بر پا کرده از خلق بکشند و قتل نمایند هر چند بعضی صاحبان
 رزینیت را بکشند و در قتل کردن این گروه را که روز عبادت امر و دست موقوف
 بر خود و از آن صاحب رزینیت جواب داد مهربان را خصوصاً بچنین چه بکنیم که بیچاره
 حکام و دیگر بمقوم بیان بوجه از را بگردانید شد با باشند بفراسیاست ساندین
 عین عبادت و حکم خداست و بهم موافق قول حکما ایت سنگ در دست مار بزرگ
 است رانی بپوشید و در ملک الفرض بیان روزیکشنبه آن همه را رسد و در کار
 است از خلق که در کارها موجب عبرت و خوف دیگران شوند که بنده بخواهد آن اصل رسیدگان
 را بکشند که بکشید و چون نوبت قتل او رسید عزم کرد و اگر حبس میماند که در
 و در این میان نام کسانی را که درین امر شرکت بودند نشان دهم صاحب رزینیت که در
 او را معاف فرموده از قتل شدن برانید و نام دیگر کسانی که در آن روز از آن
 نام رانی چند نفر گرفت بکشت رانها حبه قریب و دلگ و پیر را و اگر پیشه سکونت که
 بشود تقدیم این خدمت و در آن قبول کرده بودند چنانچه چند نفر از رویه هم از سر کار
 و در این میان که در کارها موجب عبرت و خوف دیگران شوند که بنده بخواهد آن اصل رسیدگان
 صاحب رزینیت خواست که رانی صاحب از قطعه شنبه بپوشد و بار لا طوبی
 و در این میان که در کارها موجب عبرت و خوف دیگران شوند که بنده بخواهد آن اصل رسیدگان

روانۀ لاهور گردید و اشنای اہ بقامی رہ
راہ دیگر بجانبا لاهور چند کسپی پای بس
رسیدہ را ایضا حلقہ را بطرف قلعہ فرود بو

لہ بیانہ آفرودن بعد حکم رسید کہ را
سرکاراگریز بقام بنارس کہ جای تیرہ کلان ہندوست بروہیم سازند حلقہ
طوٹا و کرکا شہر مذکور رفتہ تا آخر حال کہ او اہل ماہ اکثر پرتہ عیسوی مطابق شہر
ذیقعدہ ۱۲۶۲ ہجری بود و را بخازندہ و صبح و سالہ شریف سید از روہر بان امام
خبر فوت شدن ایشان کہ شائع شدہ بود غلط محض است و ہر گاہ را ایضا صاحب را در فرود بو
ویا در لہ بیانہ مشفق شد کہ مرا از عل لاهور و ملک پنجاب خارج کردہ و عمل سرکاراگریز
بہندوستان خواہند بود و درخواست نمودند کہ زر نقد و جواہرات وغیرہ اسباب
من قریب دوازده لک روپیہ در قلعہ شیخوپورست آئینہ را طلبیدہ حوالام نمایند و
جواہر وغیرہ اثاثہ ذاتی را ایضا صاحب را از قلعہ مذکور طلبیدہ تقویض نمایند و چون
باین مہ احوال و ائصال و اجناس و اموال خود در حفاظت فوج سرکاری بقام بنارس
رسیدند اہالیان سرکاراگریز ہی بودند آئینہ نقد و جنس بسیار نزد ایضا صاحب مصلحت
نداشتند بعد تخمین قیمت ہر یک رقم جواہر از جوہر بان بنارس مع زر نقد بطور ہول
و خزانہ سرکاری بچند ہشتاد ہین خیال و اندیشہ کہ مبادا بسبب داشتن قدرت ہر

نزد جواہر باز مصدر رفتہ و فساد نشوند و شہ
را بقصد بردن در بنارس بفراق ترک وطن
ولیپ شکہ بسیار کردہ و زاری و قلم و بیقرار
خود را چنان زد و کمر بر زمین زدند کہ دستہ
لال شکہ وزیر مغول و اگر ہ با جمیعت ص

چشم بر یکدیگر نهان باشد و هرگاه برای کتساب
دارد و در میان او ازین سه کار یکی را بخواهد
رویت نماید و دیگر سرداران با شتاب بنگرند و

تکلیف بودن آنها در غده و فتنه پردازی غلام سکوت کبر نیز نظر بند کرد و نیز در حضور
شماره آنچه در فتنه میاید و بعد ازین معالیه که مذکور شد گفتون اعتنا و حکم شهر
فوج انگریزی بر یکپ از سرداران و سپاه در بار لاهور باقی مانده چوکی و پیر سپاهیان
خوره و لایبی در محل دیوانه خاص و عام بهارجه صاحب میاند و این سرداران
که از راه نادانی و حمق و خیسین فکر برای صاحبان کرده بودند و محض عیب و بلاست
بود چه عرض ایشان ازین تدریسین خواهد بود که عمل انگریزی از لاهور برخیزد و بار
اختیار کلی شل سابق حاصل کرد و این امر بوقوع تدبیر ایشان نیز تصور نبود چه ازین
شخصت و هفتاد صاحبان مطلب ایشان حاصل نمیشد ملک نبراهم و مردم از متعلقان
ایشان در خاص صاحبان کشته میشدند و عجب نبود که در آن صورت در لاهور قتل
عام نمیشد و خسته عظیم برخواست فقط در عوض خون دو صاحبان که در میان کشته شدند
قیامت در اخبار شهر و قلعه هر دو از گلوله های بم سوخته و دیران کردیدند و ابل قلعه
مستولی و یا اسیر شدند و بیان سبب نزاع و جنگ کردند و فوج
انگریزی را و له له له آه صوبه و ارملتان سپه سالار سنگه

ج از عهد چهارجه رنجیت سنگه بصورتی
بر مالکزاری صوبه ملتان را تمام و کمال
مال تمام از مالکاران سه کاری گرفته
و نظام آباد و سرسبز و رعایا از عدل
عمر امور تابع و فرمان بردار در بار موصوف

یمن از زمین سبب اهل بلقان کار بر حال او محرم بانجام دزد و بعد فوت او به بلقان آمد
 پس پیش که در خیال در امور ریاست پدر خود بود و عهد دیوانی آنجا را بدو مقدر
 یافت و او هم مثل پدر خود در ارسال خراج توقف ننمود و مدام در تنظیم ملک خود
 بوده بجزم و هوشیاری از آشوب و فتنه و فساد سرداران لاهور محفوظ میماند و معلوم
 است که بستانست که همین سرداران و سپاه ملک پنجاب بعد از مهاراجه نرسیت سنگه
 سرداران باتنام و نشان قوم خود را قتل و سبا خانها را اسباه و بر باد کرده اند و
 باقیانندگان ایشان که بافضل قدرت و طاقت آن مزارند که خود کسی را قتل و غلبه
 کنند که تا هم بغریب و حیل و خاها من بر بادوی یکدگر میباشد چنانچه سرداران دربار لاهور
 در امور ریاست و هم در مزاج و نویشت آنجا فی الجمله مداخلت داشتند در پی تخریب
 مولراج افتاده هستند که او را به بهانه گرفتن محاسبه دربار لاهور طلبیه قید و ذیل
 و خواهر سازند لاهور را با جازت رزمینش از بلقان در لاهور طلبیدند موافقت حال
 مافی الضمیر ایشان دریافتند در رفتن لاهور را طلبی نمود و چون اهلکاران در طلب و هر
 و بهانه نمودند و گفته فرستاد که من بدون دهنه داری صاحب رزمینش در لاهور
 شدن نمیتوانم اگر صاحب مدوح ما بعد از طمیان طلب فرامید بالراس العید حاضر
 و حساب را بماند زنده خود را که خواهد برآمد ادا خواهیم ساخت چنانچه در لاهور
 بحضور رزمینش منظور گردید و صاحب از افسران انگلیزی در بلقان فرستاد
 مولراج را در لاهور طلب فرمود و دیوان مذکور همراه افسران دربار آنجا حاضر شده
 محاسبه را از ابتدای صوبه اری خود لغایت حال مایل فرمائید و آنچه فرستاد
 کثیر دهنه او برآمده بود بهمانجا ادا ساخته فیصلنامه و فارغ غلطی محصری اهلکاران محاسبه
 و بعد از خست شدن از رزمینش بهادر و مهاراجه دلیپ سنگه و غیره کار پرداز
 آنجا بلقان معاودت کرد و چون سه داران لاهور را بنیادین و بر

طلب خودشان بیرون فرستاداری صاحب بیرون نماند باکو اگر کردید اینها خودشان آورد
 باکو اگر کردید اینها خودشان آورد طلب بیرون فرستاداری صاحب بیرون نماند باکو اگر کردید اینها خودشان آورد
 شد تا آمد حساب بام صوبه داری پر خود را نول سکه را از عهد پادشاه بخت سکه داشت
 روز و فاشن بهمانند در جواب نوشت پدرم سانول سکه حساب هر سال منع نور مالگری
 هر کار میسر شد و رسید آن گرفته نزد خود موجود میداشت چنانچه نقول آنرا ارسال
 میدادیم و اگر با اینهمه شمار حساب پدرم سکی و شنبی باشد آنرا از دفتر سرکاری درشت
 نمایند و علاوه فهمیدن حساب پدرم از زمین بنیاید حساب وقت صوبه داری اش تعلق
 بخودش داشت نه از من هر کفایت اکنون آمدن من در اینجا ضرورت ندارد اهلکاران
 در باره امور بخین تحریر و ارجل بر فرد و سرکشی او نموده از صاحب رزیدنت اجازت عزل
 او از صوبه داری ملتان و تقریر دیگری بجای او خواستند و حسب اجازت صاحب موصوف
 معزولی بنام دیوان مولراج از صوبه داری ملتان نوشته سردار کبان بنکته رای حکومت
 آنجا مقرر کردند و او را همراه دو کس از افسران فوج انگریزی کرده روانه ملتان ساختند
 تا صاحبان موصوف در ملتان رفته کلیدهای قلعه و خزانه آنجا را از حاکم معزول بحاکم
 منصوب دهانیده و بپند و عمل دخل او در صوبه مذکور بکنانند و چون سردار کبان بنکته و
 برون فرستاد ملتان رسیده در جنبهای خود که بیرون قلعه نصب کرده بودند فرود آمدند
 دیوان مولراج از سر اخلاص تمناز پیش آمده رسم احوال پرسید و دعوت حسب شایان
 رتبه نعل آورد و بعد از دو سه روز افسران مذکور به دیوان مولراج گفته فرستادند که
 جانی قرار دهند تا فردا ما و شما جرییده در اینجا رفته بعد از ملاقات
 بنایم مولراج گفته فرستاد که بموجب ایامی آن صاحبان
 ملاقات را که در وسط واقع است برای ملاقات قرار دوام فردا فلان وقت در اینجا
 بملاقات که شما صاحبان نیز در اینجا قدم رنج فرمایید الغرض فردا بر وقت معین

دیوان مولراج باد و مهر و خود از سکهان در بق
 و انجاریفته بود و ملاقات نموده نخست صاحب
 و دوقی شوقی سیمیه لولج فرمودند که ما بر دو صاحبان
 صوبه در حال نشان آمده ایم تا فرمان مغزولی بشما داده کلیدهای قلعه و خزانه سرگاه را بدارید
 بر دو مرد مذکور و پانزده دهم پس شمار لازم است که بزودی تعین این حکم نماید و بر دو مرد
 کلیدها موجود و حاضرند و مراد و ادان آن سربدار که آن سنگت هیچ عذر و تامل نیست
 که از قدیم الایام از سلاطین و حکام پیشین در صوبه جهان دستور است که هرگاه که از
 جدید از طرف سربکار مقرر شده می آید صوبه از مغزول و منصوب بر دو سربکار شایسته
 نشانانی رفته کلید را بصوبه از جدید تقویض مینمایند درین صورت سربدار که آن سنگت باید که
 همراه من بر گاه مذکور و دامن کلید را ملاقات تقویض او بنمایم که ظهور یعنی موجب است
 طرفین تصور است صاحبان اگر نیز که معتقد در گاه و انجین رسوم نیستند ششم و هفتم
 گفتند که این چه سخن بیوفونی و حماقت را پیش صاحبان سیکونی بر گاه فلان در پیش
 رفتن و کلید را در آنجا سپردن چه معنی دارد امور ریاست را با در گاه چه حلقه است معلوم
 میشود که در دادن کلید عذر و حلیه میکنی در حق تو بهرست که کلید را بر همین ساعت
 ما بر دو صاحبان که آن سنگت خواله نمائی و بدون دادن کلید از اینجا رفتن نخواهی
 مولراج که مرد متخل و تامل اندیش بود و کلام افسران را شنیده فروخته نشد و بلاست
 جواب بصاحبان داده و گفت من دستور این ملک را بجنور شما صاحبان مظهر کردم
 برای دادن کلید با حلیه نمودم بهر کس که هر چه
 نمود مگر سربداران سنگت که همراه او بودند گفت
 بر هم شده مولراج را علامت کردند و گفتند که
 و درشت اگر زبان را شنید هیچ سیکونی بلکه

داری مردت بهترست ما را زیاده ازین تحمل کلام بیشتر که ترا بیوقوف و حق
 دانند و این که بگویند که بی کلام سر داران را نصیحت ده و از او لاج پرسی نه که بپرسید
 شایسته گفتند تو راج خلاصه گفتگوی آنها را صاحبان بنامید که در سلامت و سرزین
 کردند که تو چرا صاحبان که ترا بی وقوفی و حماقت منسوب کردند جواب تحت نمیدی
 جوابی چه خوشامرستان میکنی صاحبان توجه سر داران شده گفتند که بجز این نیست که شما گو
 و تاج هستند این رتبه نذارید که در گفتگوی ما صاحبان دخل کنید و زبان ملافه گذار
 کشاید خیر آنچه گفتید گفتید آئینه خاموش باشد سر داران که از سکبان محوش مزاج و
 مغلوب الغضب بودند تحمل کلام تحت صاحبان نشده بی آنکه از طرف مولراج ایاد باشد
 شده باشد جواب صاحبان بشیر و او ندی یعنی بجز و شنیدن سخن آنها در حق خود ششمار
 از نیکم کشیده یک صاحب را که موسوم بمستر از زمین بود بضر بهای متواتر از جان
 کشتن و صاحب دیگر را مخرج ساخته قید نمود و بعد از چشیدن سفاکی و جودت تحمل از
 آنجا برخاسته و مولراج را همراه خود گرفته بقلعه آمدند که مولراج بمشاهده حال کشته شدن
 صاحبی و مخرج شدن دیگری غرق بجزر و دوشویش گردیده و خود فحمید کوا این امر بدین
 رضا و ایامی واقع شده و لیکن ایامیان سرکار انگریزی این خونریزی را در نامه اعمال
 نوشته منسوب بمن خواهند نمود و در عوض این جرم بر من قیامتی بر پا خواهند ساخت
 بهتر این است که در لایمور حضور صاحب رزیدنت بهادر حاضر شده بکلف و شهود و محققیت حال
 را ظاهر نمایم و بعد شنیدن این حال صاحبان را اختیار است خواه مرا مجرم قرار داد و بجز
 خواه مرا محض مقتل بکشند! و انتم محبس سازند و یا مرا معذور و بی قصور بکشند بگذارد
 نه یا اگر در صورت انگریزی باغی و منحرف کشته در میان بنشینم حفظ جان مال و صیانت
 بل و عیال محال نظری آید و مرا چه یار و کدام زور و طاعت که مقابله افواج انگریزی نم
 خود را بکوشانند و بشود که آن بر دوسر دار که باعث آن خونریزی شده بودند و هم دیگر

سرداران و افسران افواج او که اکثر سکیان و افغانان بودند فراموش شده و برانی از عمر
 مولراج اطلاع یافته اند و گفته اند که تو چرا مثل نمایان شاه مردان از جنگ می کنی و این
 چرا پس پیش و اضطراب میکنی اگر تو از مقابلۀ انگریزان می ترسی بود و در کوشه نشین
 و انیم و جنگ و انداز که ما زنده ایم و جان درین داریم تو آسبی نخواهی رسید و چون
 آخر مردن پس ازین که خود را در دست انگریزان سپاری و بذلت و خواری از دست
 ایشان شسته شوی بهتر است که مردانه و ارمانه در خود بجنگی اگر در صف جنگ سید
 کشته شوی در میان مردان سرخو گردی و آنچه در تقدیر بود شد اکنون در حق تو صلوات
 است که خزانه را بکشای تا مردم سپاه جبار از افغان مسلک ملازم داشته و آلات حرب
 بیگار بهم رسانیده با فوج اعدا یکدیگر بر یورش کنند بکیم و داد شجاعت و مردانگی بیم و چون
 مولراج اندرون مجلس رای رفته و ایحال را با ما در خود ظاهر کرده درین امر صلاح و مشوره
 از وی نمود مادرش نیز آنچه سرداران گفته بودند او را بفهمانید که اگر اکنون در لابنه و حساب
 رزیدنت خواهی رفت یا ترابوض خون افسر خود قتل خواهند کرد و یاد ائم الحسین خواهند
 پس ازین مرد و امر در حق تو اولی است که در قلمه نشسته هر که بر تو یورش کند با بجنگ
 و از طرف زر فکر کن برای این مهم نزد من برآمد و خسته پدر تو بسیار است و ترا بجز این صلاح
 امری دیگر نیست جان مال خود را بر عزت و حرمت خود تصدق کن و دست پانچناک
 اگر چه میدانم که تو آنچنان نادان سبک سر نبودی که اشاره بکشتن صاحب انگریز به جوب
 کرده باشی این سکیان خانه خراب که اکنون اقبال از ایشان و بر تافته وادارند انکه ایشان
 کشته است در هر جا و هر مقام بچنین غصه می رسد که با سر می کنند و آخر بوبال آن خود هم راه فنا
 می بینند علاوه برین انکاران لا مورد که با تو موافق نیستند با یک تمشه خون و کرب
 بصدد و زنجیرم کوازدات تو سر بر نهاده است تو منسوب کرده چه عداوت و بدبیا که در
 حق تو روا خواهند داشت ان فرض ما در سر خود را مبتلا بلیه عظیم دیده بسیار کجاست بکلی

درمانده شد از لنگان برخاسته رفت رام نگر رفت و پرتی بدو در خود و در هر چه سنگه مذکور بودی
 را بهم رسانید و قصد مقابلۀ فوج انگریزی نمود و چون تا آن زمان موسم کربا و بارشش بود و آب
 سرکار انگریزی فقط بهم لنگان را تصور نموده چندان توجه و اهتمام بدان طرف نمی نمودند و لیکن
 احوال که چرخ سنگه در پشاور و بطرف دیگر شیر سنگه پسرش علم بغاوت برافراشته میباید و آگاهیه
 مقابلۀ سرکار انگریزی شده و موسم سرانجام قریب رسید بنواب کور ز خیزل لار دول چون
 برای نظام ممالک مغربی و بنا بر رفع بیگانه و فساد و اقامه ملکات پنجاب از دایرۀ الاماره گلگت
 قصد بند و ستان سرمد و چنانچه در ماه نومبر ۱۲۸۸ عیسوی از دارالاماره مذکور بسواری
 سفینه داخلی متوجه آن طرف شدند و از بنارس بر سبیل داک براه کتب کانه پوننضت فی
 پیشتر گردیدند و بتاریخ هفدهم نومبر سنه مذکور و در جمعه دوشهر اگره تزلزل اجلال فرمود و کشته
 یعنی سپه سالار کل افواج انگریزی احاطه بحال گشت صاحب بیاد مع خیزل کلبرت و برکت
 پنجم برای خبر گیری این مهم بتاریخ دهم ماه مذکور و حسل قصبه قصور که قریب بلاهورت کرد
 و لشکر گویوش صاحب پنجم و سمر از مقام چران و آله کوچ کرده در قلعه دیدار سنگه مقیم گشت صاحب
 مذکور قصد حملۀ بر خول سپاه گمان که بر ریستان دریائی جناب افتاده بودند و کربسین
 حکم سپه سالار موصوف که تا آمدن سن در آنجا نابل باید که در توقف نمود و سردار چرخ سنگه
 پورتن بر فوج سترایش وراثت نمود و لیکن هموار مذکور با وجود دشمن بهمت ضرب
 توپ و فوج کثیر از سپاه انگریزی شکست یافت و نزدیکس از سپاه او مقتول و دو صد مجروح
 گردیدند و راجه کلاب سنگه برای ایست صاحب خزانه و توپها فرستاده بدو نمود و بعض
 لنگانین که در لشکر سرگورث لند لازم بودند برخاسته رفتند و با بولراج پیوسته و کربسین
 و باشندگان اضلاع شرقی که در فوج صاحب مذکور بودند وفاداری نمودند و در جنگ
 و سمر که در لنگان شده افواج انگریزی به مورچال حریف متصرف گشت و هر ی سنگه کید
 کوله اندازان لازم بولراج را که در جنگ مجروح بجراحات کاری شده بود و در اشفاق

در در ششای انگریزی آوردند و آنچه بدان زخمها بر دگونی و هر بری سنگه مذکور بسیار فواید
درازند و جسم بود و پیش و بدن لاش او بسیار مردم جمع شدند لباس و سلاح او را مردم
بهرای فوج او برده بودند و را عریان در میان آوردند و همین کس خود و غلامان و کتبی
بخته توپهای شکر او را برده بود و الغرض بعد گرفتن مورچال ملتانیان و گریز انداختن آنها
را مولراج فوج جدید را آرسنه برای مقابله افواج سرکاری آورد و در میان درختان
انبوه کجور برای گرفتن پناه ستاده کرد و هرگاه بارش کوهلما می توپ و تفنگ بر آنها
شد از انجا بم نرس باشند و آن مان ایشان بم بدست فوج انگریزی درآمد و فوج مذکور
مورچال و مان گاه حریف را آتش داده در حمله گاه خود برگشته آمد و همین جنگ مولراج
بذات خود در میان یک غول سپاه خویش بود بعد شکست فسرار کرد و بر توپهای بمکه توپها
کلان حریف که در جنگ بدست فوج انگریزی آمده بود و ذاین عبارت کشته بود احمد بار
فرزند فتح محمد لاهوری این توپ را بحکم خالصه شریف در ششای سحری تیار کرد و بر کشتی
از فوج کورث لند صاحب کریمه در قلعه ملتان رفته بود و در سپاه آنها خنده میزد و از راه
طعن میگفت که شما برای دادن فریب نزد آمد و اید مولراج هم منوجه حال ایشان نشد
زاین سنگه دیگر چند مردار که درین جنگ فسرار کردند در مقام بود و پشاور رفته و در جنگ
و قصد است از لشکر او و در صاحب برگشته و خسته کردند و ملازم جدید بودند از طریق
جنگ خبر داشتند و از ملطش و ثم ملکه غنچه و گوره بوقت گرفتن مورچال گشته شدند و
در دفعه ثانی که باز با حریف مقابل کردند و ده گوره زخمها بر داشتند و دو سپاهی ملطش بودند
شهر و زخمهای خفیف شدند و یوان مولراج از سپاه که تخیه بسیار ناراض است از او
آه گمان نمید و بسیار کس از او را و بر خاسته رفتند و آن همه توپها که مولراج در جنگ
بهرای فوج انگریزی اکنون صاحب گرفته برده بود و در جنگ باز بدست سپاه انگریزی درآمد
و هر سر که در کس از در عین گرمی این جنگ رخ اسفند را برای حمله کردن گردانیده بود

بادرش که در آن مقام موجود بود تکلم سپاه او را گرفته مایع آورد و در بازو از آن سینه و آغوش
 هر روزه تنگ آمد و صبحان پیام فرستاد که قلعه حاضر است هر کار آنچه بخواهید و چون که چند
 شرط کرده بود صاحبان منظور نظر بودند و پانزدهم نوبت رسید حال شهر سنگ تمام سکبان لا بود
 و غیره نوشته بود که شاهنامه سکبان با خود داشتند شده و از سر کار اگر نریخته شده در آن
 خود را اگر نریخته باشد قتل کنید و بر خزانها تصرف و در لشکر من آمده لحن کرد و در خزان کمال
 صاحب که افضل بجای خزان کوشش هر کمان فوج شده اند بتاریخ هفتادم نوبت از قلعه
 و دیر سنگ بر آمده بجانب علی پور که از راه مکرر فاصله شصت میل واقع است کوچ نمود
 و بتاریخ شانزدهم ماه که در حساب و آلات حرب از فیروز پور و لاهور که تظارت آن بود
 رسید همراه حساب که در رساله سوم و نهم هند و ستاد پانزدهم و شصت و نهم پلشن
 پیاده هند و ستانی باد و توپ بیت و چهار پی و شصت توپ سجد پنی و دو توپ آسمانی
 و دیگر چند توپ شش پنی و دیگر توپهای آسمانی و همچنین شصت صد عرابه محموله کلوله و بارو
 بسیار از آن حاجت بود و درین مهم صرف خوراک یک فیل بهشت در یکصد و شصت و پیم
 ماهانه بود و خرج خوراک یک شتر بهشت روپیه و صرف کاغذ و ری کم از آن و صرف
 یک اسبی روپیه و بتاریخ پانزدهم نوبت که در خفیف گفت صاحب از لاهور پیشتر رفتند
 و شانزدهم آن در بای راوی را عبور کرده بر کوکوت کو بندد اس رسیدند و از روی
 اخبار صحیح معلوم شد که همراه چتر سنگ در پشاور نوزده پلشن و فی پلشن شصت صد پاهای که
 برین حساب یازده هزار و چهار صد پاه شد و هفتاد توپ است و همراه خزان کوشش
 که برای مقابله او مامور شده است کل پنجاه هزار فوج از سوار و پیاده است و می توانست
 همراه و او صاحب مذکور آن طرف راوی عبور کرده در آئین آباد مع فوج خود سینه
 است و حکم نواب کور نزد خزان که در چتر سنگ اطلاع کرده شد که اگر صاحبانی که در پشاور
 و هزاره و انگل با فوج و آلات حربه از پشاور راه انداخته و رسیدند که اگر صاحبانی که در پشاور

کلاب سنگه شیر شمار که در لاهور بخت باست قتل نموده خواهد شد و حکم ضبطی سبب
 و خانه های سکبان را لاجب که لازم هر کار بوده بغاوت کرده اند از سر کار انگریزی جدا کرده
 و مردم ملتان خبر شکست شیر سنگه و جنگ ام نکر که بتایخ سوم و سیم حال شده بودند و آن
 عنقریب می آید شنیده بسیار شکسته خاطر گردیدند و نیز توپهای کلان قلعه شگل که انتظار آن
 و لشکر دور و صاحب که مقابل سپاه مولراج ست بیستم نو میر رسیدند و از آمدن جنرل
 تشکیل صاحب و لشکر انگریزی سکبان بسیار مضطرب گردیدند و لال سنگه که باشت مغرب
 پتوپ و افواج تبار طرف مولراج برای مقابله با سپاه انگریزی آمده بود سکبان از خوف
 و هراس بوقت شب از لشکرش کرختی رفتند اکنون به راه دریای چناب برای آمدن
 افواج انگریزی شده است کیفیت جنگ ام نکر که بتایخ سوم و سیم
 واقع شد موجب رپورت گشتد و تحریف بهادر جنور نواب کور
 جنرل لارڈ و کپوڑی بهادر خلاصه رپورت یعنی خبر کند تحریف نیست بقتله
 نسبی و کوشش افواج انگلیسی راه دریای عبور کردن شکرا بدست آمد و بتایخ
 سوم و سیم حال بر سکبان همراهی شیر سنگه و دیگر سرداران که از سر کار بغاوت کرده
 بمقابله مادر آمده بودند شکست افتاد و در فوج سکبان سی چهل هزار سپاهی و سبب و شت
 قوت بود و در گذرهای پایاب دریا بسیار استحکام کرده و فستاده بودند و آن مقام
 را هم نکر فاصله دو کرده داشت و من برای فریب دادن و مشغول کردن اعدا را
 بطرف خود در انجا و در مهالسه حکم بر کردن توپها و آدم چون فوج دشمن بدین طرف
 حرکت داشت بتایخ سی ام نو میر از مقام پایاب هشت هزار پیاده چهار هزار سوار و
 سبب توپ را سرگردی سیم تشکیل آن طرف دریا روانه گردید و در آن مقام با تمام
 سبب صلیب شازده کشی تبار و قیاب شدند و بهرگاه شنیدم که فوج مذکور بخوبی
 بهر دیوار خود و فوج حریف هم بقدر وسیله برتر رفت من هم فوج خود را پیشتر روانه کردم

چنانکه
 در این
 تاریخ
 در این
 تاریخ

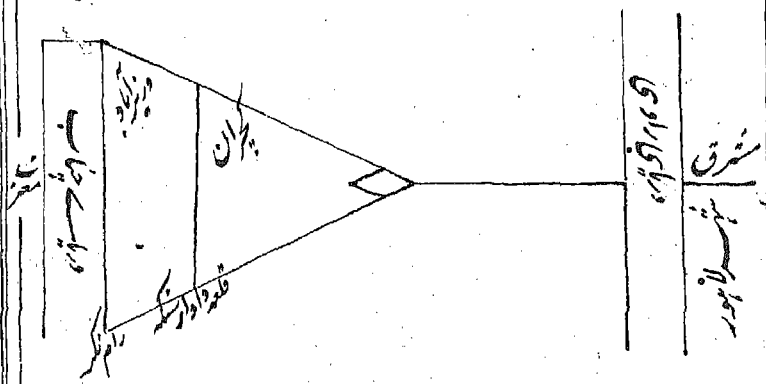
و فوج پیاده هشتاد و سه سوار علی کرده و بر دیوار قلعه با سیصد مجاور از دربانان و
 تاجران و بهر سوار برای آن کرم آوردند و ششم تا حریف از مجاوران فوج انگریزی مانع و در آن
 شده بطرف مامصروف مانند آنکه با پنج سوتم و سیم و یوفت نوشت و وساعت مدتی
 حصه کلان حریف بر فوج بهر جزل بگیول حمله کرده توپها را بر سر کشید و چون تا یک ساعت
 توپها زدند و از فوج انگریزی یک توپ هم سر شد لهذا ایشان دلیر شده قدم پیشتر گذاشتند
 و چون بر زد و گلوله توپ رسیدند از فوج انگریزی آنقدر توپها زدند که بسیار مردم ایشان
 کشته شدند و انظام فوج آنها بکلیت بگیول صاحب بظفر نامدی مردم و سبب حمله از نو
 موقوف کرده و رفت و اگر که است مردم فوج عظیم سلاح خانه و سباب خود را آتش زدند و فقط
 باد و توپ از اینجا بگریختند انگاه دو روز ساله سواران با برای تعاقب شان شتافت و شنیدند
 شد مردمانیکه سواهی فوج خالصه شریک ایشان شده بودند بهر خاسته رفتند از فوج انگریزی
 چهل مردم مقتول و سه نفر مجروح کردند و از طرف ثانی بسیار مردم کار آمدند و
 فیل سوار می شریک که هم بدست فوج مامصروف و بیتی عبارت رپورت کماند خفیف صاحب
 و مشهور است که سکبان و در جنگ سگست یافته آنطرف در بای چهل کمر خیمه رفتند اکنون در آن
 جناب و چهل نیز در قبضه سرکار انگریزی در آمده و رعایای این دو آب سبب یا غرض این
 اطمینان از خوشدلی اسباب رسد را در سرکار انگریزی می آید و فوج بهر دیوار قلعه با سیصد
 مفیدین سکه و خیمه را منهدم ساخته بطرف دو آب جلند بر معاودت کرده آمد و بهر ششم و سیم
 کماند خفیف صاحب بعد مظهر و منصور شدن در راه مکر معاودت نمود و ششم ماه مذکور بسیار
 اسباب و رسد برای لشکر بگیول صاحب که در شتاف لشکر شریک است بر شتاف با یکدیگر
 از در بای جناب فرستاد و از زمان سه فوج سرکار انگریزی در سه جا کرم نرم و بیجا بود
 یکی در شتاف و هزاره و بیست بقابله سردار بهر سکه که با جمعی کثیر از سکبان و افغانان
 جناب که اکثر صاحبان را در محاصره داشته است و دوم در همان با و چهارم در لاج

بادیوان مولراج سوم با شیر سنگه و غالب است که قلمه پستان و دهن فوج کرد و دزدیر که
 فوج نبی تیر به بدین شیر سنگه که گریه قلمه میکرد و تیر سنگست یافت اکنون پادشاهی از مولراج
 غیر تصور و در بنیوت راجه مپال موری که قریب جالند برست و سرپرستی از سرکار
 بروشته بود از فوج لغشت کارون که فقط سه کسنی داشت برست یافت و از قلمه
 دست بردار شده خود را حواله بارس صاحب نمود و راجه اسید سنگه که بعد از حمله
 که غنیمت رفته بود تیر گرفتار شد این برود و راجه و یک راجه دیگر و قید اند و در دست سیزده
 روز حمله با غیاب پشان کوش تیر و کرده شد و فساد کوشانی تیر و توقف کرد و یک نفر
 و شش سپاهی درین مسعر از فوج سرکاری زخمی و دو کس کشته شدند که پندر راجه
 شیر سنگه خطی که در لاهور فرستاده بود در آن پانزده و جوه بغاوت نوشته است و سوم
 و سمر سردار سلطان محمد ظن میر لاریش و دو صاحبان دیگر را حواله سردار چهار سنگه کرده
 سردار مذکور برین امر شک نیست در لشکر خود سرکنانید و پانصد و پوپه خودش و هزار
 انکاران و بطریق ضیافت بخد مت میر صاحب موصوف فرستادند صاحب مذکور قبل
 بمرکز عالی پشاور ازین بدعهدی و بیوفانی که از سردار سلطان محمد خان عمل آمده
 بر قوم بار که زنی ملات میکنند و ابدیت صاحب که در مقام باز است شش هزار مرد
 همراه خود میدارد و اهلک تا حال از دست بر و سکمان محفوظ است و اچیت سنگه کلان
 کهیدان اکال پلین سکمان بحضور لارڈ صاحب رفته رجوع کرد و جزل بشیاسنگه ترو
 صاحب فتنه موافق شد و چتر سنگه بار دیگر محاصره قلمه انگ کرد و تیر میکوبند که چتر سنگه
 بحضور لارڈ صاحب نوشته است که اگر از جال لالمان شود بحضور حاضر شده غایب
 اقامت برو و شش ششم معلوم نشد که از اینجا چه جواب رفت الغرض بنظر حال سکمان
 از حرکت خود بسیار پشیمان شده اند غالب است که باز قصد مغایله نگردد و سرداران ایشان
 در سر کار تیر و رجوع کنند و انتظامی حضور خود نمایند افسوس که این دم تا عاقبت ایشان

سلطان محمد خان
 پادشاهی از مولراج
 سرپرستی از سرکار
 و در لاهور فرستاده
 و صاحبان ازین
 بدعهدی و بیوفانی
 که از سردار سلطان
 محمد خان عمل آمده
 بر قوم بار که زنی
 ملات میکنند و ابدیت
 صاحب که در مقام
 باز است شش هزار
 مرد همراه خود
 میدارد و اهلک تا
 حال از دست بر و
 سکمان محفوظ است
 و اچیت سنگه کلان
 کهیدان اکال پلین
 سکمان بحضور
 لارڈ صاحب رفته
 رجوع کرد و جزل
 بشیاسنگه ترو
 صاحب فتنه موافق
 شد و چتر سنگه
 بار دیگر محاصره
 قلمه انگ کرد و
 تیر میکوبند که
 چتر سنگه
 بحضور لارڈ
 صاحب نوشته
 است که اگر از
 جال لالمان
 شود بحضور
 حاضر شده
 غایب
 اقامت برو و
 شش ششم
 معلوم نشد
 که از اینجا
 چه جواب
 رفت الغرض
 بنظر حال
 سکمان
 از حرکت
 خود بسیار
 پشیمان
 شده اند
 غالب است
 که باز
 قصد
 مغایله
 نگردد
 و سرداران
 ایشان
 در سر کار
 تیر و
 رجوع
 کنند
 و انتظامی
 حضور
 خود
 نمایند
 افسوس
 که این
 دم
 تا
 عاقبت
 ایشان

بناوت و سرکشی اعتماد خود را بر او دادند و کاری نکردند که سید روزی دیوان
 مولراج در شیواله دربار کرده بدست سکهان بسیار نمود که ایشان لاف زنیهای می کنند
 و بوقت جنگ سیکرین و سوار که در جنگ ششم و سیم که خسته بودند نشین کردند و باز و سیم
 و سیم یک حصه فوج بنی در لمان دخیل لشکر و سب صاحب کردید بدین فصل و پیش پاوه
 و یک توپخانه و پانصد سوار است که رساله جنگ صاحب یک توپخانه قلعه کشا و یک سال
 ملازم خاص لکه و چون که سامان جنگ متواتر تر دایست صاحب میرسد لهذا هنوز بر قلعه
 انگ است سکهان نرسیده و تا آخر و سیم مذکور نزد مولراج نیست هنوز فوج و قلعه
 لمان موجود است و بعضی نوشته اند بنهر از تطبیق این بر دو خبر میتوان شد که از رسیدن
 افواج بنی و توپخانهها در اینجا حصه فوج او از خوف و هراس بر خاسته رفته باشد
 و اکنون فوج اگر نری حاصل است در میان فوج شیر سنگه و لمان لهذا او بعد مولراج
 و قلعه لمان رسیدن نمیتواند و اکثر بی بیان صاحبان انگریز که در ملک پنجاب بودند در
 اگره آمده استقامت ورزیدند و درین سال در ایامی چمن سبب قتل بارش بسیار
 خشک گردیده مردم در بر کدو مقام پایا مدورفت میکنند و آمدن سفارش کلان تجارت
 و غیره مدد و دست کشتهای غله و آلات حرب که از اگره مطرف دیار مغربی میرفتند
 و دشواری این دریا تا بدلی رسیدند و از اینجا آنرا برهستان و عاها بار کرده
 براه خشکی روانه ساختند و سی ام ماه دسمبر مذکور بر جنگ تا پنج سوم ماه فروردین که با شیر سنگه
 شده بود و ذکرش بالا گذشت جنگی دیگر نه با وی و نه با چهر سنگه بوقوع آمده و چهر سنگه
 قلعه انگ محاصره کرده که توپها میزدند بران ضرر باطل قلعه نمیرسد ستر برت با چهر سنگه
 بهوشیاری قلعه را تا حال از دست غنیم محفوظ داشته آنگنان کلوله باری بر لشکر حریف
 از اندرون قلعه میکنند که بمردم فوج چهر سنگه میرسد و نواب کوپنر جنرال لارڈ و لی بوزی
 از لاله بیان در سواد لمان رونق فرما کردند و فوج بنی مع توپخانه باطل با چهر سنگه دوم

نایب دوم ماه مذکور در ملتان رسید و مشهورست که تا قلعه ملتان بدست افواج
انگریزی نخواهد آمد که مندرجین بهادر و نقاب شیرینکه خواهند کرد و با فضل شمسکه در محو جا
حلبست که گذر فوج انگریزی در انجا بدشواری خواهد شد و نقشه راه از لاهور
تا دریای چناب بدین صورت است نقشه راه از لاهور تا دریای چناب

و سر کرنل لارنس از ولایت بمقام بنی سربیل ڈاک و از انجا در باول پور داخل شده
معسکر نواب کورنر جنرل بهادر حاضر خواهند کرد و اکنون انتظام ملک پنجاب از دست ایشان
خوب خواهد شد و پنج بیست و هشتم دسمبر بوقت یازده ساعت کوز برآمده چند پلین
انگریز را حکم جنگ با اهل قلعه ملتان شد منجمه آن در غول است پلین بیست و دوم بند
و پنج کپنی کوره از پلین ملکه ببر کردگی کرنل فریکس در غول چ پلین بیست و دوم بند و پنج
و پنج کپنی از پلین سی و دوم ملکه زیر حکم برکدیرا کهیم صاحب و نیم پلین کوره ملکه و پلین
سوم بنی هندوستانی و اذورد صاحب برپلی که قریب بیش محل است حمله نمودن
آن فوجی که متوجه سپاه صاحب موصوف کردید و فوج بنی بر دیگر مقامها و غول
پ بمقام رام تیرت و شیواله حمله آور شد و با وجود توپ زنی سکهان غول اول پیشتر
تیرت و شیواله حمله آور شد و با وجود توپ زنی سکهان غول اول پیشتر
تیرت و شیواله حمله آور شد و با وجود توپ زنی سکهان غول اول پیشتر
تیرت و شیواله حمله آور شد و با وجود توپ زنی سکهان غول اول پیشتر

قریب مسجدیکه که در قریب آن قبر شمس بریزد و کبر بسیار قبور و عمارات خوش ساخت است
 شایسته در اینجا بسیار فقر و مردم بیرون نماند که برای گرفتن چاه چاه میزند بودند و دیده
 بانیشان ترسین نمودند و در پس این مسجد کوهی از سنگها که سطح پتاده بودند و در
 شخ انگریزی بکریخت و لیکن کوهی دیگر از ایشان مقامی را که در آن بقعه کیش فوج
 سرکار که قریب سی و چهل از سپاهیان زیر دستان انبوه بودند حمله کرده بکشتند و از راه
 خود قصد گرفتن مقام مغیره شمس نیز نمودند در اینجا جنگ شمشیر و فلک خوب شد که سبب
 حمله کردن گورهای و لایبی با سنگینها بر آنها فرار کردند و آن با عجم هم با شمشیر فتنه باز
 سپاه انگریزی درآمد و فوج بکاله یک و دویست و سی و پنج توپ بالای آن برده بطرف قلعه
 سرگرد و چنانچه در سلاح خانه غنیمت از افتادن کلوکها توپ و دویست و سی و پنج توپ و در وقت
 صبح از طرف قلعه کلههای توپ که می آمدند از گل بخته بودند معلوم شد که اکنون نزد ملوچ
 کلههایم نماند و تعداد مقتولین و مجروحین از افواج انگریزی میجر کاردن از ششم پلشن
 مکه و شش کفن صاحب از پلشن بهشت و دویست و سی و پنج و لفتش یک سید صاحب
 از پلشن نهم بهشتی هند و سی و پنج درین جنگ مقتول شدند و از مجروحین لفتش پلی فرستاد
 از پلشن پنجاه و دویست و سی و پنج صاحب از پلشن بهشت و دویست و سی و پنج مکه و لفتش
 کرنیل بنس صاحب از پلشن سی و دویست و سی و پنج و ششانی و ششانی مکه و کل صاحب از پلشن
 بهشت و دویست و سی و پنج و لفتش بل صاحب انجیر و سه گوره از پلشن و شش مکه مقتول
 پنج شش مجروح شدند و برای حمله کردن بر رام تیرنه که در آنجا دویست و سی و پنج و لفتش
 تاسن صاحب باد و از ده سپاه فتنه بود از آنجمله یک مقتول و بیست و شش مجروح شدند
 صباح بیست و نهم و سیزده کور از بر و طرف شلک بند و قمار یکد که خالی میکرد و از سنگها
 شمشیر که فوج انگریزی بر شهر متصرف نکرد و از مقام محاصره افواج انگریزی فوج
 از راه حاصله شمس آمد که نیز در و از ضرب کلههای و یار قلعه را از خنهایی نمود و در آن طرف

و از این طرف توپها را زود زد و در سبک زد و از طرف جریف عبور کرد زیرا که در قلعه
 کلوله اندازان کم بودند و یک کس کار و دوازده کس میکرو و انگلیسهای این طرف اندرون
 قلعه بسیار نقصان میشد و فوجیکه در تعاقب شیرینکه بود و پنج حصه منقسم است یک لشکر
 زیر حکم سحر نبوی کل صاحب در مقام کابلیه دوم سیر کردگی جنرال کمال صاحب از کابلیه
 برانکه فاصله سوم لشکر کشید و پنج بیاد در موضع چتولیه چهارم تابع برکدیر بی بی صاحب
 که فوج رام گرت پیچ لشکر برکدیر پوپ صاحب در وزیر آباد و پهلای مستحکم بردای چای
 جهت عبور منکر انگریزی بدین استواری بسته شدند که اراهای سباب از بالای
 آن رقص توانند گویند و دست محمد خان رئیس کابل سوار چترشکه نوشت که خبر
 لارنس را که برادر سردار یار محمد خان حواله شما کرده است باز تقویض بوی بنانی را که
 در خاندان ما ازین حرکت بسیار بنامی خواهد شد و از اخبار صحیح معلوم شد که در رضا
 شسته بحری محمد شاه پادشاه ایران فوت کرده و بجای او پسرش نصیر الدین شاه پادشاه
 ایران گردید و آنچه مشهور شده بود که عمل پادشاه روس در ایران خواهد شد غلط
 محض است گویند در سلخ خانه کلان قلعه ملتان از کلوله توپ بم آتش افتاد و وقت پرتاب
 مکان آوازی حبیب مثل رعد شد و گرد و غبار بسیار کرده و رفته جنرال و شش هزار
 کلوله اندازی که او شش بسته گلوله بم را در آن سلخ خانه زده بود و انعام دادند و سه
 اشرفی افسر او بدو بخشید مشهور است که بسیار سردار و مردم مع مال و سباب و اسلحه
 بردند و سولای آن سید مردم که بهشت آن بودند ملاک گردیدند و درین سلخ خانه نه هزار
 سن بار دود و دیکر ساز و سامان و آلات حرب بسیار بود همه نقصان و ضایع شد و سوا
 آن زود دیکر کوشه غله تیر از کلوله بم آتش افتاد و روشنی آن در لشکر انگریزی نیم تالم
 زده و چون و چون کاوه و غن حراچ در آن کد ام بسیار بود و بدین روشنی تا بدو رفت و
 معلوم میشد تا بحمله دوم جنوری ۱۲۸۵ عیسوی شهر ملتان در قبضه افواج انگریزی

و با مردم شهر جنگی عظیم شد و هندو سنگه مردار که اکنون صاحب از دست خود گشته بود قتل کرد
 و سواهی او شام نگه و دیگر سرداران و بسیار مردم سپاه مولراج بقتل رسیدند و بوقت
 شام چون حجاب نماز شب جمع شد از انجمنه بیست پنج فیل و بسیار سپه گاو و اقیام
 اجناس بود و قریب پنج لک و پیرا غله که در شهر بود سوخت و مهاجران شهر پانزده
 لک روپیه دادن قبول کردند بشرطیکه این شهر از غارت و تاراج محفوظ ماند مگر تا آنوقت
 منظور شده بود و هرگاه شهر در قبضه افواج انگریزی درآمد بسیار مردم سپاه از قلعہ فرار
 کرده رفتند و مشهور شده بود که دوست محمد خان بمقام علی سجد رسیده پس از غریزان خود
 را پیشتر روانه کرد و حکم داد که تا سردار چتر سنگه مجیر لاریس احوالها شناسد و از نظر بنداری
 تا در قلعه انگل فتنه پناه بگیرد چتر سنگه در جواب آن بدوست محمد خان گفته فرستاد که بودن
 صاحب موصوف نزد من و شما برابرست گویند غرض طلب کردن خان مجیر لاریس
 آن بود که از وی قصاص محمد اکبر خان پسر خود آله و احصا کند کویجان و پیرمانند گشته بود
 بگیرد و اینهم شهرت یافته بود که چتر سنگه افغانان در این راه در پیشااور مسلط ساخته بود
 ایشان از سکمان بخوف و خطر شده در پیشااور دینی تکلف گاو کشی کردند و در مقام
 دوست محمد خان و ایالت مختلف نزد بعضی است که سکمان صوبه پشاور و قلعہ انگ بدو
 دادند برین شرط که او مردشان کند و سر بهری لاریس و دم جنوری از مبدی و سنده
 و از سنده در بناد پور رسیده و دو مقام کرده بتاریخ ششم در فروردین رسید و نماز
 نواب کور زجرل بیاد نمود و بعد توقف چند ساعت روانه لاهور کرد و در بنای پنجم
 آن داخل آنجا شد و هرگاه دیبا بخش کوئل که از وقت سابقول سنگه رفیق مولراج بود
 عرض کردن عذر قصصیات او بخدمت دش صاحب حاضر شد و صاحب صوف کشید
 که نزد تو و کالت نامه مولراج هست گفت زارم صاحب فرمود جواب با صوبه
 شما نیست که دیوانچه خود را تفویض بر کار انگریزی کرده و سنده و پشاور را بر رفته

نشان سفید بود اما معلوم کنند که دوازده اوایلچی است و دوست محمد خان سبب ساز افغانان
 قلعه انگ بران تصرف کردید و تاریخ دهم جنوری که نعل بر لارنس را با جسد و یا بهار
 طاعت سنگ ملاقات کردند و موجب اشتباه رنواب کورنجران بهادر که مورخه هفتم جنوری
 مذکور بود معلوم شد که تاریخ سیزدهم ماه مذکور فوج انگریزی شیرسنگه را که قریب درایم
 بود شکست فاحش داد و فوج اورا کزینید باید که در چپا و نیها برای تهلیلت این فتح شک
 شود پانزده ضرب توپ سکهان و دیگر سباب ایشان بدست فوج انگریزی افتاد
 و مجله غنیمت شهر لمان هشت هزار روپیخت و آب بعد فروخت خیمه و خرگاه و غیره
 قریب بیست هزار روپیچه خواهد بود و فوجی از شهر در قلعه از لشکر انگریزی آن چنان نزدیکتر بود
 بود که مردم قلعه نقب زن ادا دیر بروی تفنگ سرکردند که محفوظ ماند و افغانان هم
 دوست محمد خان بر قلعه انگ سبب سازش افغانان تحسین قلعه تصرف شد و جنگ نامور سکانه
 قلعه دست اندازی کردند و چند چهره سنگ مانع آمدن کشیدند از اینجا ثابت شد که در میان
 افغانان و سکهان صفا و اتحاد نیست گویند در جنگ تاریخ سیزدهم جنوری که با شیرسنگه
 شده بود فوج انگریزی بروی فخیاب کردید بسیار کس از فوج مذکور خسته و شسته شدند
 سیزده نفر مقتول و سی و سه مجروح شدند و سر کر نل لارنس یازدهم جنوری در لشکر
 کند رشیت بهادر جنل شد و از شروع فوجوری سال مذکور بجای سترکیر چی صاحب
 باز بزرگدنی لا مور بدستور سابق بحال و ماور کردید و در جنگ سیزدهم که مشهور جنگ
 جلیان است سبب کثرت بارش تپه که عظیم در لشکر انگریزی واقع شد که بدان سبب
 و فوج انگریزی جان بختیلم کردند و کپزار و ششصد سپاهی مجروح و
 ششصد و شصت مقتول کردند و لیکن سپاهیان انگریزی بر تو چانه حوصلت یافته سی و چهل تن
 زنده بجا کردند و چند هزار از سکهان شدند و هفت کس سکه زخمی را در دار لشکر
 جاری آوردند و سپاه انگریزی آنقدر قریب بر قلعه لمان شد که لشکر و یا خست که

از نصیب قتلعه می ریزند بر پای سپاهیان می افتد و پناه کس سپاهی مولراج بخوف جان
 خود را حواله بفرار و در دست صاحب نموده و زبانی ایشان معلوم شد که یکی هزار کس سپاهی
 نزد مولراج باقی مانده اند و سبب قتل شدن کوله اندازان سرکاری در جنگ جان
 این شد که سبب تقصیرین کلام فرستاده خود در آن سر که مردم یک رساله انگریزی
 بطرف توپخانه خود کرده با ستاد لندانتون پشان بند شد فرج حریف اراضی دیگر آن
 کوله اندازان را قتل کرد و لیکن درین جنگ بسیار برادران و برادر زادهای شیرین
 نیز کشته شدند و بتایخ محبت و دوم جنوری سینه حال دیوان مولراج بلافاصله
 شوالط جان بخشی خود را حواله و شن صاحب نمود و همه مردم که در قلعه همراه او بودند
 آمده سلاح را بکشودند و حواله سرکار نمودند و بوقت رسیدن این خبر نواب کورنیل
 بهادرجان شتهار مرقوم است و پنجم ماه مذکور از مقام مکهو جاری فرمود که برای
 آگاهی کونسل تمامی خواص و عوام این شتهار داده میشود که هرگاه آنکس لهای
 چندان رخنه در دیوار قلعه ملتان افتاد که قابل یورش سپاه گردید و سپاه انگریز
 عزم باجزم برای حمله و یورش کردن اندرون قلعه نمود و دیوان مولراج بمشاهده
 این حال مع مردم همراهی خود خوشین شد به کار انگریزی کرد و لنداحکم شد که
 در کپنهای گلان است و یک صدای توپ بطریق شکستیمت سرشوند و صورت
 سپرد کردن دیوان چو خود را در سرکار بدین طریق شد که است و یکم جنوری یک
 مردی که چند بار در لشکر انگریزی آمده بود مع یک کس دیگر که شبیه دیوان
 پنج سال بود حاضر شده بحضور و شن صاحب عرض کرد که فردا دیوان مولراج
 زنهار خواه در سرکار عالی خواهد شد و فردای آن است و دوم جنوری و دوم
 چهار چهار کس استیقا از محصورین قلعه آمده سلاح خود را در گیسو سرکار بنهاده پناه
 جان خود استند بوقت شمار معلوم شد که سه چهار هزار استیقا بودند و قریب هزار

باز سرگردان
 مولراج خود را
 سرکار انگریزی

و قریب دو هزار مردم بهیر و بنگاه من بعد مولراج بسواری سپهر یافت چند ساله
 سرکاری از قلعه بیرون آمد و همان ساعت یک پلش گوره با دو پلش بند و سنگا
 رفته تسلط نمود و نیز چهار طرف پیره سپاهیان مقرر و مامور کرد و در میان مردم قوت و غیره
 اسباب قلعه را تاراج گفتند تا بهم بسیار کس اسباب را در خندق قلعه انداختند و در میان
 شان برداشته بردند قلعه ملتان بسیار مستحکم بود و فصلیهای آن بلند و خندقش قاشی
 عین است مگر از صدمات گلولهها جا بجا شکسته شد و مثل خرابه و ویرانه مینمود و درین
 ملک نیست که اهل قلعه تابعد و راز نوپها با افواج انگریزی خوب بجنگیدند و هرگاه فصلها
 قلعه بفریب گلولهها شکسته مثل غزال شد و قریب بود که افواج در قلعه از راه رخنه داخل
 شود مولراج و همراهیانش مجبور شده خود را حواله سرکار نمودند و تمامی مردم قلعه را
 اسیر کرده در کنبه او در دژ صاحب فرستادند الا مولراج را قریب دس صاحب درخیز
 فرود کردند و عیال و اطفال او در قلعه بجنایات سپاهیان سرکاری میمند و
 ناگیدست که کسی سبک پیره و والد در زمانه او رفتن نیابد و در مقام خزان پیره گورهای
 ولایتی مامور گردید و چهل توپ از قلعه بدست آمد و بر سیکترین و سلاح خانه پیره سپاهیان
 بند و سنگا مقرر شد و باشد کان انگل خصوصاً قوم کهتری سبب تعدی غارتگری
 افغانان جلای وطن خستیار نمودند و قوم افغان سخت ظالم و سنگدل بدتر از سکهان است
 که برای تسلط چند روزه بر رعایا انواع بدعتها نموده ملک را ویران کردند و لاشه کین
 صاحب و اندر سین صاحب که در ملتان بمقتول شده بودند بمش کرده بجای دیگر در قلعه
 مانعند و احترام مدفون ساختند و توابع قلعه ملتان از ستر طاسن و لیم بل صاحب بولف
 که متعلق النواح اینست تاریخ تعمیریه بالعیسوی نظم لمرج چو شد هنرم ولی ز روی پر شد
 منصوری و اقبال با کبر میر شد توابع زمانه قبی این منجی چو پرسیدم اربابان
 این گفت که ملتان منخر شد تا تاریخ عشر به مال جبری ایضا از صاحب مذکور نظم

که از قلعه ملتان دست سرگاز آمده است بر افواج متعینه آن که شریک جنگ بودند در حبس
 در آن قسمت نموده شود و مال و حساب اهل شهر که در هر کار ضبط است بدون دادن
 سیزده لک روپیه و این بخوار شود و بالحقین معلوم شد که لاسن مستر اکنون مشغول است
 که بی ترتیب در فون بودند از قبور بر آورده دیدند که سرهای ایشان را ببلبلستان
 بودند و آنچه مردم می گفتند که سرهای ایشان را بر دروازه قلعه آویزان کرده اند غلط محض است
 و نیز سمیع میشود که خطوط نوشته این بر دو صاحبان که بعد مخرج شدن قبل از
 فضا کردن بر بضمون نوشته بودند که در قتل بایان قصور مولراج صلا نیست و است
 نامبرده اند اگر این امر درست است مولراج در قصاص صاحبان مذکور قتل نخواهد شد و نیز
 مردم بگویند که نزد دیوان مولراج خطی دیگر مهربی در بار مهاراجه دلیپ سنگه برین
 موجود است که شما با سرکاراگری بکنید و مستعد حرب و پیکار بشمید دیوان بگویند
 که بوقت رو بکاری بخور کور صاحب پیش خواهیم کرد و هرگاه میجو در صاحب قلعه
 ملتان بنه تلامذات خزان و حساب نمود در بعض جا انا را به ریشی یافته و در بعض مقام
 غله و روغن کا و از وقت سائول سنگه فراهم بود و در جانی نیل افیون بسیار دست آمد
 و قریب سه چهار لک و پیه مال سبب پرین سلاح خانه و غیره مکانات متاع شده و سویی
 اسباب مذکور در دار الضرب اثر فی و روپیه بسیار بود و شیرهای لایبی قیمتی دیگر سوار آلات
 حرب را حسابی نبود و سخن قلعه از لاشهای مردم و دواب و اقسام حساب معمر و منور
 سه چهار کر و روپیه را اسباب در آن قلعه مخفی است و حال آن بجز مولراج کسی را معلوم
 نیست و مولراج اکنون صاحب و اندر سین صاحب را کفن از دو تالهای نفیس داده
 بود اگالیان آن کفن را از قبور بردیدند و چون او را حال ایشان معلوم شد باز کفن از
 پارچه سفید داد و یک صند و خیمه مر و اید قیمتی سه لک و پیه نیز آمده و دش صاحب و ن
 اجازت نواب کور ز ملاکات با مولراج کردند و حکم شد که ناخراج کل بار در قلعه نرود

و عیال مولراج را از قلعه بیرون نبردند بسیار مردم و زن و خواهر و سباب قبی را حاکم برون
 قلعه مدفون ساختند اکنون از قلعه رانی می بر آید و از یک کس که از قلعه بیرون می رفت گفت
 بفرستند بر پلای برآمده و با وجود چوکی پیسره بسیار مال را هم دفع قلعه و فوج تصرف
 نمودند و در حقیقت مولراج صاحب از دیوان مولراج متفلسف کردند که سبب سباب
 که تصرف شده است خوشش هر چیز که داشته باشید ظاهر کنید و دش صاحب آنرا بشمار
 خواهند داد و مولراج هیچ جواب نداد هرگاه مکرر پرسیدند گفت سه چیز البته در کار دارم
 یکی پوتی منبذ خود دوم چند تصویر از نیسی قوم کتاب طب که در آن نسخه جهت دفع قیوم
 نبیستند طب مولراج صاحبان در بنصورت نوشته اند عمرش سی و سه سال قدری از
 قد دراز قد ریخت و هفت انچ دست و پا کوتاه رنگ سبک یعنی پیکاکا چهره متوسط بلند
 پیشانی فیل چشم سنجیده وضع مکرر زحمت و عبوس صاحب غیرت و جفا و وقت پرستی
 از قلعه در شکر انگریزی بر پا بود خوب صورت سوار و بر زمین با پا و چرخ ابریشمی می رفت
 بود و لباسه ریشی نارنجی در بر و دستار رنگین بر سر داشت و در عقب او یک نفر
 او بود و بهر دو طرف او یک یک گوره سبک بود و بهر بچه صاحب پر دست رست
 او بود و در بظا هر هیچ نمودی داشت نه با کسی سخن کرد و نه صاحب سلامت نمود
 بهر دو طرف افواج انگریز بر این نظر خشم میبرد و لیکن سنگی بر جبین نمی آورد و از زمین
 خط لاهور معلوم شد که فوج شیر سنگه از دریای چناب عبور کرده در مقام وزیر تبا و تمیم
 ست ظاهرا قصد لاهور دارد لهذا بهر طرف شهر لاهور و دهها بستند و آلات حرب را
 بهر جانب جمع کردند و بی بیان صاحبان عالیشان و سپاهیان کوره مع اطفال از جهات
 انار کلی در قلعه لاهور فرستند در چا و بی مذکور فقط سپاه جنگی جریده ماند و این هم میخواستند
 که شیر سنگه اول بر امت سرو جلند بر تاخت خواهد کرد و کند خفیت در تعاقب و پیوستند
 و جنرل و سن برای کمک کنند خفیت ماور شد و بتاچ پا نزد کیم غوری می فرستند

قیج کند خجیب از حلیان فاله روانه شده قریب به سی و هشت روز برای حفاظت شهر لاهور
 نصف پلش گوره و چهار پلش بند و سنگ و یک رساله سواران و یک ترب کوله بند
 ایسی و یک توپخانه موجود است و رساله چهاردهم برکناره راوی است و این
 محافظت را می کند که از مجبور کنکر ناشادری که از وزیر آباد آمدت سرفه است و این
 مولا را بعد از بدرون در لاهور در کوبند کوزه فرو کنند و از لشکر شیر سنگه خبر رسید
 که در لشکر او قریب یک کک مردم از سبک و بازاری فراهم است روزی شیر سنگه از راه
 لاف و کزاف در میان لشکر خود بدروغ ظاهر کرد که ما کند خجیب را سنگت دادم و عاب
 آمیم لهذا قیج منان محاصره آن کند شسته برای کمک کند خجیب آمده است و چون
 شخصت یافت و مردم متانی که در لشکر شیر سنگه رفته بودند بیان حال متعجب شدن
 قلعه منان در سرکار انگریزی نمودند و او را در لشکرش افتاد و دو و پلش تقاضای تخوا
 همان ساعت کردند و چون یافتند بطرف مونک برخاسته رفتند و بتایج شانزدهم
 فروری میجر لارنس که نزد شیر سنگه نظر بند بودند با جانش اول در لاهور آمدند و
 بحضور نواب کورنر جنرال رفتند بعضی گویند برای سوال و جواب مصالحه شیر سنگه آمده
 و نزد بعضی ایشان از ایلچی گری شیر سنگه انکار کردند و بفرستیم فروری کوچ افواج کرد
 او بعد از پورماش میل پیشتر شده در مقام کنجه مقیم شد و کند خجیب بهادر در آنجا حکم
 داد که مردم قیج احوال و اقبال کم کنند چنانچه برای ذات خود خیمه مختصر و چند شاگرد پیش
 بند ضرورت همراه گرفتند و نیز فرمود که در یک خیمه دود و صاحب بوده حساب و مردم
 خجیب را که کند چنانچه بدین تدبیر تخفیف است هزار شتر کرد و بدو نیز حکم شد که هر سبک
 از روز کوچ آذوقه نیز همراه گیرد و بتایج هفدهم فروری لشکر ماروی صاحب را
 سبک کند و خجیب بهادر شد و نیز درین تاریخ مارکم صاحب چهل کشتی را بقبض خود در آورند
 و بتایج بیستم ماه مذکور لشکر کند خجیب بقدر چهار و نیم میل پیشتر رفت و فرق در میان

و فوج شیر سنگه بقدر شش میل مانده و فوج شیر سنگه از کجرات بقاصده یک و نیم میل افتاده بود
 ما که صاحب نیز عجز از جناب کرده و قریب کین کند و نجیب شد الغرض تبارج بهجتم
 و چون در لشکر کند نجیب پاتر ده هزار سپاه و هفتاد توپ بود و مجرلا رنس را دیگر
 خدشت و کشته و کشته شد که کین کند نجیب آمد و شیر سنگه در خط طواک که مردم او غارت کرده بود
 نیز همراه لارنس صاحب فرستاده و دو و نیم میل سباب که از کینه کلان مولراج بر آمده بود
 اینست طلا ۱۲ تار کلکن مرصع یکدوج شمشیر بیش قیمت یک قبضه آلا می و اوردید سنگ
 کما رقیق کعبه در شهر گلان نه هزار و دود صد عمارت عالیشان بشمار آمده و بر
 واکه است شهر زری مقرر کرده است و جزل کورث لینه صاحب ناظم گلان مقرر
 شدند و بهجتم فروری قابل مولراج را در مکان امیر خان فرستادند و از تره و تن
 بسیار ال و اسباب بر آمد و حکم چند کارنده مولراج نیز گرفتار شد و قلعه بهرین تیر و قبضه
 سرکار درآمد و جان جنگ کجرات را که جنگ اخیر کجرات و در آن کستی فاحش شیر سنگه
 و دیگر سرداران سکه افتاده بنصوت بیان کرده اند که از نه ساعت روز بر آمده
 جنگ خمابین شروع شد و تا سه ساعت از هر دو طرف برابر توپها بر افواج یکدیگر
 زدند درین دو و خور و قیامت آشوب دو افسر توپخانه انگریزی میک افسر ساله
 چهار و نیم و یک افسر پلشن دوم پیاده کشته شدند و سه افسر و چهارم کاک جها
 بهر کجلی جنت زخم برداشتند و قریب و نیم صد سپاهی سرکار مقتول و مجروح گردید
 و دست و پشت توپ مخافت دست فوج سرکاری افتاد و افواج انگریزی
 سوار و پیاده همچنان درین رزم و پیکار جان فانی نمودند که قابل تحسیر و است
 و در بعضی جهل توپ عظیم است آمدند و شیر سنگه مع سپاه خود تمامی سباب خوردند
 را که آتش خود در کجرات پناه گرفت و مردم او بهر طرف که راه یافته که بخت شد
 کند نجیب بار سالهای و اراغ ایشان نمودند و شیر سنگه را از کجرات تیر اندازند

که گریز آیند و افغانان برای او چهار بار برودند و همای گنذر نجف حمله کردند و در بار
 شگست یافته منبرم کردند و منضمون چندی گنذر نجف که نواب کور ز جبرل سوار
 مورخه ۲۴ خرداد ۱۲۸۵ عازم گنذر نجف و در راه داده اینست
 از روی چندی گنذر نجف با در معلوم شد که بنا بر پنج نیست که منضمون گنذر نجف
 فتح نمایان رسکها آنچنان شد که کمتر شده باشد و انجام این ظفر بندی در سر کار گنذر
 منجم بقوا اندک شمر شد گنذر نجف می نویسند که دیروز لشکر ما که صاحب و مداح صاحب
 که از اقلان آمده بود و لحظ معکرا ایجاب شد تا همه اسبها گرفته از تیر کور بطرف شاه و وال
 کوچ کردیم و بوقت هفت ساعت روز برای حمله کردن به مخالفین روانه شدیم و بعد
 دو ساعت ایشان را شکست فاحش داده بر تمامی خیام و سباب و جمله آلات حرب
 و توپهای ایشان تصرف شدیم و هنوز شمار توپها و سباب خوب معلوم مانده زیرا که
 ما دوازده گروه سباب ایشان بوقت گریز میماند یعنی در جای توپها را گذاشته و در
 صفهای کولی و بار و در از حالات خطر را انداختند و نقصان فوج ما بسیار کم شد فقط
 کس از فوج اگر گریزی گشته و خسته شده باشند چه باشند بر اسب که نزد ایشان نیست
 توپ بود مقابل کردن و از مقام سوار ایشان محل ساختن و گریز آیند دلیل است
 بر قلت نقصان فوج سرکاری بخلاف مخالفین که ایشان را از جان و مال بسیار نقصان شد
 تفصیل سبب تعاقب خواهیم نوشت تمام شد منضمون چندی گنذر نجف و از خطوط اگر چه
 معلوم شد که جبرل کلبرث برای تعاقب مخالفین باور کردند و در و قریب شش هزار از رسکها
 متغول و مجروح کردند و از فوج سرکاری بخرد و صد و شصت مرد و مقتول و مجروح
 شده باشند و فرمان نیز همانقدر که بالا مرقوم کردید زیاده بکار نیامد و بگنذر نجف
 که صاحب را عذر مظهر و منظور شده در کتب خود تشریف آوردند و حسن نظام نمودند
 ایشان را و هم لشکر از صفیر و کسبه و ثناء و صفت جناب سه سالار محمد و طبیبان گنذر

مردم دیرینه سال در لشکر انگریزی میگویند که با وجود کثرت فرج غلیم و دوستی
 و دیگر آلات حرب بوزن در مقام محکم و استوار این چنین فتح سرکشو انگریزی که بروی
 شد آمد که ای هم سید وستان بنده باشد و درین جنگ که شهر جنگ کجرات شد اگر م خان
 ببرد و سرکشو سنان که سرگردی در انیان شرک یک شتر سکه بود کشته شد و بسیاری توپهای هم
 از سینه کللهای توپخانه انگریزی از غرابها افتاده بر زمین ریخته بود و رسید ان نصیب
 از لاشهای کشتگان در میان معمر و کلگون نظری آمد و بعد چهل و سه توپ اعدا
 و اسید دست آمدن دیگر توپها نیز هست و بخله این توپها دو توپ پلش دو سکه ساق
 غنیم افتاده بودند و ده گوره ولایی مقتول و یکصد و چهل کس از ایشان مجروح گردیدند
 و فرج غنیم ستر کشته بیه جانب کرخت یک کرده بطرف ببر و دیگر جانب جهلم رفت و
 لشکر جزال کبرت بطرف دیگی و کهنوکیل صاحب بطرف ببر نصبت نمود و سردار چرنکه
 که درین صحر که بود زخمی شد

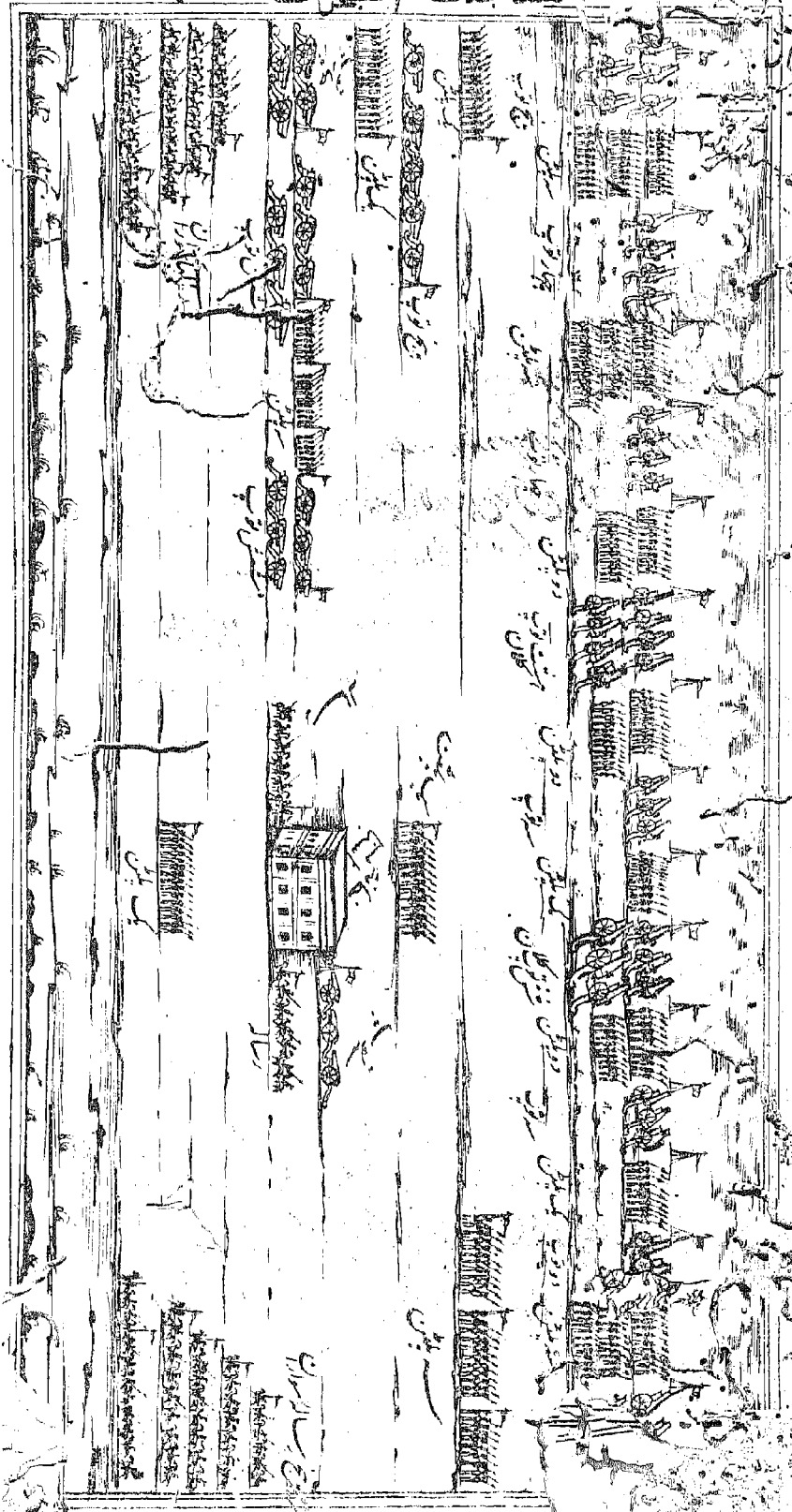
نقشه جنگ و صفوف بندی و

وضع توپخانه و رساله

بمنظور

نقشہ جنگ کراچی

و میر سکوت صاحب انجیر بنی قلعه نشان بازار است می کشد که جنگی کرده و کانات اندازد
 سخن برانند انبار خاک را بشوید شهر قلعه را صاف و رخنه های یوز را نوا که بفرست کلوا که توپ کلان
 کشید و در چند چرخه توپها بالای فیله های قلعه نصب میکنند و دلیش هندستانی دم دران قلعه
 خواب است و چشم بر سر که برادران مولراج خطای عیال او میکنند کونید و برای کشند و بخت
 تر خفیف رسد اخبار نویسی چلیان نوشته که دوست محمد خان سردار یوسف بنیان
 پشاور نوشته بود که فوج را جلد تیار کرده بفرستد و سردار پسر سنگه شت نیز از روپیه چلیان
 اندک و فرستاده است و از این سنگه سه ساله را ساین مولراج را که از مدت باغی بود گرفتار
 کرده در لاهور نزد و پاجوالان کردند و اکنون که نزد سکهان توپ باقی نمانده است
 بر در بای چلم اجماع کرده باز قصد جنگ میدارند و میگویند که نزد ما توپ نیست بشیر
 خوهیم جنگی مضمون شهباز را این رزیدنت لا بوجرب حکم نواب کو رزیدنت که برای جمیع
 کشش و پرسیان لشکر سکهان نوشته اند نیست که همه مردم پسر ساین لشکر سکهان سواجی سلطان محمد خان
 باید که رفات سکهان گذاشته بیایند و هر که در سر کار انگیزی در وقت رجوع خواهد که در جمیع سرکار
 خواهد شد و کسانیکه سلاح خود را سپرد سرکار خواهند کرد ایشان اجارت خلق خانه خود دادند
 عمل سرکار انگیزی خواهند یافت و جاکیر داران از جاکیر خود خارج خواهند شد حاجت
 ایشان خواهد کرد و بدین طریق بگردشند این شهباز خود را در افواج گمری رسانید
 و بشیر فروری دیوان مولراج را بر سبیل ذاک در لاهور آورده و در شهر پسر ساین
 در مکان بی بی چند کوفه فرود کسانیدند و از پیشتر در آن مکان بندوبست پسر کورهای لای
 بود و همان روز کرنیل لارنس میر لارنس بود و در مولراج رفته و چیزی گفت و شنود کرده
 برای دیدن کلاب سنگه پسر خیر سنگه که در لاهور مقید است فتنه شیخ امام الدین با خطا بیاد می
 عطا شد و سوامی هفت نیز از روپیه جاکیر سابق پسر برادر روپیه را جاکیر و دیگر یافت و بنا
 بایچ سردار پسر سنگه و شیر سنگه و دیگر مراران باغی بکمان خجسته و لاله میر می کشد و حاجت

که در آن زمان بهادر در مقام راول بندهی نموده اطاعت سرکار را قبول کرد و در دوستان
 از پشاور بر طرف جبر و در کجی رفت و جنرال کلبرث صاحب که در نقاب سرداران سکیمان
 که بختگان رفته بود محتششان ثمره خوب داد که سرداران مذکور تنگ شده بودند
 حواله سرکار نمودند اگر چه افواه شده بود که راجه کلاب سنگه بسیمین مستحق بود
 که بعد از چند روز معلوم شد که این خبر غلط محض است هنوز از وزنه و آب
 سرکار انگریزی بدستور موافقت دارد و سرداران مذکور دست و نوپ را که داشتند
 حواله سرکار نمودند و نیز چتر سنگه و شیر سنگه میجر لارنس و میم ایشازا و لغشت پوی صاحب
 و لغشت هر برث و ستر طاسمین بی بی ایشازا و دیگران را پیشتر بکار کرده و لشکر انگریزی
 بخاطرت تمام رسانید و او در پس کنون جنگ با سکیمان تمام شد و جنرال کلبرث نقاب دست محمد خان
 که چند روز در آن اطراف توقف کرده بود نمود و اگر افغانان دره خیسر که طامع وزر و دستند
 بطمع یا قرض بر از سرکار انگریزی او را گرفتار کرده حواله سرکار انگریزی نمایند عجب نیست
 و آنست که مهم سکیمان تمام شد و دلام افواج انگریزی خواهر گشت و صاحبان کوه
 کوشان برای تجویز چاه و نیهای افواج انگریزی بجانب سیار دریای جلیم زمین ایپالیش
 می کنند و نواب کور ز جنرال بعد نوشتن بهار کبدا و این جنگ بکند مخفی ایام فرمودند که هنوز
 جنگ قائم است و فساد بر پاشی تمام بجانب نوقت خواهد شد که هرگاه دوست محمد خان افغانان
 کابل که بر می رود بکمان آمده بود و از ملک پشاور خارج شوند و یا مغلوب حاصل کردند
 و بجز در سیدن این نوشته فوج انگریزی بجانب ملک پشاور برای خارج کردن افغانان
 روانه شد که بنید دست محمد خان بروم بهراسی خود و سلطان محمد خان ادر بجز در خل
 لشکر جنرال کلبرث از پشاور برگشت و بسیار زربخیر باین اوده هیچ و سالم بر رفت
 سرب حکم نواب کور ز جنرال بهادر بتقریب رجوع کردن سرداران سرکش سکیمان
 بجهاد و نیهای کابل شکلهای تنبیت سر شدند و اکنون منظور را با ایمن سرکار انگریزی است

که در غنای بر نواب سران الذوله غالب آمدند و حاجت فوج شد ایفاد گوره و بندگی
 ملازم سرکار گیتی بود گوره سوار ۴ گوره سپاهی پیاده ۱۰۴۹ گوره گوله انداز ۳۳
 ترک سوار ۱۲۴۹ هندوستان سپاهی ۳۰۳۸ جمع کل ۳۵۰۰۰
 بوقت جنگ بامیه گوره ولایتی از سوار و پیاده ۳۲۰۹ بود و در جنگ برادر
 پیش گوده و بوقت محاصره قلعه بهرت پور دفعه اول بهر اول جنرال از دلاک
 سه رساله در اکون و یک پلشن گوره زیاده از یازده هزار فوج بود و در ۱۸۳۹
 و ۱۸۴۰ عیسوی بوقت جنگ اول با سیکان به پلشن گوره و سجد پلشن بند و سیکان
 بودند و با فضل در ۱۸۳۹ عیسوی تیر به پلشن گوره و سجد پلشن بند و سیکان برای جنگ
 سیکان دفعه ثانی رفته بود و از الغرض با فضل کل فوج ملازم گیتی و بادشاهی در کل هندوستان
 سی هزار گوره ولایتی و دو لک سپاهی هندوستان ملازم به بندگی است در هندوستان
 که با چنین افواج قیامت آشوب مشابه کند و بروی غالب آید و سواهی سمارت
 که در هندوستان صاحبان از لشکر تا کر کل و جنرال هستند که با تدبیر و پادشاهی می جنگند
 و سیکان و گویند رعایای بناد و خصوصاً مسلمانان از رفتن عمل سیکان ظالم و افغانان
 بی رحم و بد خلعت سرکار اگر بی بسیار مطن و خوشدگر دید و زنان شهر دگر از نام سیکان
 خود بوقت داخل شدن افواج انگریزی در انجا از فرط سرور و شادمانی بر صفوف
 می ایستادند و در حضور آنکه در عمل انگریزی از غارتگری و ظلم و بدعت بهر دو قوم مذکور
 به ملاحظه می نمود و گفتن اوان آواز بلند و اظهار دیگر شمار سلام مارا میخواستند
 در چنین صاحبان و عامی خیر کردند و چتر سنگه و دیگر سرداران را بقصد بردن به خیر دگر
 می بردند و محاصره فوج انگریزی عبور کنند و با فضل که در کل جناب عمل انگریزی
 که در هندوستان یک کونسل از طرف نواب گور زنگال در لاهور مقرر خواهد کرد و سردار
 کونسل از بی لاریز بهر راه بهر بخت نیز از راه و سپه دو و صاحب دیگر گیتی

در باره چهار هزار و پیم معین خواهند شد و افضل یک مجلس کلان از صاحبان انگریز و ملایان
 و یک سکه با دیگر سرداران لاهور که شریک با سرشان نبوده و لا محوره عقد شده و شتاب
 کو را در منزل کنگر غریب نوشته میشود و در آن مجلس خوانده شد چهار جبهه مذکور و دیگر
 برادران از شنیده بران چشمه که در چهار لک و پیم سال برای چهار جبهه موصوف
 از محکمات انگریز میسر شد و هم مقام بود و با ش ایشان در بند و شان غلام که در
 قرار خواهد یافت و جاگیر راجه تیج سکه و دیوان دینا ناتھ شیخ امام الدین و حکیم نور الدین
 بحال خواهد ماند و جاگیرهای دیگر سرداران سکه که با سرکار بیادست کرده جنگ نموده بودند
 باطل ضبط خواهند شد و جاگیر کوه نور برای نذر مکه معظمه لندن بولایت خواهد رفت
 و مشهور شده است که دیوان مولراج در قصاص سترامینو از حلق کشیده مقتول خواهند کرد
 زیرا که او قاتل صاحب مذکور را قبل در انعام این کار داده بود و باقی مراتب که در نظام
 ملک پنجاب قرار یافته اند بر وقت معلوم شدن نوشته خواهند شد و هرگاه جنرال کلرنت با
 افواج قاهره انگریزی برای مقابله افغانان کابل در شاه و در حال شد چا و نی انگریزی در
 بنگله و مکنات میجر لارنس که افغانان مذکور شش در داده بودند مشغول موسوزان بلغت
 و چهار زرد و دست محمد خان مع برادر خود سلطان محمد خان که سبب گرفتار کرده و او را
 میجر مذکور مضروب و مجرم سرکار انگریزی بود و سطرف کابل را بی کردید و همچنین افغانان
 بهر بی او بعد یکدیگر و مقابله با فوج انگریزی از پشاور بر رفتند **خلاصه**

نواب کورنر جنرال لار و دلهوی با در مرقومه لاج ۲۵

از کنگر فیروز پور چون بعد فوت چهار جبهه نسبت سکه و الی لاهور متوجه که
 سرکار انگریزی بود و عهد نامه با سرکار موصوف داشت سپاه خالصه و اکالیات
 سکبان ملازم در بار لاهور بر ملک سرکار انگریزی که از بیخلاف دریایی تسلیم بود و پورتن

کرد و در مقابلۀ افواج سرکار مذکور گشتبهای متواتر یافته بسیاری از آن مقتول گردید
 و افواج سرکاری بعد از گردانیدن ایشان از جنگ اخیر از طرف تبلیغ عبور نمود و قصد
 لاهور کرد که بهاراجه دلیپ سنگ معسوداران لاهور عند تقصیرات نموده اخلاصت سرکار
 را قبول کرد و کور زجرل فرمان فرمای هندوستان از راه کرم در نزد شمس سرافراز
 خانۀ رماصاف فرموده دست از ملک لاهور باز داشت و عهدنامه های جدیدی
 سرکار لاهور و سرکار انگریزی نوشته شد چنانچه االیان سرکار انگریزی بران همه قول
 و قرار مندرجه عهدنامه تمیل نمودند مگر سکبان سرداران ایشان عهد شکنی کرده و شرائط
 عهدنامه ها را بجا نیاوردند حتی که سالانه غلبندی که در آن مندرج بود ادانکر و نمون
 قرضی که گرفتند هندوستان ایشان را داده بودند و عطا ده سکبان و سرداران
 ایشان اطاعت و فرمان برداری سرکار را که بزمه خود اختیار کرده بودند عمل نیاورده
 برای قتال جدال برخاستند و بعضی صاحبان را که برای انتظام امور در لاهور مستقر بودند
 بیهوش قتل نمودند و بعضی را بفریب قید کردند و بعضی سرداران آنجا را که بر عهدنامه دستخط
 کرده بودند شریک خود در فساد ساختند بلکه یکی از ارباب کونسل لاهور در فساد و بغاوت
 رهبری ایشان کرد و تمامی سکبان بدین راه که سلطنت انگریزان را تباہ و برباد
 کنند بغاوت و سرکشی نمودند و کور زجرل فرمان فرمای هندوستان سابق در اشتهار
 خود نوشته بود که سرکار انگریزی را گرفتند و تخریب نمودن ملک غیر را سبب هرگز نمیکرد
 خاطر نیست چنانچه دلیل صداقت کلام شان دست برداشتن سرکار مذکور از ملک
 پنجاب ظاهر و بویده است ولیکن اکنون برای حفظ ملک و رعایا منور افغان که تدبیری
 اندر کرده تا بدان سرکشان آنجا را که از سرداران خود نیستند مطیع و متقاد خود سازند
 و تا به آن نواب کور زجرل لارڈ و لهوسی ببادارشا میکنند که اکنون حکومت سکبان
 از ملک پنجاب ختم شد و دهی ملک مہاراجه دلیپ سنگه دهنل و حشام الملک

هندوستان گردید و سرکار انگریزی مدام نسبت بهما را خیر و موصوف لغت و عظیم
 پیش خواهند آمد و ملل از جاگیر بعد و دی از سرداران کجایان که با سرکار جنگیدند
 و از او خواهند و در شش ماه که سرکار انگریزی با مذیب رعایای ملک پنجاب خود
 مسکن و امن باشند و در هر دو ساله و سرکاری خواهد داشت و این
 را اجازت خواهد شد که یکی از مذیب دیگری و یا در امری که در مذیب او فرض باشد
 لغرض و مزاحمت رساند و سردارانی که با سرکار انگریزی جنگیده اند جاگیر و مال و سباب
 ایشان باطل ضبط خواهد کرد و تمامه قلمه با و قلمه که در ملک چنانچه سوار شوند
 کرده خواهند شد بلکه آن چنان قریبی بمل خواهد آمد که باز مردم ملک پنجاب را قدرت
 در جنگ و فساد با سرکار انگریزی نباشد و گور زجرل مردم رعایای پنجاب اطلاع نمایند
 که بلا حجت و تکرار اطاعت سرکار انگریزی را قبول کنند و کسانیکه مطیع و متقا و سرکارند و
 شورش و بغض بر ایشان با مهربانی و طایست حکمرانی خواهد شد و احیاناً اگر احدی از سرکار
 این ملک باز نشسته و فساد و یا مقابله با افسر سرکاری خواهد کرد در خصوصت باز توقیف خواهد
 مهربانی این سرکار درباره خود ندارد و بل بفرمای سنگین خواهد رسید و این شهرت است
 نواب گور زجرل لار و دلهوز از دستخط ایام البیث صاحب بهادر سرکار
 گورنمنت آف انڈیا جاری گردید تعداد رعایا و آمدنی سالانه حاکم
 هندوستان و غیره و شمار افواج هر یک مستقیم

فردوسی
 در هندوستان
 در ایالت
 پنجاب

نام ملک	تعداد رعایا	آمدنی سالانه هر ملک	شمار فوج هر جا
آمدنی ملک هندوستان که از سابق و سرکار انگریزی	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰
آمدنی ملک پنجاب رعایا و غیره	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰
ملک بریا که از او این کوید	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰

ملک نیال	ملک	ملک	ملک
ملک بسنده	ملک	ملک	ملک
مهاضتستان	ملک	ملک	ملک
ملک ایران	ملک	ملک	ملک
جید آباد دکن	ملک	ملک	ملک
کوایر ملک سینه	ملک	ملک	ملک
نایبور	ملک	ملک	ملک
نیل کل ۱۲۰۵۰۰۰۰	ملک	ملک	ملک
بیشی چارده کروم	ملک	ملک	ملک

در بیان شمه از حال محاراجه رنجیت سنگه والی لاهور سابق در قاتل و قتل
او ملکه های اطراف را گویند رنجیت سنگه مذکور در شمه اعبر ضلع آهستستان
که برکنار و جانب شرقی دریای سنده واقع شده سبب کم زوری اما غنه است
مصرف گشت و سرداران ملک دیگر را که زیر حکم سلطنت کابل بود و بتجویف و تطیع ملج
لاهور ساخت من بعد بر ضلع شرقی و جنوبی دریای تلج پورش کرده بتدریج شامل
ملک پنجاب نمود و در شمه اعبر چالس سنگه بهمن سفارت مقرر گشته برای نویسانید
عبدالنامہ از طرف سرکار انگریزی در لاهور رفت در ابتدای حال رنجیت سنگه بر عهد نامہ
و سخط نمیکرد و آخر دریافت این که سرکار مذکور را بجزر وابط محبت و اتحاد میا بین دو
غرضی از ملک اوست در شمه اعبر عهد نامہ و سخط نمود پس از آن زمان تا آخر عمر خود با
افغانی میان و سرداران خود از طرف سرکار انگریزی او دمام بر جاده تقسیم دوستی و
تجارت باین سرکار ماند و سپاه او کل هفتاد و پنج هزار بود و بمجله است و پنجاه فرسخ خود
را بجهت دیگر سپاه را بدستخواه داده آنها را قواعد بطریق سپاه گلش تعلیم میکانید

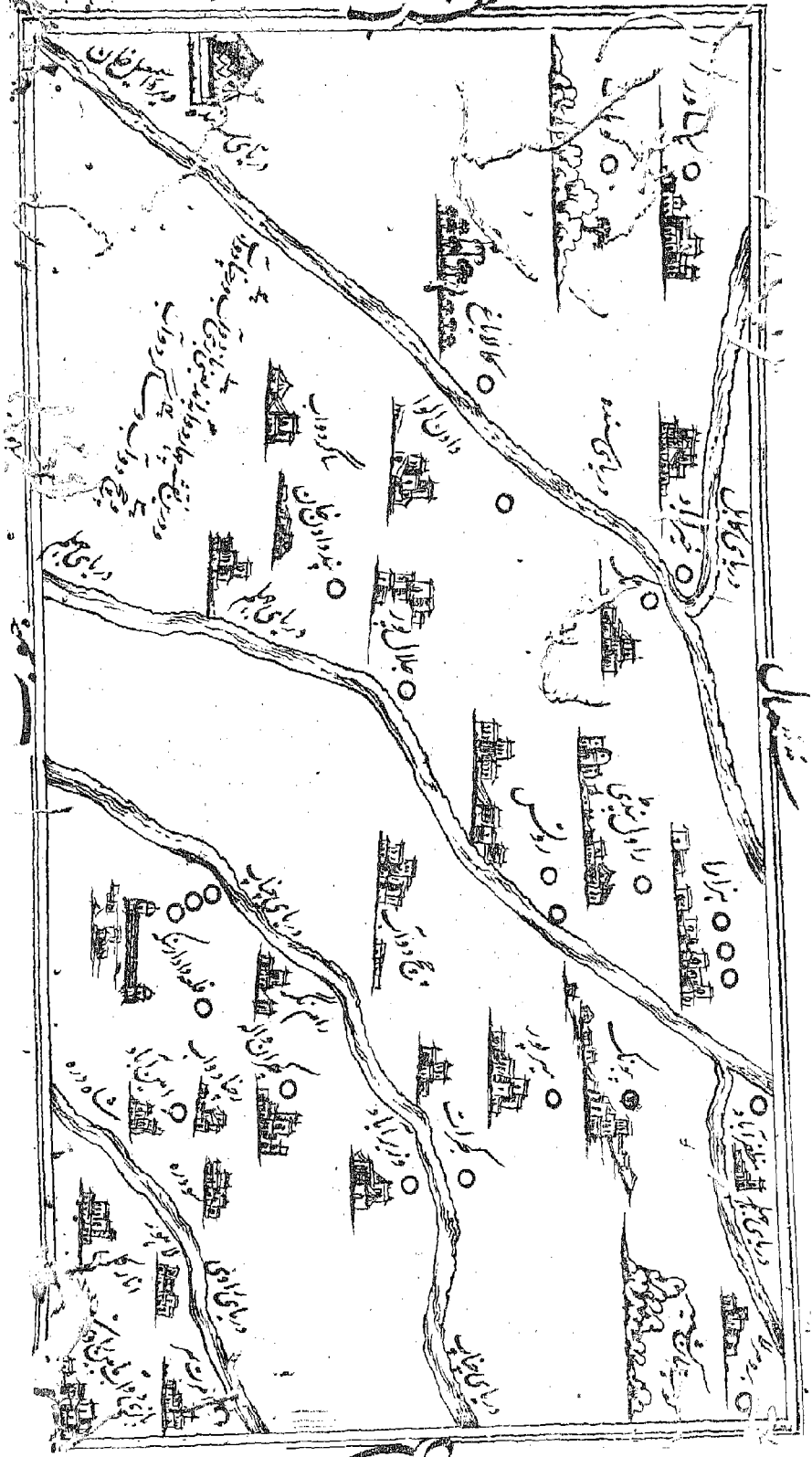
هم آنگاه نیده بنگله آن بهیت و پنجهزار سواره کوله انداختند و نیزه کار توپ می آویختند و چند
 هزار نفر از ابراهیم برای تعلیم سپاه خود در سرکار خویش ملازم داشت و یکصد و پنجاه توپ
 خوب کار آویخته داشت و نیزه و پنجاه هزار سوار و پیاده را که اکثر از اشرافین کورکین بودند و
 نحو آنقدر زمین داده بود و در شصت و شش صوبه لنگان و پشاور و در شصت و شش عکسیر و در قصبه
 خود در آورده و در شصت و شش بالارد و ولیم پشنگ که در زمره سابقین هندوستان بالبال شاهی
 شوکت ملاقات کرد و در سنه مذکور اتحاد فیما بین این هر دو سرکار بسیار افزه
 بروقت بردن شاه شجاع الملک درانی را برای نشانیدن تخت سلطنت افغانان
 مرد افواج اگر نمی نمود و در شصت و شش غنچه پنجاه و هفت سال شده بسبب کثرت عیال
 قصاکر و بر روی او داغ چپک عین بسیار بودند و با وجود داشتن یک چشم قوت
 فطانت و تابشندی و سلطنت ملک گیری و رعایا پروری و شجاعت خداداد و نیزه پورا
 حاصل بود که لا امثال و اقربان خود کوی سبقت رفته و در حضرات و صاحبان
 اگر بنوشته اند که او قصد در امور مملکت میکرد و اگر او را همین پیش می آمد بدون انجام
 و انصراف آن بر حسب و نحوه خود دست از آن بر نمی داشت و هر کار را اول بحث
 فهمیده و میزان خرد سنجیده میکرد و از قوت و شجاعت دلی و ذکاوت طبیعی اهل غور
 و کردن گشتن ملک خود را مطیع و متقاد و خود میداشت احدی را یار نبود که در زندگی
 با وی سرکشی میکرد و کوفه در بر نوشت و خواند نبود مگر آنچه آن صاحب تدبیر صائب بود
 که کار و بار سلطنت خود را بی صلاح و شوره دیگری بخوبی می نمود اگر چه رحم و مهر
 در دلش نبود و لیکن ظلم بر رعایای خود هیچ روا ننموده و زور و طاقت خود را در
 امور خطرناک و ناممکن صرف و برباد نمی کرد و اگر در جمعی از وی خطایم واقع میشد
 آن خطا را خنده در امور سلطنت و یا در سباب حکومت او را بمنیافت و دلیل بر دلش
 او همین بس است که اهلایان سرکار انگلشی همیشه از وی راضی و خوشنود و مانند و نجات

بعوض خون کسی قصاص نمی گرفت مگر مجرم را بقوس کشیدند از کمالی می کشیدند
 بعضی نوشته کردند او را می کشند و یا او را کوهستان جلای رهن می نمود و عمل اگر چنانچه
 اگر بیزی داشت مگر نسبت ریاستهای دیگر بند و ستانان می کشیدند و منضبط
 و در وقت او آمدنی ملک لاهور بقدر دوشم کرد و روپیه بود و با وجود کیه در سکا
 و دوازده کرد و روپیه رافت و حساب بود تا هم خواه فوج او تا میجده ماه بزمه
 او را می ماند و سبب زیاده طلبی محصول از تاجران کار و بار تجارت در ملک او
 و امکاران او بسیار رشوت خور بودند بدین سبب اکثر امور حسیب
 خویش را میبندند و خود و ملک لاهور در وقت او بدین صورت بودند حدشانی ملک
 او نصف کوهستان هالا و غربی آن تا دریای سنده و جنوبی و شرقی تا دریای
 سبل و شکل ملک او بوضع شلت بود که قاعده آن شلت در طول آن چهار میل
 بادامن کوه هالا پیوسته است و دو ساق شرقی و غربی آن با اندازه شصت میل بین صورت

و آگاهی ملک او در زمین برابر و هموار نیست کوهستان بسیارست و زمین اطراف این پنج
 دریا و رود بسیارست و درای و پنجاب و حلی اند بسیار سیر حاصل و زرخیز و چهار و آب
 اند و آب بازی گویند و دوم را و آب رچا و سوم را و آب بیج و چهارم را و آب بگریند

۸۸ نقشه حصه پنجاب که در میان لاهور و پشاور واقع است

تر خاتمه شریحه کلب هر ملک شاه اقلیم خنری آخیر معنی هر که
 طبعه گنای کشور و سخن با صب اعلام بن امی فرست بول ناک
 لم زلی جناب فادت ماب مولوی محمد باوی علی مد ظله العالی

به ستعین نیرد بازی قلم در میان دشت بیاض صفحه ثوحید مالک الهی است که بیست
 سه پیش از ادنی تا اعلی سر بر خط روان نهاده و علم انداز می طایره در بیدای ناپید کنایه تحبیه
 جهان آفرینی که از سطوت سلطانیش هر که و سه تن رضا و تسلیم در داده حکم اندازان فهم و در دست
 در معرکه ادا که گفته دانش محو تیر تار یکی زدن و ناوک زنان عقل و کیاست از دج و محال
 حصه صفاتش در خانه کان کوشه گردید تا علم صبح بر افراشته رخ شوق این
 ساخته ماه نوشت از پی بیگانه است تیغ بلالی ز سلح خانه است انصافی بر بیخ قضا
 بدست مخاری نهاده که بهشت خاکی گرد از نهاده اعدای من بر آورد و تلخ احکام
 واجب لا و از بان شاه کوبیدگانی سپرده که بی زبان از احکام ناطقش گو یاکرد توقع رشتن
 بطغرای و باز تنگ الا کافه لکناس میل و کشور نبوتش بجایم آلتغای مگر نبوتش
 و خاتم النبیین کمل چونگر تیغ او شد از جهالت سپرا کند بر آب مذمت سلیمان
 بود مویر که از ارش سکندر نهاده هر آینه دارش جانشینان سند ملکش تیغ انتقام
 بخون دشمنان اسلام خوابنده و تابان ساده خلافتش تیر کین در سینه کافران بیدین
 ستانده صد حیات باد بر جانش بر عه آل و صعب ذی شامش بعد ازین سواد و بحر
 بر چشم اعتبار برای نظارت بندگان فاعتر و اما ادلی الالبصار باد که تان جوشن کرا و جواد
 اندک این همیشه بخون عزیزان خضاب است و شمشیر لنگر دار و رشاک دوران ملوم دست و کربان
 اندک این مکان بقاب گاهی تخت کی مقام دیگر است و توبی دهم صاحب فری می

با این پنج سحر و پنج ربه بان آورده چنانکه نخست حیرت از باب سترس که قطع کرده
 یکی از زناهای راجع داد همه ملک دیگر سراج داد به وقت تمام داده گاه از راجع
 تمام آوران را که کار زاقی تلون چنان میکند شکار که شکار دو رنگی پس به ناز یکی حیوان
 و دیگر دست یکی را ظفر دیگر است نظیر این حال و صدق این مقال تلقی دو فردان لشکر
 و مقابل و قتل و جود و محاربه که با لایق و ملتان با کارکنان سرکار گلستان است که گاهی
 جولانگاه معانی قصب این ربای محضر گفته دانی فارس ضار است شهرت و صدق
 اندک شش بان بر شکر جاد و کاران دین بر خطای کلش عقد های علم و هنر و
 فنون تیغ گوشتیش را جوهر نژاد و انصاف بی شمشیر مولوی عبد الکرم او آمده بقدر
 با هر کس و گفته قصی انبیا است تحقیق دانی و تنقیح واقعی از میان انگریزان و اخبار اردو به کار
 گشت دانی بود لش از زائد و ناریت نصب ابدین است دشت به لایحه صدق به کار
 بر زبان است که جز از احتمال کذب میر است به فقره شش فصاحت قرین و هر گاه بلاغت آفرین از
 سطورش فوج معنی آرا و تار مضر تر است کامل را و دیگر اگر تفسیر و تقدیر شایع طوطی کلیم
 بقابل تیزی این بحر ریختن نوحا بر بر و دورق خورشید اگر خدایک موج کوثر را که غده رفت کردیم
 و دو در بافت و رفتن نواز رسید تسکینه قصص حکایات طبائع الهانی را قبول و شربت اسید
 و قانع و محاربات مجبول است خصوصاً که شهاب را و از کوس این بیکار و هر سارمه شایق صدق
 طبل این تازه کارزار بود لند اطر فدار قلم و بهیت سپهسالار شمر فوت حاجی حرمین بهیت
 مولوی محمد حسین که گویید شمع الباب بخینه هر گونه مقصودش است و علی قالی استخوان
 بر نادر است بهود در دست باد برای حیرت ناظران از قباب طبع بر کشید و متفحصان آثار طلاق
 روز کار را کامیاب گردانید و تنگ انام **با دوی** برای نام این چند سطر پریشان است
 و تاریخ لفظی و معنوی یاد کار گذشت قطعه تاریخی شد این نامه هر که زالیف و مستخدم
 پسندین طبع به کسب رخم کرد از بهر تانتخ شک که سال هزار و دوهشت و شصت است

سبع از جابر بن شریک قال بن سخن شیخ محمد بن عبد الرحمن متخلص

این کتاب را که خاتم محمد بن حاکم بیدان صفحہ قرطاس تحریر جمہ شامشائیسہ، کہ حکم حکمش تیغ آسمان
 پایش این قلمہ فردزہ گون میسون مہیاست و عارض امرش از جود کو اگر راحت فلک
 صف گلستان آہست و صفوف آرائی افواج حروف در عرصہ کاغذ ہر قلم گفت کنگور سیا
 کہ تیغ متینش ناخجلہ ادیانست و رواج سکہ کلمہ اش از زمین تا آسمان اما بعد این
 عبادت عہد عزت افزای ناظران محوی بہ ضباب صحیحہ لاہور و ملتان بیان واقع تر لاہور
 لقب باریج پنجاب نصیف لطیف مقدمہ بجیش بلخین و رکاز و رصیف نظیف
 سرور ضیحاں ذی اعتبار نثار عدیم نظیر ناظم نظم و پذیر مجموعہ فضائل جزلیہ حاوے
 فنون جللیہ جناب فیض منتاب شعر بر سر طور معانی کلیم ملوی منشی عبد الکرم رحیم
 مظللہ کہ ترش را با تشریست دادن کردن عدل زدن و خون اضاہ رحمتینست
 و شہرت انشای و لکشیایش در بلای تیغ و ترنج برای ویر فلک اینچنین جہاناکوس سخن
 بنام نامیش نواختہ اند و حکم این کرامی فن با سم سامیش برافراختہ تہجان و اہل کر زندہ
 میبود زانوی ادب پیش تہ می نمود و آمر القیس چنین ارادت برستان ضعیفان
 میسود نقطہ کہ از قلمش چکد برای اعدا لم دعا تیر قنک کند و دہری کہ از خاتمہ شش کشد
 ننان سینہ مخالفان و آب ہنگ با و با جملہ این شایستگی عن اصفات در مطبع محمدی غازی
 بر و مالید و جمہ رمضان المبارک ۱۲۵۵ ہجری ہر ہفت شدہ نظر کارکیان را عو تاشای
 خود کرد اندید عندک خاتمہ راقم الحروف محمد عبد الرحمن بدو قطعہ تاریخ فتح این ہمہ
 کرم نیست قطعہ چون درین وقت ز قلم چنہا چنہا دیدہ نکست لاہور بہر تیغ
 خود با حسن گفت کردید نکست لاہور ۱۶۶۰ ہجری چو شد پنجاب بکسر نی سرو با
 را کہ چینی شد فتح ابواب مرتب شد کتاب انصاف لقب شد بہر آن تاریخ پنجاب
 بہمان بی با و سر پنجاب بر گیر کہ باشد این لقب تاریخ نمایاب

[illegible]

